

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1969

Χῶμα Ἑλληνικό

Μουσική: ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Στίχοι: Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

ΜΕΤΡΙΑ

p Τῶ - ρα πού θά φύ - γω καί θά πᾶω σ' αἶ - ξέ - να
 Κί' ἂν τό ρι - ζι - κό μου ἔ - ρη - μο καί μαῦ - ρο

καί θά ζοῦ - με μῆ - νες χρό - νους κω - ρι - σμέ - νοι ἄ - φη - σε νά
 μου - γραψέ νά φύ - γω καί νά μή γυ - ρί - σω τό στερ - νό - σου.

πά - ρω κά - τι κί' ἄ - πό σέ - να γα - λα - νή Πα - τρι - ῶ
 κώ - ριο εἰς ἑ - σέ - να θά - βρω τό στερ - νό - φι - λί - μου

πο - λυά - γα - πη - μέ - νη ἄ - φη - σε μα - ζι - μου φυ - λα -
 θέ νά σοῦ χα - ρί - σω ἔ - τσι κί' ἂν σέ ξέ - να κώ - μα.

χτό νά πά - ρω γιά τήν κά - θε λύ - πη, κά - θε τί κα -
 ταῖν πε - θά - νω καί τό ξέ - νο μνη - μα θά - ναι πειό γλυ.

pp κό, φυ - λα - χτό ἄ - ρ - ρώ - στέα, φυ - λα - χτό ἄ - πό χά - ρο
 κό, σάν θαφ - τῆς μα - ζι - μου στήν καρ - διαί - μέ - τα - νω

1. 2.
 κό - νο, λί - γο κώ - μα, κώ - μα ἑλ - λη - νι - κό. φυ - λα - κό.
 κώ - μα ἄ - γα - πη - μέ - νο, κώ - μα ἑλ - λη - νι - κό. Σάν θαφ - κό.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 24ον • ΜΑΪΟΣ 1969 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις συμφώνως Α. Ν 1092, ἄρθρον 6 : Διεύθυνσις Περιοδικῶν : ΚΑΛΛΙΡΡΩΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα 8' Ἰστρία 22. • Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου : ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 καὶ Σόλωνος

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 2 (Διὰ τὰ Σχολεῖα 1,50) — Ἐτησίᾳ συνδρομὴ Ἑσωτ. Δρχ. 12. Ἐξωτ. 10 σελλ. ἢ 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ : Παρακαλοῦμεν θερμῶς : α) τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλωνται ἀπροσώπως Ε. Ε. Σ. Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
ΟΥ ΘΑΝΤ : Μήνυμα ἐπὶ τῇ 50ίδι τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ....	2
Z. ΜΠΑΡΡΟΖΟ : Μήνυμα ἐπὶ τῇ 50ίδι τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ.	3
E. ΜΠΙΕΡ : Μήνυμα ἐπὶ τῇ 50ίδι τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ....	4
K. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ : Μήνυμα ἐπὶ τῇ 50ίδι τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ.	5
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Ὁ ἐορτασμὸς τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τοῦ Ε.Σ. καὶ τῆς 50ίδος τοῦ Συνδέσμου	7
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατὰ τὴν 50ετίαν	8
Σ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Ἡ 10η ἐπέτειος ἐνὸς ἐορτασμοῦ καὶ ἐνὸς Συνεδρίου	12
ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. (Εἰς ἑσέας)	16
E. ΦΩΤΙΑΔΟΥ : Ἡ θυσία τοῦ αὐτοκράτορος	18
A. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ : Ὁ Μάης μὲ τὰ λουλούδια	19
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Ὁ ναύαρχος Τομπάζης	20
Θ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ : Ποίημα	21
ΠΑΛΑΙΟΥ : Ἀστρονομικά	21
ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. ΚΑΙ Ε.Ε.Σ.Ν.	22
Π. ΦΛΩΡΟΥ : Δημιουργικὸς ἐνθουσιασμὸς	29
Γ. ΤΑΡΣΟΥΛΗ : Στὰ χριστιανικὰ συμπόσια τῆς ἀγάπης	30
N. ΣΦΥΡΟΕΡΑ : Ποίημα	30
Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ : Ἡ ἐβδομάδα τῆς Διακαινησίμου	31
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ	31
I. ΒΕΡΝ : Στὴ χώρα τῶν γοναρικῶν	32
Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ - Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Στίχοι - Μουσικὴ στὸ ἐσώφυλλο.	
U. THANT : Message on the 50th Anniversary of the League of R. C. Societies	2
J. BARROSO : Message on the 50th Anniversary of the League of R. C. Societies	3
HENRIK BEER : Message on the 50th Anniversary of the League of R. C. Societies	4
K. GEORGACOPOULOS : Message on the 50th Anniversary of the League of R. C. Societies	5
EDITOR'S : Celebration of the World R. C. Day and of the 50th Anniversary of the League of R. C. Societies	7
EDITOR'S : Some Achievements of the Red Cross During the last 50 years	8
S. SPILIOPOULOS : The 10th Anniversary of a Celebration and of a Congress	12
H.J.R.C. : Group Activities (Pictures)	16
E. FOTIADIS : The Emperor's Sacrifice	18
A. KARANTONIS : May with flowers	19
S. PANAGIOTOPOULOS : Admiral Tombazis	20
TH. KONSTANTINOU : Poem	21
PALAIOS : Astronomy	21
H.R.C. and H.J.R.C. : Movement - Activities	22
P. FLOROS : Creative Enthusiasm	29
G. TARSOULI : At the Christian Banquets of Love	30
N. SFYROERAS : Poem	30
P. KALONAROS : Easter Week	31
READERS' CONTRIBUTION	31
JULES VERNE : The Furland	32
G. DROSSINIS - A. PANAGIOTOPOULOS : Verse - Music in the Innercovers.	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ : Ὁ ναύαρχος Ἰάκωβος Τομπάζης, ἑλαιογραφία τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου Ἑρς. (Βλ. ἱστορικὸ σημεῖωμα στὴν σελ. 20)

1
 ΔΩΡΕΑ
 ΜΕΡΟΜ.
 ΑΡΙΘ.
 16.8.85
 36199

ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν κ. Οὐ Θάντ, πρὸς τὸν Σύνδεσμον Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 50ετηρίδος αὐτοῦ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ κ. Οὐ Θάντ

Τὸ ἔτος 1969 σημεῖοι τὴν 50ὴν ἐπέτειον τῆς ιδρύσεως τοῦ Συνδέσμου Ἐρυθρῶν Σταυρῶν. Τὸ γεγονός αὐτὸ περιβάλλεται ἀπὸ μίαν ἐντελῶς ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὸν Ὄργανισμὸν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ἐνεκα τῆς συνεχῶς στενωτέρας καὶ γονιμωτέρας συνεργασίας ἣ ὁποία ἐνώνει τὰς δύο αὐτὰς ὁργανώσεις.

Πολὺ πρὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐξυπηρετεῖ, ἀδιαφορῶν διὰ τὰ σύνορα, τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Ἐπετέλεσεν ἔργον σκαπανέως ἐγκαθιστῶν μίαν παράδοσιν ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας ἄνευ διακρίσεως φυλῆς, θρησκείας, ἐθνικότητος, κοινωνικῶν τάξεων ἢ πολιτικῶν πεποιθήσεων. Σήμερον χάρις εἰς τοὺς 111 ἐθνικοὺς συλλόγους τοῦ Ε.Σ. τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου καὶ τοῦ Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου, ὁ Σύνδεσμος δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐκκλήσεις βοήθειας αἱ ὁποῖαι τοῦ ἀπευθύνονται ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ κόσμου.

Ὁργάνωσις μὴ κυβερνητικῇ ὁ Σύνδεσμος Ε.Σ., ἀπέκτησε τὴν ιδιότητα συμβούλου παρὰ τῷ Οἰκονομικῷ καὶ Κοινωνικῷ Συμβουλίῳ τῶν Ἠνω-

μένων Ἐθνῶν καὶ πλησίον ἑτέρων πολυαριθμῶν εἰδικῶν ἰδρυμάτων. Αἱ στεναὶ σχέσεις συνεργασίας τῶν δύο ὁργανισμῶν ἐπιτρέπουν τὴν ἀποτελεσματικὴν δράσιν, εἰς τὴν πρώτην κλήσιν διὰ τὴν παροχὴν ἐπείγουσας βοήθειας εἰς περιπτώσιν θεομηνιῶν. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐπεκύρωσε τὰς ἐνεργείας αὐτὰς καὶ εἰς μίαν ἀπόφασιν γενομένην δεκτὴν κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς σίνουδον, διετύπωσεν τὴν ἐπίμονον παράκλησιν πρὸς τοὺς ὁργανισμοὺς τῶν Ἠνωμ. Ἐθνῶν καθὼς καὶ τὸν Σύνδεσμον Ε.Σ. καὶ τοὺς ἄλλους ἐνδιαφερομένους ὁργανισμοὺς ὅπως ἐξετάσουν τὰ μέσα διευρύνσεως τῆς βοήθειας, τῆς παρεχομένης εἰς τὰς κυβερνήσεις, διὰ νὰ εἶναι προετοιμασμένοι νὰ ἀντιμετωπίζουν τὰς θεομηνίας.

Ὁ Ὄργανισμὸς Ἠνωμ. Ἐθνῶν καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἰργάσθησαν ὁμοῦ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν πολυαριθμῶν κοινῶν προγραμμάτων. Ἀπὸ τοῦ 1966 π.χ. ὁ Σύνδεσμος ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπιανεγκατάστασιν τῶν προσφύγων εἰς τὴν Δημοκρατίαν τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ὑπάρχουσας Ἀρμοστείας καὶ ἄλλων εἰδικευμένων ἰδρυμάτων. Τὸ παρελθὸν ἔτος παρέσχε εἰς Βιρμανίαν, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Προγράμματος Διατροφῆς, τὴν Φ.Α.Ο., τὴν Π.Ο.Υ. καὶ τὴν ΔΟΠΠ, ἐπείγουσας βοήθειας ὑπὲρ τῶν θυμάτων ἑνὸς τρομεροῦ κυκλώματος καὶ ἀργότερον ἐβοήθησε τὴν Π.Ο.Υ. διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐπιδημιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπεκρέμαντο. Εἰς τὴν Νιγηρίαν εἰργάσθη μετ' ἄλλων ἰδρυμάτων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν προγραμμάτων διατροφῆς καὶ βοήθειας διὰ τοὺς πρόσφυγας καὶ τὰ θύματα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἰδιαιτέρως εἰς μίαν λίαν σημαντικὴν ἐκστρατείαν ἐμβολιασμοῦ ἀναληφθεῖσαν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ΔΟΠΠ διὰ τὴν ἀναχαίτισιν μιᾶς σοβαρᾶς ἐπιδημίας εὐλογίας καὶ ἰλαρᾶς.

Πλέον τοιούτων πράξεων ἐπείγουσας φύσεως καὶ ὑπάρχουν πολλαί —, ὁ Σύνδεσμος εἰργάσθη εἰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἠνωμ. Ἐθνῶν, διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς νεότητος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ καὶ εἰς ἀναριθμήτους ἄλλας ἐνεργείας.

Ἡ συνεργασία αὕτη βασίζεται ἐπὶ τῆς ταυτότητος τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων : διὰ τὴν προώθησιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὴν διεθνῇ κατανόησιν καὶ ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας τῶν ἀνθρώπων. Εἴθε τὰ πεντήκοντα ἐπόμενα ἔτη τῶν ἀνθρώπων. Εἴθε τὰ πεντήκοντα ἐπόμενα ἔτη νὰ συσφίγξουν ἐτι μᾶλλον τὴν συνεργασίαν καὶ νὰ προσεγγίσουν τοὺς δύο ὁργανισμοὺς εἰς τοὺς σκοποὺς, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχουν ταχθῇ.

ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ κ. Ζοζέ Μπαρρόζο, Προέδρου Συμβ. Διοικητῶν τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Διοικητῶν τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ. κ. Ζοζέ Μπαρρόζο

Ὁ Σύνδεσμος Ἐρυθρῶν Σταυρῶν συνεπλήρωσε μίαν 50ετηρίδα. Ἐπὶ ἡμῖν αἰῶνα οἱ ἄνδρες, αἱ γυναῖκες καὶ οἱ νέοι ὁλοκλήρουν τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι συγκροτοῦν τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, εὖρον, χάρις εἰς τὸν Σύνδεσμον, τὰ μέσα νὰ ἀγωνισθοῦν ὁμοῦ κατὰ τῆς δυστυχίας καὶ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, εἰς τοὺς κόλπους μιᾶς παγκοσμίου ὁργανώσεως ἀποτελουμένης σήμερον ἐξ 111 συλλόγων Ε.Σ., Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου καὶ Ἐρ. Λέοντος καὶ Ἡλίου.

Ἡ συνεργασία αὕτη εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Συνδέσμου ὑποδηλοῖ πολλὰ πράγματα : σημαίνει διεθνή ἀλληλεγγύην ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῶν θεομηνιῶν, τῶν ἀσθενῶν καὶ μαστιζομένων ἐκ πείνης καὶ ἐτι τρομεροτέρων συμφορῶν προκαλουμένων ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἀνθρώπον — πόλεμος, πολιτικὴ καὶ ἀναταραχὰ κ.λ.π. — Σημαίνει συζητήσεις καὶ προγραμματισμοὺς ἀπὸ κοινοῦ, εἰς διεθνεῖς διασκέψεις, συναντήσεις, σεμινάρια, καὶ κέντρα μελετῶν — συγκεντρώσεις, ὅπου κάθε φραγμὸς φυλῆς, θρησκείας, πολιτικῆς καὶ ιδεολογίας καταπίπτει. Σημαίνει τέλος ἀπὸ κοινοῦ μελέτην τῶν μέσων βελτιώσεως τῆς υγείας καὶ συμβολῆς εἰς τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων — καὶ ἐθελοντικὴν ἐργασίαν, παντοῦ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Ἐκτελεστικῆς Επιτροπῆς, ἥτις συνήλθε τὸ φθινόπωρον τοῦ 1968 ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισεν ὅπως τὸ 1969 καταστή «ἔτος τῆς 50ετηρίδος» καὶ ὅπως ἡ Παγκόσμιος Ἡμέρα τοῦ Ε.Σ., ἥτις κατὰ παράδοσιν ἐορτάζεται τὴν 8ην Μαΐου, ἀφιερωθῇ ἐπίσης εἰς τὴν ἐπέτειον τῆς ιδρύσεώς του. Διαθέτοντας ἐν ὁλοκλήρῳ ἔτος εἰς αὐτὴν τὴν ἐπέτειον, ἐσκέφθημεν ὅτι ἕκαστον τῶν 214 ἐκατομμυρίων μελῶν

τοῦ Ε.Σ. διεσπαρμένων εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον θὰ ἦτο εἰς θέσιν ὅπως συμμετάσχη εἰς αὐτὴν ἀναλόγως κατὰ τρόπον καὶ εἰς ἐποχὴν προσαρμοζομένους εἰς τὸ κλίμα καὶ τὴν γεωγραφικὴν θέσιν τῆς χώρας του. Ἡ 50ὴ ἐπέτειος τοῦ Συνδέσμου ἀλλὰ καὶ ἡ γέννησίς του τὸ 1919, ὅταν μία ὁμάς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, κατόπιν μακροχρονίου ἐργασίας, ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν ἰδέαν τὴν βλαστήσασαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ Α'. Παγκοσμίου Πολέμου, δὲν ἀποτελεῖ ἐν μεμονωμένον γεγονός, εἶναι ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, τόσον ἀποτελεσματικὸς εἰς περίοδον πολέμου, ὀφείλει νὰ παίξῃ ρόλον ἐπίσης καὶ εἰς τὰς εἰρηνικὰς περιόδους, ἐφ' ὅσον πολλοὶ Σύλλογοι θὰ ἦνουν τὰς προσπάθειάς των.

Τὴν 5 Μαΐου 1919 τὸ καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου ὑπεγράφη εἰς Παρίσιον. Κατὰ τὰς 5 ἐπακολούθησας δεκαετίαι, ἡ παγκόσμιος ὁργάνωσις, ἀποτελουμένη κατὰ τὴν γένεσίν της ἐκ 5 ἰδρυτικῶν Συλλόγων — τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγ. Βρετανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῶν Η.Π.Α. — ἀναπτύχθησιν, ἀριθμεῖ σήμερον 111 μέλη. Αὕτη ἡ ἀνάπτυξις δὲν ἦτο ποτὲ τόσον θεαματικὴ ὅσον κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη, πλησιάζει δὲ νὰ ἀποτελέσῃ ὄντως σήμερον μίαν πραγματικὴν παγκοσμιότητα.

Ἡ ἀνάγκη, ἥτις ὑπαγορεύει πρὸ 50ετίας τὴν τοιαύτην ὁργάνωσιν τοῦ Ε.Σ. διὰ τὰς εἰρηνικὰς περιόδους παραμένει ἐξ ἴσου ζέουσα καὶ σήμερον : αἱ δυστυχίαι ἐκ θεομηνιῶν, αἱ ἀσθένειαι, ἡ πείνα, αἱ ἀνατηρία καὶ τὸ γῆρας ὀφίστανται καὶ σήμερον καὶ θὰ ὑπάρχουν πάντοτε δυστυχῶς. Ἴδου διατὶ ἐξελέξαμεν διὰ τὴν 50ὴν ἐπέτειον τὸ θέμα : Κόσμος ἐν ἀναπτύξει Ε.Σ. τῆς αἰῶνος. Ἐνθαρρύνοντες τοὺς τεχνικοὺς καὶ τὰ νέα προγράμματα τοῦ Ε.Σ., εὐνοοῦντες τὴν ἰδρύσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν νέων ἐθνικῶν συλλόγων καθὼς καὶ τὴν προσχώρησιν ἐθελοντῶν, διατηροῦμε τὸν Σύνδεσμον πιστὸν εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν ἰδρυτῶν του.

Εὐτυχῶς αἱ ὁργανώσεις δὲν γηράσκουν ὅπως οἱ ἄνθρωποι. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἀντὶ νὰ ἐπαναπαυθῇ εἰς τὴν θέσιν πρὸ τοῦ ἐξασφαλίζοντος τὰ 50 τοῦ χρόνια ἡλικίας, διασχίζει, πράγματι, μίαν ἀπὸ τὰς πλέον δραματικὰς περιόδους τῆς ὑπάρξεώς του. Ἀντὶ νὰ ἀναπαυθῶμεν ἐπὶ ἑνὸς ἀξιοσεβάστου παρελθόντος καὶ ἐπὶ τοῦ συνετελεσθέντος ἔργου ἐπὶ ἡμῖν αἰῶνα, ἐπιμένομεν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι αὕτη ἡ ἐπέτειος σημειώνει τὴν ἀφίξίν μας εἰς τὸ κατώφλιον ἑνὸς μέλλοντος μὲ ποικίλα γεγονότα. Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐπιτεύξεις καὶ ἡ κοινωνικὴ πρόοδος μᾶς χαρίζουν μίαν νέαν ζωτικότητα : Οἱ παράγοντες αὐτοὶ ἐξαποποίησαν τὰς δραστηριότητας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς υγείας καὶ αὐτομάτως ὠδήγησαν τὸν Ε.Σ. νὰ ἀνανεώσῃ τὰ προγράμματα καὶ νὰ παραδεχθῇ τὴν προτεραιότητα αὐτῶν ὡς οὐσιώδεις ὁροὺς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑπάρξεώς του. Ἡ ἐπιτακτικὴ ἐμφάνισις τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνεφύησαν μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τρίτου Κόσμου καὶ μετὰ τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦμεθα ἀκόμη, δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν Σύνδεσμον νὰ γηράσκῃ καὶ νὰ καταστῇ ἀρτηριοσκληρωτικὸς εἰς τὴν δράσιν του.

ΜΗΝΥΜΑ

του κ. Έρρίκου Μπέερ, ἐπ' εὐκαιρία τῆς 50ετηρίδος τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τοῦ Ε.Σ.Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συνδέσμου Ἑρ. Σταυρῶν

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ. κ. Ἑρρίκος Μπέερ

Πρὸ 50 ἐτῶν, τὴν 5ην Μαΐου 1919 ἰδρύετο ὁ Σύνδεσμος τῶν Συλλόγων τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ εἰς Γαλλίαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου ἐγένετο αἰσθητὴ σοβαρὰ ἀνάγκη συνεργασίας, μεταξὺ τῶν κατὰ χώρας Ἑρυθρῶν Σταυρῶν καὶ τῶν ἑκατομμυρίων ἐθελοντῶν των.

Θὰ ἔπρεπε νὰ κινητοποιηθῇ ἐν τοιοῦτον ἀπόθεμα δυνάμεων; Τότε ὁ Σύνδεσμος κατέστη διὰ τὸν Ἑρυθρὸν Σταυρὸν ὄργανον συντονισμοῦ. Σήμερον ἀριθμεῖ 111 Συλλόγους - μέλη.

Κατ' ἀρχάς, ὁ μᾶλλον ἐπείγων σκοπὸς ἦτο ἡ βελτίωσις τῆς υγείας καὶ ἡ καταπολέμησις τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τοῦ ὑποσιτισμοῦ. Ὁ Σύνδεσμος ὑπέβλεπε πρόδρομος τῆς Παγκοσμίου Ὁργανώσεως Ὑγείας.

Κατὰ τὰ 50 αὐτὰ ἔτη ἐσημειώθησαν ἄνω τῶν 320 περιπτώσεις διεθνούς παροχῆς βοηθείας λόγω θεομηνιῶν, συντονισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου, καταστάσαντος τοῦ κατ' ἐξοχὴν ὁργανισμοῦ βοηθείας.

Τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὸν Σύνδεσμον σημαντικὸς ἀριθμὸς νέων ἐθνικῶν Ε.Σ., οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀπεράντους ὑπευθυνότητας, ἐγκαθιδρύοντες ὑπηρεσίας τελείως νέας εἰς τὰς χώρας τὰς μᾶλλον ἐκτεθειμένας εἰς καταστροφάς, ἐπιδημίας, πείναν καὶ ὅπου οἱ πρόσφυγες θέτουν διαρκῶς προβλήματα. Ἡ βοήθεια διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Συλλόγων αὐτῶν ἀποτελεῖ ἐν τῶν πλέον σημαντικῶν καθηκόντων τοῦ Συνδέσμου.

Ὑποστηρίζομεν τὰς προσπάθειάς τῶν Ἑθνικῶν Ε.Σ. διὰ νὰ ἐντάξωμεν τοὺς νέους εἰς τὴν ὕγεινὴν ἐκπαίδευσιν, εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν διαφορῶν μαστίγων, ὡς π.χ. ἡ τοξικομανία.

Οἱ νέοι εἶναι πλήρως ἱκανοὶ διὰ νὰ ἀναλάβουν πρωτοβουλίας ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Ε.Σ.

Ἐορτάζομεν σήμερον τὴν 50ὴν ἐπέτειον τοῦ Συνδέσμου. Ὁφείλομεν νὰ δράσωμεν κατὰ τρόπον ὥστε ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς νὰ ἀνήκῃ ἀπολύτως εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν καὶ νὰ προηγήται τῆς ἐποχῆς του, εἰς ἓνα κόσμον, ὁ ὁποῖος οὐδόλως δύναται πλέον νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 50 ΧΡΟΝΙΑ...

ΔΙΕΘΝΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΚΑΝΝΑΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1919

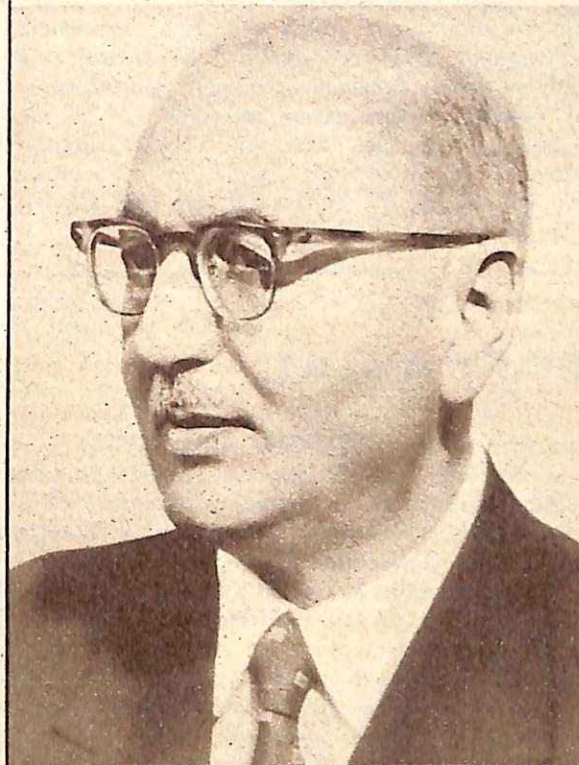
Ὁ ὄμιλος αὐτὸς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅστις περιελάμβανε τοὺς πλέον εὐπολήπτους εἰδικούς τῆς ἐποχῆς εἰς θέματα τῆς ἱατρικῆς καὶ τῆς ὑγιεινῆς, ἐστήριξε μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν τὴν ιδέαν ἐνὸς Συνδέσμου Ἑρυθρῶν Σταυρῶν. Συγκεντρωθεὶς εἰς τὸν «Ναυτικὸν Ὀμιλον» τῶν Καννῶν, ἐδέχθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἑρρίκου Π. Ντέιβισον πρότασιν τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ.

Ὁ Σύνδεσμος Ἑρυθρῶν Σταυρῶν ἰδρύθη ἐπισήμως εἰς Παρίσιους τὴν 5 Μαΐου 1919.

ΜΗΝΥΜΑ

τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωργακοπούλου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος

Τὴν 24 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἤρχισεν ὁ εορτασμὸς τῆς 50ετηρίδος τοῦ Συνδέσμου τῶν Συλλόγων τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ διὰ συγκεντρώσεως ἐν Γενεύῃ τῶν ἐκπροσώπων τῶν δύο μεγάλων Διεθνῶν Ἑρυθροσταυρικῶν Ὁργανώσεων τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Σ. καὶ τοῦ ὡς ἄνω Συνδέσμου, ἄλλων ἐπισήμων καὶ ἀντιπροσώπων πολλῶν Ἑθνικῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν. Τοῦ εορτασμοῦ μετέσχε καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ἑρυθρὸς Σταυρὸς ἀντιπροσωπευθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου, ὅστις ἐπέδωκεν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου, ὡς δῶρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ ἐπὶ τῇ 50τηρίδι, λήκοντον Ἀττικὴν τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος, φέρουσαν ἀριστουργηματικὰς παραστάσεις πρὸς ἃς πνευματικῶς συνδέεται τὸ ἔργον τοῦ Ε.Σ.

Ἡ Ἀνθρωπότης ἐπισκοποῦσα τὸ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν ἐπιτελεσθέν, κατὰ τὴν διαρρεῦσαν 50ετίαν ἔργον, αἰσθάνεται βαθύτατην εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἰδρυτὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀξιόους συνεχιστὰς τῶν ἀνθρωπιστικῶν προσπαθειῶν του. Εἰς τὰς θεομηνίας, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰ 50 ταῦτα ἔτη ἐπλήξαν πλείστας χώρας τῆς γῆς, προκαλέσαναι τραγικὰς καταστροφάς, κατὰ τὰς ἐπιδημίας, τὰς ἐσωτερικὰς συγκρούσεις, καθ' ἃς πλείστα ὑπῆρξαν τὰ θύματα, ὁ Σύνδεσμος καὶ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν αὐτοῦ οἱ πλείστοι τῶν Ἑθνικῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν παρέσχον ἀμέσους πολυτιμωτάτας βοηθείας, ἔσωσαν τὴν ζωὴν μυ-

ριάδων ἀνθρώπων, διηκόλυναν τὰ θύματα τῶν θεομηνιῶν καὶ τῶν ἄλλων καταστρεπτικῶν γεγονότων νὰ ἐπανεύρουν τὰ μέσα καὶ τὴν δύναμιν τῆς συνεχίσεως τοῦ βίου καὶ τῆς δραστηριότητός των καὶ ἐδημιούργησαν εἰς πολλὰς κοινωνίας τὸ πνεῦμα τῆς ἀνθρωπιστικῆς ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖον συνεχῶς ἐπεκτείνεται καὶ παρέχει ἐλπίδας ταχείας καὶ ἐφελτάτης συνειδητοποιήσεώς του.

Αἱ οὕτω παρασχεθεῖσαι πολῦτιμοι συμπαραστάσεις ὀφείλονται εἰς τὴν συνεχῆ ὁργανωτικὴν δραστηριότητα τοῦ Συνδέσμου, ὅστις καταβάλλει μεγάλας προσπάθειάς α) ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς υγείας διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἱατρῶν, Νοσοκόμων, Σαμαρειτῶν, διὰ δημοσιεύσεων ὁδηγίων ἀπευθυνομένων πρὸς τὸ μέγα κοινὸν καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ τρόπου παροχῆς Πρώτων Βοηθειῶν εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδας νέων, β) διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν νέων οἰτινες ἀπὸ τῶν πρώτων σχολικῶν τάξεων ἐντάσσονται εἰς τὴν θανμασίαν ὁργάνωσιν τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος ἀριθμοῦσαν πολλὰ ἑκατομμύρια μελῶν καὶ συνειδητοποιοῦν τὸ πνεῦμα τῶν Συμβάσεων τῆς Γενεύης. Εἰς χιλιάδες νεαρῶν ἐρυθροσταυριτῶν ὀφείλονται ἀπειροὶ ἐκδηλώσεις ἀνθρωπιστικῆς ἀλληλεγγύης ἀξίαι γενικῆς ἐκτιμῆσεως, γ) διὰ τῆς ὑπὸ Ἑθνικῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν ἀναλήψεως τῆς Αἰμοδοσίας, δ) διὰ τῆς προπαρασκευῆς ἱκανῶν στελεχῶν ἀναλαμβάνοντων ἐπιτυχῶς τὴν ὁργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἔργου παροχῆς βοηθείας εἰς ἐκάστην ἑκτακτον περίστασιν, διὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐναποθηκεύσεως μέσων ἀμέσου βοηθείας καὶ διὰ τῆς συγκεντρώσεως μεγάλων κεφαλαίων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποστολῶν.

Ἡ Ἑλλάς, ἀντιμετωπίσασα, ἰδίως κατὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1940 μέχρι καὶ τοῦ 1967 ἔτη πλείστας δοκιμασίας, ἐβοηθήθη πολυτίμως ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἑρυθρῶν Σταυρῶν καὶ κατόπιν ἐκκλήσεων αὐτοῦ ὑπὸ πολλῶν Ἀδελφῶν Ἑθνικῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν.

Κατὰ τοὺς πλῆξαντας πολλὰς περιφερείας τῆς χώρας μας σεισμούς, πρῶτος ὁ Σύνδεσμος ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ βοήθειαν καὶ νὰ συνεχίσῃ αὐτὴν διὰ τὴν ἀνακούφισιν θυμάτων μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς των. Ἡ ἀξία τῆς παρασχεθείσης βοηθείας εἶναι μεγάλη καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν παρεσχέθη ἀποτελεῖ μίαν ὑπέροχον ἔκφρασιν τῶν ἀδελφικῶν συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα συνεχῶς διὰ τοῦ παρεχόμενου ἐμπράκτως ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου παραδείγματος, καλλιεργοῦν τὴν συνειδητοποίησιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τοῦ νέου συνθήματος τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ «ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ».

Αἱ εορταὶ τῆς 50ετηρίδος, αἵτινες θὰ συνεχισθοῦν μέχρι καὶ τῆς 8 Μαΐου, παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ποικιλοτρόπως, πρωτοβουλία καὶ ἐνεργείας τοῦ Συνδέσμου, βοηθηθέντας πληθυσμούς

«Τῷ Συνδέσμῳ τῶν Συλλόγων Ἐρυθροῦ Σταυροῦ,

Εἰς τὰ αἰσθήματα ταῦτα ὁ Ε.Ε.Σ. προσθέτει τὴν ἐγκάρδιον εὐχὴν του, ὅπως ὁ Σύνδεσμος τῶν Συλλόγων τοῦ Ἑρθεροῦ Σταυροῦ ἐξακολουθῶν μετὰ συνεχῶς αὐξανόμενων προόδων τὸ Ἔργον του ἐπιτύχῃ τὴν ὑφ' ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητος κατανόησιν καὶ ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τοῦ συνθηματός του δι' ἧς θὰ βασιλεύσῃ ἐπὶ Γῆς Εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις Εὐδοκία.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

Οἱ ἀντιπρόσωποι συνεζήτησαν ἐπὶ τῆς παροχῆς βοήθειας διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῆς πείνης καὶ τῶν σοβαρῶν ἐπιδημιῶν εἰς τὴν Κ. καὶ Α. Εὐρώπην, μετὰ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν, μία σύνοδος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τὸ 1920.

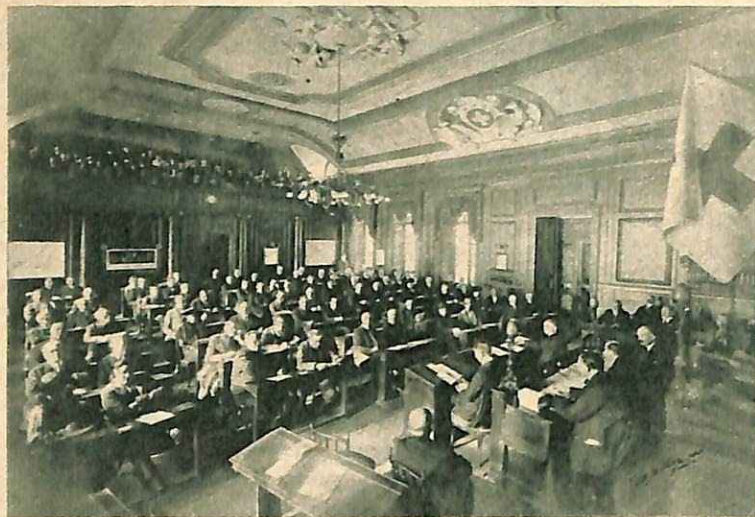
Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Πρόεδρος ἐκθέτων τὴν δρασίαν τοῦ Συνδέσμου τοῦ Ε.Σ. διὰ τὴν σωτηρίαν κινδυνεύοντων πληθυσμῶν εἶπεν: «Ὁφείλω νὰ ἐπισημάνω ὅτι εἰς τὴν Μικράν Ἀσίαν οἱ Ἕλληνες οἱ ὅποιοι δὲν κατάρθρωσαν νὰ ἔλθουν εἰς τὴν ἐλευθερίαν Ἑλλάδα, ἀπῆλθον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐπέζησαν ἐγύρισαν πίσω ναυάγια. Εἰς

Ἀφοῦ μὲ λακωνικὴν συντομίαν καὶ ἀναγλυφικό-

Ὁ κ. Ἡλ. Δημητράς ἐν μέσῳ Ἀδελφῶν Νοσοκόμων

ἡττα ἀνέφερε χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῆς γενικω-
 τέρως δράσεως τοῦ Συνδέσμου ὁ κ. Πρόεδρος, ἀνέ-
 φερε μερικὰ ἀπὸ τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Ε.Σ.Σ. εἰς τὸν
 τομέα τῆς παροχῆς βοηθείας εἰς πληθυσμούς πληγέν-
 τας ἀπὸ τὰ δεινὰ τῶν πολέμων καὶ τῶν θεωρηνίων
 καί, ἀναφερόμενος εἰς τὰ ἰδικὰ μας δεινὰ, εἶπεν :
 «Τὸ 1948 ἤρχισε τὸ εἰδεχθέστερον τῶν ἐργλημάτων
 τῆς συγχρόνου ἀνθρωπότητος : τὸ παιδομάζμα. Οἱ
 συμμοριταὶ ἐξωπλιζόμενοι, ἐκπαιδευόμενοι καὶ ἐξω-
 θούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀνατολικούς λαοὺς εἰσέβαλαν εἰς
 τὴν πατρίδα μας καὶ ἄρπαζαν ἀπὸ τὴν ἀγκυραλί τῆς
 μάνας τῶν τὰ παιδιά. Ἀφοῦ ἐπῆραν ἄνω τῶν 20.000
 παιδιῶν, ἐπενέβη ὁ Ε.Σ., μὲ τὴν πρωτοβουλίαν
 τὴν ὁποίαν εἶγε, καὶ παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα
 συνήντησε καὶ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ τὰ ἐκθῶ, ἐπέ-
 τυχεν ἐν διαστήματι 72 ὥρῶν νὰ φέρῃ ἀπὸ τὰ ἐπιλιμέ-
 νια κέντρα τῆς Βορ. Ἑλλάδος 4.278 παιδιά, νὰ συνεχίσῃ
 δὲ τὸ ἔργον αὐτὸ ὥστε νὰ συγκεντρώσῃ 15.000 παι-
 διὰ, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαθρέψῃ
 καὶ νὰ τὰ στεγάσῃ. Εὐτυχῶς ἐπενέβη τότε ἡ Βασι-
 λικὴ Πρόνοια διαθέτουσα πρὸ παντὸς ἀξίολογον κεφά-
 λαια καὶ πολλὰς Ἀδελφὰς τοῦ Ε.Σ. Οὕτως ἐγίναν αἱ
 περίφημοι Παιδοπόλεις, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλομεν τὴν
 σωτηρίαν τῶν νεαρῶν Ἑλλήνων. Διὰ τὰ γίνῃ ἐπίσης
 ἡ παραλαβὴ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν αἰτήσεων τῶν γονέων
 διὰ τὸν ἐπαναταξισμόν των, αἱ ἡρωϊκαὶ ἀδελφαὶ
 τοῦ Ε.Σ. ἐπῆγανον μέχρι τῶν σημείων ποὺ
 ἐφθάναν οἱ κομμουνιστικαὶ συμμορίαι καὶ παρὰ

Μετά την ίδρυσίν του ὁ Σύνδεσμος ἐκλήθη νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν διεθνῇ πρᾶξιν βοηθείας εἰς περίπτωσιν θεομηνίας, ἔκαμε δὲ κατὰ τὴν 50ετίαν 320 ἐκκλήσεις εἰς τὴν διεθνῇ ἀλληλεγγύην.

τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεχον νὰ συλληφθοῦν καὶ νὰ ὑποστοῦν καὶ ἄλλα μαρτύρια κατ'ῶρωναν ν' ἀρπάξουν τὰς αἰτήσεις τῶν γονέων καὶ μὲ αὐτὰς νὰ ζητήσωμεν τὸν ἐπαναπατρισμόν των. Εἰς τὸν ἐπαναπατρισμόν συνέβαλε πολὺ καὶ ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Σύνδεσμος τῶν Ε.Σ.». Ἀναφερόμενος εἰς τὸ δεύτερον τμήμα τοῦ ἐορτασμοῦ, τὴν Παγκόσμιον Ἡμέραν τοῦ Ε.Σ., εἶπεν ὅτι τὸ θέμα «Ὁ κόσμος ἐν ἐξελίξει καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς», ὁ Ἕλληνικὸς Ε.Σ. τονίζει καὶ πάλιν ὅτι τὸ σύνθημα «Διὰ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὴν εἰρήνην», τὸ ὁποῖον καὶ πρὸ τῆς καθιερώσεώς του ἐφημερίζετο ἀνέκαθεν ἐν Ἑλλάδι, εἶναι ἀρκετὸν καὶ πρέπει νὰ καταστή ὥσα πραγματικότης καὶ νὰ συνειδητοποιηθῇ ὑπὸ ὅλων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον ἐρυθροσταυριτῶν.

Τέλος εἶπεν ὅτι ὡς δῶρον εἰς τὸν ἐορτάζοντα τὴν 50ετίαν Σύνδεσμον τῶν Ε.Σ. ὁ Ἕλληνικὸς Ε.Σ. χάρις εἰς τὴν συμπαράστασιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Γεν. Ἐπιθ. τῆς Ἀρχ. κ. Σπ. Μαρινάτου, Ἀκαδημ. ἡδυνήθη νὰ προσφέρῃ ἀνεκτίμητον γνήσιον ἀγγεῖον τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος μὲ παραστάσεις χαρακτηρίζουσας καὶ σήμερον τὴν ἀξίαν τῆς βοηθείας (περὶ τοῦ ὁποῖου γράφομεν εἰς ἄλλην στήλην).

Ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἀφοῦ πρῶτον ἠυχάριστησε τὸν εκπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργὸν Κοιν. Ὑπηρεσιῶν κ. Ἡ. Δημητράν δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ Ε.Ε.Σ. πράττει αὕτη, τὸν παρεκάλεσεν ὅπως ἐπιδώσῃ τὰς τιμητικὰς διακρίσεις εἰς τὰς παλαιὰς Ἀδελφὰς ὡς καὶ τὰ πτυχία εἰς τὴν ἐξερχομένην νέαν σειρὰν Ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν.

Ὁ κ. Δημητράς ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ. εἶπεν ὅτι τοῦτο κατὰ μέγα μέρος οφείλεται εἰς τὸν νῦν Πρόεδρόν του, ὅστις ἐκ σεμνότητος παραιοῦ τοῦτο, διότι χάρις εἰς τὴν ἐμπνευσμένην προεδρίαν τοῦ Ε.Ε.Σ. ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τοιοῦτον ἔργον. Κατόπιν λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀπονομῆς πτυχίων εἰς ἐθελοντὰς ἀδελφὰς, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς ἐθελοντικῆς προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν, ἡ ὁποία συντελεῖ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς προσφερομένης βοηθείας καὶ εἶπεν ὅτι ὁ Ε.Ε.Σ. ἔχει καὶ τὸ προσὸν τὴν ἐθελοντικὴν διάθεσιν προσφορᾶς ὑπηρεσιῶν νὰ τὴν ἀξιοποιῇ παρέχοντας τὰς πρακτικὰς τεχνικὰς γνώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τὸν τομέα τῆς περιθάλψεως καὶ τῆς νοσηλείας τῶν συνανθρώπων. Τέλος ὁ κ. Ὑπουργός, ἐπέδωσε τὰς ἀπονεμηθείσας ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. τιμητικὰς διακρίσεις εἰς τὰς κάτωθι

Διπλωματούχους Ἀδελφὰς τοῦ Ε.Ε.Σ. :

Χρυσ. Τσατσάνη, Ἀντων. Νιάρου, Ἐλισ. Βασιλείου, Κατ. Ἀργυριάδου, Πνευμ. Κοκορώνη, Μαρ. Λάντου, Παν. Φαράντου - Κοζνακοπούλου, Παγ. Χαβέλα, Ἀγγ. Κολυβά, Ἀνν. Κωνσταντίνου, Μαρ. Πλήθα, Πηνελ. Ἀλεξοπούλου, Δεσπ. Βαλτετσιώτου, καὶ Μυρσ. Στεφανίδου.

Ἐπίσης ἐπέδωκεν πτυχία εἰς τὰς κάτωθι νέας Ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς τοῦ Ε.Ε.Σ. : Ρωξ. Ἀγάθου, Ἐλ. Ἀντωνίου, Μαρ. Ἀπέργη, Ἐφην Ἀποστολίδου, Αἰμ. Ἀραπάκου, Ἀδαμ. Βαλσάμη, Μαρ. Γεωργίλη, Ἀρ. Γιαννακάκη, Ἀσμη. Γριμπιλῆ, Μαρ. Δαρδούγια, Σταυρ. Δαλέκου, Εὐαγγ. Δερνῆ, Σὺλβ. Σερνῆ, Γεωργ. Δερ-

Ὁ κ. Κ. Γεωργακόπουλος ὁμιλῶν

τιλῆ, Αἰμ. Δημητρίου, Εὐγεν. Ζωγραφάκη, Ἰωάνναν Καγιαλῆ, Ἀντων. Καλιόκου, Ἀγγελ. Καραθανάση, Εὐστ. Κινιάκου, Βαρβ. Κιτσώνα, Βασίλ. Κοκιερέλη, Μαρ. Κωνσταντοπούλου, Σουλτ. Λεπτοκαρύδη, Παρ. Λογοθέτη, Αἰκατ. Λοριάνη, Μαρ. Μανέττα, Αἰκατ. Μαραβέλη, Πωλὲτ Μαυρίδου, Σούζη Μπενβενίστη, Αἰκατ. Μυκωνίου, Μαρ. Ναρινιάν, Θεοδώρα - Πεκταρία Νίκα, Παρασκευὴ Ντόκα, Μαρ. Παπαδοπούλου, Ἐλένη Πάσχου, Κωνστ. Πλάκα, Χριστίναν Πλεμμένου, Ἀσήμω Πλούμη, Εὐαγγελίαν Πολιουδάκη, Μαρ. Πρωτοπαπᾶ, Ματθίλδην Ρουσαριάν, Εὐρυδ. Σαλπέα, Εὐστρ. Σουλτανάκη, Ἀντων. Τζήλιου, Ἀθαν. Τίγκα, Ἰωάνναν - Κοραλλίαν Τριανταφυλλίδου, Ἀγγ. Τζουρμακλιώτου, Παγώναν Φύτρου.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΤΟΥ Ε.Σ. ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΝ ΤΗΣ 50ΕΤΙΑΣ

Τὸ 1918 :

Εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, ὁ Ἐρρίκος Π. Ντέιβισον, Πρόεδρος τοῦ Ἐπιτροπῆς Πολέμου τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀπὸ 1917 - 1919, ἀντιληφθεὶς, ὡς ὁ ἴδιος λέγει, ὅτι «ἦτο ζωτικῆς σημασίας διὰ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου, νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ἐρυθρόν Σταυρόν μία ἀποστολὴ ἐν καιρῷ εἰρήνης... καὶ ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε εἰρήνη διαρκείας νὰ εἶναι μὲ πέννα καὶ χαρτί μόνον ἐάν ἡ δυστυχία ποὺ βασίλευε εἰς τὸν κόσμον δὲν ἀνεκουφίζετο...» προτείνει ὅπως «ἐνωθῶσιν εἰς ἓνα ὁργανισμόν παραπλήσιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν οἱ Ἐρυθροὶ Σταυροὶ τῶν διαφόρων χωρῶν, διὰ μίαν

σταυροφορίαν συνεχῇ καὶ παγκόσμιον διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς υγείας, τὴν πρόληψιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῆς δυστυχίας».

1919 - 1920 :

Ὁ Ἀμερικανικὸς Ε.Σ. εἰσάγει καὶ δραστηριοποιεῖ τὴν νεότητά εἰς ἔργα βοηθείας διὰ τὰ παιδιά τῆς Εὐρώπης. Τὰ συγκεντρωθέντα ἐφόδια διετέθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἴδιοι ἐβόηθησαν τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς τῆς Εὐρώπης διὰ νὰ ὁργανώσουν καὶ αὐτοὶ Τμήματα Ε.Σ. Νεότητος.

Σεπτέμβριος 1920 :

Εἰς Λονδίνον ἐγκαίνια ἐνὸς διεθνoῦς σεμιναρίου

διαρκείας ἐνὸς ἔτους δι' ἐπισκεπτρίας Ἀδελφὰς, διὰ νὰ ἐκπαιδευθοῦν εἰς τὰς νέας μεθόδους, ἰδίως εἰς τὸν τομέα τῆς ὑγιεινῆς. Τὰ μαθήματα παρηκολούθησαν 19 μαθήτριά προερχόμενα ἐκ 18 διαφορετικῶν χωρῶν. Τὸ σεμινάριον ἀνεγνωρίσθη ἐπίσημως ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον, αἱ μαθήτριά λαμβάνουν εἰς τὸ τέλος ἐκτὸς τοῦ ἐγκεκριμένου διπλώματος τοῦ Συνδέσμου, ἓνα ἐνδεικτικὸν ἐπισκεπτρίας ὑγιεινῆς ἐγκεκριμένον ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς τῆς Μεγ. Βρεταννίας.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1924, μιὰ νέα διεθνὴς ὁμάς ἐδικῶν προωριζομένη δι' Ἀδελφὰς διὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ διευθύνσιν σχολῶν Ἀδελφῶν ἐνεκαίνισθη ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Συνδέσμου. Ἡ διδασκαλία αὕτη συνεχίσθη ἕως τὸ 1934, 240 δὲ νοσοκόμοι τὴν παρηκολούθησαν.

Ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Συνδέσμου 25 Ἐρυθροὶ Σταυροὶ ὁργανώνουν τὴν ἰδίαν ἐποχὴν μαθήματα προετοιμάζοντα τὰς Ἀδελφὰς εἰς τὴν διδασκαλίαν ὑγιεινῆς τοῦ λαοῦ.

1922 ἕως 1924 :

Συνέχισις τῆς δραστηριότητος ὑπὲρ τῶν θυμάτων ἐπιδημιῶν εἰς Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὁργανώνει μίαν σειρὰν μαθημάτων ἐδικῶν δι' ἰατροὺς τῶν πληγιστῶν περιοχῶν, πρὸς βελτίωσιν τῶν γνώσεών των εἰς τὰ μέτρα προλήψεως καὶ θεραπείας τὰ ὁποῖα τίθενται εἰς παρομοίας περιπτώσεις.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἐξησφάλισε δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν μίαν ἐπιχορήγησιν εἰς τὸ Τμήμα Ὑγιεινῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Μάρτιος 1922 :

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου συνελθὼν διὰ δευτέραν φορὰν ἀποφασίζει ὅπως ἡ Γραμματεία βοηθήσῃ τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς νὰ ἀναπτύξουν τὴν δρᾶσιν των εἰς τοὺς τρεῖς τομεῖς τῆς διδασκαλίας τῆς ὑγιεινῆς τοῦ λαοῦ, τῆς νοσηλευτικῆς καὶ τοῦ Ε.Σ. Νεότητος.

6 Μαΐου 1922

Θάνατος τοῦ Ἐρρίκου Π. Ντέιβισον, πρώτου Προέδρου τοῦ Συμβουλίου Διοικητῶν τοῦ Συνδέσμου. Ἀφοῦ εἶχε δώσει τὴν παραίτησίν του ὀλίγον χρόνον ἐνωρίτερον διὰ λόγους υγείας, ὁ Ντέιβισον ἀνωμάσθη ἀπὸ τοῦ τέλους Ἀπριλίου, Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Διοικητῶν τοῦ Συνδέσμου.

Φεβρουάριος 1923 :

45 Ἐρυθροὶ Σταυροὶ ἀποτελοῦν μέλη τοῦ Συνδέσμου. Ὑπολογίζουν 21 Τμήματα Νεότητος. Αἱ ληφθεῖσαι στατιστικαὶ τῆς ἐποχῆς, ἀφορῶσαι μόνον 11 Τμήματα, δίδουν ἓνα σύνολον 5.713.099 νέων Ἐρυθροσταυριτῶν.

Τὸ 1918 ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος ὁργανώθη εἰς τρεῖς χώρας μόνον : Αὐστράλιαν, Καναδᾶ καὶ Ἡνωμ. Πολιτείας.

Σεισμός ἐξαιρετικῆς ἰσχύος πλήττει τὴν Ἰαπωνίαν ἐπιφέρον τὸν θάνατον ἀνω τῶν 200.000 ἀτόμων καὶ δημιουργῶν ἑκατομμύρια ἀστέγων.

35 Ἐρυθροὶ Σταυροὶ ἀπαντοῦν εἰς ἐκκλησίαν τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς. Τὸ ποσὸν τῶν συγκεντρωθεισῶν δωρεῶν ὑπολογίζεται εἰς 277.283.905 ἐλβετικά φράγκα.

Πρόκειται περὶ τῆς πλέον μεγάλης βοηθείας εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Συνδέσμου.

28 Ἀπριλίου - 12 Μαΐου 1924 :

Τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου. Διὰ πρώτην φορὰν οἱ ἀντιπρόσωποι 46 τώρα Ἐρυθρῶν Σταυρῶν λαμβάνουν μέρος.

Ἀπρίλιος 1925 :

Ὁ Σύνδεσμος συμμετέχει εἰς τὴν Ἐκθεσὶν Ὑγιεινῆς τῆς Βιέννης, ἐγκαίνιασθεῖσαν τὴν 28 Ἀπριλίου ὑπὸ τοῦ Προέδρου Δημοκρατίας τῆς Αὐστρίας, τὸν Δόκτορα Χαίνιχ, ὁργανῶνων διὰ τῆς συμμετοχῆς 11 Ἐρ. Σταυρῶν, ἓνα «περίπτερον Ἐρυθροῦ Σταυροῦ».

Αἱ δραστηριότητες τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ἐμφανίζονται εἰς μακέττας, φωτογραφίας, προπαγανδιστικὸν ὕλικον καὶ διὰ κινηματογραφικῶν τοιούτων ἰδίως ὅσα ἀναφέρονται εἰς τὴν προστασίαν τῆς μητρὸς καὶ τοῦ παιδιοῦ, εἰς τὴν «νοσηλευτικὴν», εἰς τὴν ὁργάνωσιν Ε.Σ. Νεότητος, εἰς τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τὴν διδασκαλίαν πρώτων βοηθειῶν.

Εἶναι ἡ πρώτη διεθνὴς ἔκθεσις εἰς τὴν ὁποίαν μετέσχεν ὁ Σύνδεσμος. Ἀργότερον, θὰ ἀκολουθήσουν αἱ ἐκθέσεις τοῦ Ντύσεντορφ τὸ 1926, τῆς Βαρσοβίας τὸ 1926, τῶν Παρισίων τὸ 1927, τῶν Βρυξελλῶν τὸ 1958.

1 Ἰανουαρίου - 31 Μαρτίου 1925 :

Ὁργανοῦται διεθνὴς διαγωνισμὸς ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου εἰς τὴν Διεθνή Ἐκθεσὶν Διακοσμητικῶν Τεχνῶν εἰς Παρίσιους διὰ μίαν ἀφίσαν ἐμφανίζουσαν τὴν ἀνθρωπιστικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν καιρῷ εἰρήνης. 333 καλλιτέχναι ἐκ τριάκοντα χωρῶν μετέσχον εἰς αὐτόν. Ἡ ἐπιτροπὴ κρίσεως, ἀποτελουμένη ἐκ καλλιτεχνῶν καὶ μελῶν τοῦ Συμβουλίου Διοικητῶν τοῦ Συνδέσμου ἀπένευμε ἐπαθλοὺς εἰς τὴν ἀφίσαν τοῦ Μ. Μπαρκίνσκι ἐκ Πολωνίας.

Ἰούλιος 1928 :

Ὁ Σύνδεσμος μετέχει εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον Προστασίας τῆς Παιδικῆς Ἡλικίας εἰς Παρίσιους. Ὁ συνταγματάρχης Ντρίν, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου λαμβάνει τὸν λόγον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐναρκτηρίου κοινῆς συνόδου τῶν Συνεδρίων Κοινωνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ Προστασίας Παιδικῆς Ἡλικίας καὶ καθορίζει τὸν ρόλον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὸν κοινωνικὸν τομέα.

Ἰανουάριος 1929 :

Οἱ Ἐρυθροὶ Σταυροὶ ποὺ μετέχουν τοῦ Συνδέσμου εἶναι 54. Ἀριθμοῦνται 9.619.153 μέλη. Τμήματα Νεότητος ὑπάρχουν εἰς 42 χώρας.

1930-1933 :

Πολυάριθμοι διεθνεῖς ἐκλήσεις βοηθείας ἀπευθύνονται εἰς Ἐρυθροὺς Σταυροὺς ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς τῆς περιόδου.

Σεισμοί : εἰς Ἀλβανίαν, Ἑλλάδα, Κούβαν, Ἰνδίας, Νέαν Ζηλανδίαν, Νικαράγουαν.

Πλημμύραι : εἰς Κίναν, Γαλλίαν, Ἰαπωνίαν, Πολωνίαν.

Κυκλώνες : εἰς Αἴτην καὶ Ἀγ. Δομίνικον, Σαλβαντόρ, Μεξικόν, Ἰαπωνίαν.

1938 :

Οι Έρυθροι Σταυροί που αποτελούν τον Σύνδεσμον Ε.Σ. ανέρχονται εις 61. Αριθμούν 35 εκατομμύρια μέλη εξ ὧν ἄνω τῶν 19 ἑκατ. εἶναι μέλη Νεότητος. Τμήματα Νεότητος ὑπάρχουν εις 48 χώρας.

Σεπτέμβριος 1939 :

Ὁ 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος ἐκσπᾷ. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει νὰ μεταφέρῃ τὴν ἔδραν τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ Παρισίους εἰς Γενεύην. Τὰ μέλη τῆς Γραμματείας ἀφικνοῦνται εἰς Γενεύην τὴν 5ην Σεπτεμβρίου, μεταφέροντα μέρος τῶν ἀρχείων τοῦ Συνδέσμου καὶ ἐγκαθίστανται εἰς τὸν ἀριθμὸν 6 τῆς ὁδοῦ ντὲ λ' Ἀτενέ.

1945 :

Εὐθὺς μετὰ τὸν 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον 59 Ἐρυθροὶ Σταυροὶ αποτελοῦν τὸν Σύνδεσμον καὶ ἀριθμοῦν ἄνω τῶν 91 εκατομμυρίων μέλη, ἐκ τῶν ὁποίων περίπου 30 εκατομμύρια εἶναι τοῦ Ε.Σ. Νεότητος. Τμήματα Νεότητος ὑπάρχουν εἰς 49 χώρας.

1946 :

Τὸ Γραφεῖον Ὑγείας τοῦ Συνδέσμου, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μὲ τὴν Π.Ο.Υ. καὶ ἄλλας εἰδικὰς ὁργανώσεις, βοηθεῖ τὴν δραστηριότητα τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν διὰ τὴν ἐπανεκπαίδευσιν τῶν ἀναπήρων πολέμου, διὰ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς φυματώσεως, τῆς πολιομυελίτιδος καὶ διὰ τὴν συνεργασίαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν Δημοσίας Ὑγείας.

Μάιος 1948 :

Ὁ Σύνδεσμος ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς ἐπετείου τῆς γεννήσεως τοῦ Ἑρρίκου Ντυνά, ὡς Διεθνὴ Ἡμέραν τοῦ Ε.Σ. (λεγομένην ἀπὸ τοῦ 1956 «Παγκόσμιον Ἡμέραν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ»).

Αὐγουστος 1948 :

Τὸ Συμβούλιον Ἀντιπροσώπων τοῦ Συνδέσμου πραγματοποιεῖ τὴν XX Σύνοδόν του εἰς Στοκχόλμην μετὰ τῆς 17ης Διεθνούς Συνδιασκέψεως τοῦ Ε.Σ., συνεληθούσαν διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τοῦ 2ου Παγκοσμίου Πολέμου. Μία διακήρυξις ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, προταθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀντιπροσώπων, υἱοθετήθη ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς 17ης Διεθνούς Συνδιασκέψεως. Διὰ τῆς διακηρύξεως αὐτῆς ὁλόκληρος ὁ Ε.Σ. ἀποφασίζει νὰ μεσολαβῇ εἰς τὰς δραστηριότητας τὰς ἀποσκοπούσας νὰ ἐξασφαλίσουν φιλικὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν ἀτόμων.

1949 - 1950 :

Εἰς τὴν Ἐκθεσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ μὲ τὴν χρηματικὴν του βοήθειαν, ὁ Σύνδεσμος Ε.Σ. ἐξασφαλίζει τὴν διανομὴν ἐπὶ 16 μῆνας ἀπὸ 1 - 1 - 1949 μέχρι 30 - 4 - 1950 τροφίμων, φαρμάκων καὶ ἄλλων ἐφοδίων εἰς 300.000 πρόσφυγας Ἀραβας τῆς Παλαιστίνης εὐρισκομένους εἰς Ἰράκ, εἰς Λίβανον, εἰς Συρίαν καὶ Ἰορδανίαν καὶ τοὺς παρέχει ἱατρικὴν βοήθειαν. 220 ἰατροί, νοσοκόμοι, τοῦ Ε.Σ. ἐξ 21 διαφόρων ἐθνικοτήτων, λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν παροχὴν βοήθειας.

Δεκέμβριος 1949 :

Ἡ 2α ἐν Γενεύῃ Συνέλευσις τῶν Ἡνωμένων

Ἐθνῶν υἱοθετεῖ ἀπόφασιν αἰτήσεως ἐπαναπατρισμοῦ 25.000 Ἑλληνοπαίδων εὐρισκομένων εἰς Βουλγαρίαν, Οὐγγαρίαν, Ρουμανίαν, Τσεχοσλοβακίαν καὶ Γιουγκοσλαβίαν ἀρπαγέντων ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Διεθνούς Ε.Σ. καὶ ὁ Σύνδεσμος Ε.Σ. παρεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῶν Ἡνωμ. Ἐθνῶν ὅπως ἐξασφαλίσουν αὐτὸν τὸν ἐπαναπατρισμόν. Πράξις μακρᾶς πνοῆς, ἥτις παρετάθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ συνέτεινε εἰς τὴν ἐπάνοδον εἰς Ἑλλάδα 2184 παιδιῶν, 2192 ἐνηλίκων καὶ 233 στρατιωτικῶν.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συνδέσμου Ἐρυθρῶν Σταυρῶν αἰτήσεις τῶν γονέων τῶν ἀρπαγέντων παιδιῶν περὶ ἐπαναπατρισμοῦ συνεκτενρώθησαν ὑπὸ Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

1950 :

Ἦδη 67 Ἐρ. Σταυροὶ αποτελοῦν τὸν Σύνδεσμον. Αριθμοῦν 95 εκατομμύρια μέλη ἐξ ὧν ἄνω τῶν 40 εκατομμυρίων μέλη Ε.Σ. Νεότητος.

1953 :

Εἰς 71 Ἐρ. Σταυροὺς ἀνέρχονται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου. Αριθμοῦν 100 εκατομμύρια μέλη ἐξ ὧν ἄνω τῶν 44 εκατομμύρια τῆς Νεότητος. Τμήματα Νεότητος ὑπάρχουν εἰς 56 χώρας.

Αὐγουστος 1953 :

Καταστρεπτικὸς σεισμὸς μεγάλης ἐκτάσεως Ἰονίων νήσων. Παρέχεται ἀμέσως βοήθεια ὁργανωθείσα ὑπὸ τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ : 9 κλιμάκια ὑγειονομικά μὲ 12 ἰατροὺς καὶ λοιπὸν προσωπικὸν μὲ φορητὰ νοσοκομεῖα δυνάμει 100 κλινῶν, 3 νοσοκομεῖα δυνάμει 250 κλινῶν, 4 νοσηλευτήρια δυνάμει 80 κλινῶν, 12 Κιν. Ἱατρικὰ Συνεργεῖα καὶ Μόνιμα Ἱατρεῖα καὶ 1 Κιν. Ὀδοντ. Συνεργεῖον εἰς λυομένους ξυλίνους καὶ μεταλλικοὺς ἀκίσκους ἐκ δωρεῶν Σουηδικοῦ, Φινλανδικοῦ, Ὁλλανδικοῦ καὶ Γιουγκοσλαβικοῦ Ε.Σ. Ἐξήτασαν 62.000 ἀσθενεῖς, ἐνοσήλευσαν 5.700 ἐτέρους ἀσθενεῖς διέναμον 134.700 ἀτομικά δέματα ἱματισμοῦ, ἑκατοντάδας χιλιάδας ἄλλα εἶδη ἱματισμοῦ, οἰκιακῆς χρήσεως, ἐργαλεῖα γεωργικὰ καὶ ἑκατοντάδες τόνους τροφίμων.

Ἐν συνεχείᾳ ἀνηγέρθησαν μέγα Γεν. Κρατικὸν νοσοκομεῖον εἰς Ἀργοστόλιον, δωρεὰ Σουηδικοῦ Ε.Σ. δυνάμει 150 κλινῶν καὶ μὲ ηλεκτρογεννήτριαν δυνάμεν νὰ φωτίσῃ τὸ Ἀργοστόλι. Νοσοκομεῖον Παιδῶν Ἀργοστολίου δωρεὰ Radda Barnaien. Νοσηλευτήριον Ληξουρίου, Ἰθάκης, Μύτικα, Σάμου, Τζανάτα, Ἀστακοῦ. Μαθητικὸν Οἰκοτροφεῖον Ζακύνθου, δωρεὰ Δανικοῦ Ε.Σ., Γυμνάσιον Ἰθάκης δωρεὰ Ἑλβετικοῦ Λαοῦ, Μαθ. Οἰκοτροφεῖον Ἰθάκης δωρεὰ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ.

1954 - 1957

Κατὰ τοὺς σεισμοὺς τοῦ Ἀπριλίου 1954, Ἀπριλίου 1955 καὶ Μαρτίου 1957 εἰς Θεσσαλίαν ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐν φορητὸν νοσοκομεῖον δυνάμει 60 κλινῶν ὑπὸ σκηνᾶς. Εἰς Βόλον περιέτρεχον τὰς πληγείσας περιοχὰς Κινητὰ Ἱατρικὰ Συνεργεῖα καὶ ἰδρύθησαν Μόνιμα Ἱατρεῖα εἰς διάφορα χωρία. Ἐκατοντάδες χιλιάδων ποικίλων ἐφοδίων (ἱματισμοῦ, οἰκιακῆς χρήσεως) διανέμονται καὶ ἑκατοντάδες τόνων τροφίμων.

Ἀπρίλιος 1956 : Σεισμὸς Θήρας : Ἀποστέλλεται

ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. Φορητὸν Νοσ. καὶ Σταθμὸς Ἐπιδέσεως ὑπὸ σκηνᾶς, δυνάμει 45 κλινῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγείρονται : Ἀντιτραχωματικὸν Ἱατρεῖον δωρεὰ Σουηδικοῦ Ε.Σ., Ἱερὸς Ναὸς Μέσσα Γωνιάς καὶ Καμαρίου δωρεὰ Ἑλβετικοῦ Λαοῦ καὶ ἐράνου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς. Δημοτικὸν Σχολεῖον Φοινικιάς δωρεὰ Κας Ντόλλ. Δεξαμεναὶ οἴνου, δωρεὰ ἑλβετικῆς ὁργανώσεως «Βοήθεια διὰ τὴν Εὐρώπην».

Τώρα 75 Ἐρ. Σταυροὶ αποτελοῦν τὸν Σύνδεσμον καὶ ἀριθμοῦν 105 ἑκατ. μέλη ἐκ τῶν ὁποίων περίπου 45 ἑκατ. Νεότητος. Τμήματα Νεότητος ὑπάρχουν εἰς 69 χώρας.

Ὀκτώβριος 1962 :

Οἱ Ἐρ. Σταυροὶ ποὺ αποτελοῦν τὸν Σύνδεσμον Ε.Σ. εἶναι μετὰ τὴν παραδοχὴν τοῦ Ε.Σ. τῆς Ἀραβο-συριακῆς Δημοκρατίας 88. Ἀναλυτικῶς ἔχουν ὡς ἑξῆς : 76 Σύλλογοι Ἐρ. Σταυροῦ, 1 Σύλλογος Ἐρ. Σταυροῦ καὶ Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου, 10 Σύλλογοι Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου καὶ 1 Σύλλογος Ἐρυθροῦ Λέοντος καὶ Ἡλίου. Γεωγραφικὴ κατανομή κατὰ Ἡπειρον : 11 Σύλλογοι εἰς Ἀφρικὴν, 22 εἰς Ἀμερικὴν, 22 εἰς Ἀσίαν, 31 εἰς Εὐρώπην καὶ 2 εἰς Αὐστραλίαν. Τμήματα Νεότητος ὑπάρχουν εἰς 78 χώρας.

1963 :

Ἔτος παγκοσμίου ἑορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ε.Σ. Ὁ Σύνδεσμος, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκατονταετηρίδος εἰς Ἑλβετίαν, ἰδρύει ἀπὸ τῆς πλευρᾶς του μίαν Ἐπιτροπὴν 100ετηρίδος ἐπιφορτισμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνεργασίαν τῶν πρωτοβουλιῶν τῶν Ἐρ. Σταυρῶν διὰ τὸν ἑορτασμόν τοῦ γεγονότος τούτου.

Ἰανουάριος 1963 :

Πρώτη συγκέντρωσις εἰς Γενεύην τῆς Ἐπιτροπῆς πρώτης βοηθείας, ἰδρυθείσης τὸ 1961 ὑπὸ τοῦ Συμβουλευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὑγείας καὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑποθέσεων. 5 Ἐρ. Σταυροὶ ἀποστέλλουν εἰδικούς εἰς αὐτὴν τὴν σύνοδον.

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν : «αἱ αἱμορραγίαι καὶ ἡ ἐπείγουσα τεχνικὴ ἀναπνοή». Ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὴν χρῆσιν ἀπλῶν μεθόδων τεχνητῆς ἀναπνοῆς (στόμα μὲ στόμα).

Ἡ συγκέντρωσις αὕτη προηγήθη κατόπιν τῆς XVII ἀποφάσεως τῆς XXVI Συνόδου τοῦ Συμβουλίου Ἀντιπροσώπων τοῦ Συνδέσμου συνεληθούσης εἰς Πράγαν κατ' Ὀκτώβριον 1961.

26 Ἰουλίου 1963 — 30 Ἰουνίου 1964 :

Διεθνῆς ἐκκλησίς ἀπευθύνεται ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου πρὸς βοήθειαν τῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ εἰς Σκόπια Γιουγκοσλαβίας. Ἀπολογισμὸς τῆς καταστροφῆς : 1000 νεκροί, 2500 τραυματίαι καὶ 220.000 ἀστεγοί. Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπείγουσας φάσεως τῆς βοηθείας ὁ Σύνδεσμος ἀναλαμβάνει δραστηριότητα ἐπανεγκαταστάσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πληγέντων. Νέα ἐκκλησίς ἀπηυθύνθη τὴν 25 Αὐγούστου πρὸς πραγματοποιήσιν ἐνὸς προγράμματος διατροφῆς 9 μηνῶν ὑπὲρ 30.000 παιδιῶν καὶ 3.000 μητέρων. Τὸ πρόγραμμα ἀρχίζει τὴν 13 Νοεμβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Ἰουνίου 1964. Κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν διενεμήθησαν ἄνω τῶν 9 εκατομμυρίων γεύματα. 55 Ἐρ. Σταυροὶ συνέβαλον εἰς αὐτὴν τὴν δραστηριότητα. Τὸ

ποσὸν τῶν δωρεῶν των εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα ἀνέρχεται εἰς 12 ἑκατομμύρια ἑλβετικὰ φράγκα περίπου.

14 Αὐγούστου — 18 Σεπτεμβρίου 1963 :

Διεθνῆς Ἐρυθροσταυρικὴ Ἐκθεσις εἰς Γενεύην ὁργανωθείσα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 100ετηρίδος τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, μὲ τὴν συμπάρασταν τοῦ Συνδέσμου καὶ πολλῶν Ε.Σ. Ἀριθμὸς ἐπισκεπτῶν : 120.000. Ἐπιφάνεια : 17.000 τ. μέτρα διηρημένα εἰς 12 τομεῖς σχετικούς μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ε.Σ., τὴν δραστηριότητα τοῦ Διεθνούς Ε.Σ., τὰς προοπτικὰς διὰ τὸ μέλλον. Ἐπεδείχθησαν φωτογραφίαι καὶ πλούσιον ὕλικὸν ἐκθέσεως κατανεμηθὲν ἀναλόγως. Ὑπῆρχεν ἐπίσης ἐκτενὲς «πανόραμα» τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ε.Σ. ἐν καιρῷ πολέμου καθὼς καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι σήμερον.

10 Δεκεμβρίου 1963

Ἀπονέμεται τὸ Βραβεῖον Νόμπελ τῆς Εἰρήνης ἐξ ἡμισείας εἰς τὸν Σύνδεσμον Ε.Σ. καὶ τὸ Διεθνὲς Κομιτάτον Ε.Σ. εἰς ἀναγνώρισιν τῆς ἀνθρωπιστικῆς τῶν δράσεως, τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν προστασίαν ὧν καὶ τῆς υπάρξεως εἰρήνης εἰς τὸν κόσμον. Τὸ Βραβεῖον Νόμπελ Εἰρήνης ἐπεδόθη εἰς Ὁσλο πρὸς τοὺς Προέδρους τοῦ Διεθνούς Κομιτάτου τοῦ Ε.Σ. καὶ τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ. Ἡ διάκρισις αὕτη ἀπενεμήθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸν Σύνδεσμον Ε.Σ.

Φεβρουάριος 1966 — Νοέμβριος 1967 :

Ὁ Σύνδεσμος Ε.Σ. ἀναλαμβάνει τὴν παροχὴν βοήθειας εἰς Ἰνδίας, ὅπου 100 ἑκατομμύρια περίπου ἄτομα ἀπειλοῦνται ἐκ πείνης. Ὁ Σύνδεσμος ἀπευθύνει πολλὰς ἐκκλησίας διὰ νὰ βοηθηθῇ ὁ Ε.Σ. τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἐπισιτιστικοῦ προγράμματος ὑπὲρ παιδιῶν καὶ μητέρων, θυμάτων τῆς πείνης. Γάλα εἰς κόνιν, πολυβιταμῖναι καὶ τρόφιμα πλούσια εἰς πρωτεῖνας διανέμονται εἰς 1.500.000 παιδιά, ἐγκύους, μητέρας, ἡλικιωμένους, ἀναπήρους. Τὸ σύνολον τῶν ἀνοιγόντων κέντρων διανομῆς ὑπὸ τοῦ Ε.Σ. Ἰνδιῶν ἀνέρχεται εἰς 10.157. 40 Ἐρ. Σταυροὶ ἀποστέλλουν βοήθειαν ἀξίας περίπου 23 ἑκατομμυρίων ἑλβετικῶν φράγκων.

Αὐγουστος - Δεκέμβριος 1966 :

Μία ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις πλήττει τὸν Αὐγουστον 9 ἐπαρχίας τῆς Ἀνατολίας εἰς Τουρκίαν, ἐπιφέρουσα τὸν θάνατον εἰς 2.400 ἄτομα καὶ ἐγκαταλείπουσα 100.000 ἀστέγους. Ὁ Σύνδεσμος ἀπευθύνει διεθνῇ ἐκκλησίαν βοήθειας. Μετὰ τὴν πρώτην φάσιν τῆς ἐπείγουσας βοηθείας, ἡ στέγασις τῶν πληγέντων ἀποτελεῖ πρόβλημα ἤδη ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου. Χάρις εἰς τὸ πρόγραμμα ἐπανεγκαταστάσεως ἐκπονηθὲν τότε, 10.000 οἰκογένειαι ἀστέγων ἐπανεγκαθίστανται εἰς ξυλινὰς οἰκίας κατασκευασθείσας ὑπὸ μίας Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἰδρυθείσης ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἢ εἰς προκατασκευασμένους οἰκίσκους χορηγηθέντας ὑπὸ 8 Ἐρ. Σταυρῶν. 57 Ἐρ. Σταυροὶ συνεισφέρουν σχετικῶς. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν δωρεῶν των ὑπολογίζεται εἰς 12 ἑκατομμύρια ἑλβετικῶν φράγκων.

Νοέμβριος 1967 :

Οἱ Ἐρ. Σταυροὶ ποὺ αποτελοῦν τὸν Σύνδεσμον, κατόπιν τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Ε.Σ. τοῦ Μαλί εἶναι

109. 'Η κατανομή των έχει ως εξής : 95 'Ερ. Σταυροί, 12 'Ερ. 'Ημισέληνοι, 1 'Ερ. Σταυρός και 'Ερ. 'Ημισέληνος και 1 'Ερ. Λέων και 'Ηλιος. 27 Σύλλογοι εις 'Αφρικὴν, 24 εις 'Αμερικὴν, 25 εις 'Ασίαν, 31 εις Εὐρώπην και 2 εις Αὐστραλίαν. Τμήματα Νεότητος ὑπάρχουν εις 93 χώρας.

19 'Απριλίου 1968 :

Μήνυμα τῶν Προέδρου και 'Αντιπροέδρων τοῦ Συνδέσμου Ε.Σ. πρὸς τὸν Λύντον Τζόνσον, Πρόεδρον τῶν Η.Π.Α., πρὸς τὸν Χό-Τσι-Μίνχ, Πρόεδρον τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ, πρὸς τὸν Νγκουέν-Βάν-Τιέου, Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Σεπτέμβριος 1968 :

'Ισχυρὰ σεισμικὴ δόνησις καταστρέφει τὴν 31 Αὐγούστου 1968 τὴν ἐπαρχίαν Χορασάν βορειοανατολικῶς τῆς Περσίας, στοιχίζουσα τὸν θάνατον 10.000

ἀτόμων περίπου και ἐγκαταλείπουσα 100.000 ἀστέγους.

'Εκκλησίαι ἀπευθύνεται εἰς τοὺς Ε.Σ. τοῦ Συνδέσμου τὴν 4 Σεπτεμβρίου, κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τῆς 87 Συνόδου τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου.

Μετὰ τὴν πρώτην φάσιν ἐπείγουσας βοηθείας ὁ Σύνδεσμος ἀναλαμβάνει τὴν ἐπανεγκατάστασιν τῶν πληγέντων. Εἰς ἐκκλησίαν τοῦ τῆς 11 Σεπτεμβρίου, ζητεῖ τὴν συνεισφοράν τοῦ Ε.Σ. διὰ τὴν ἀγορὰν μεταλλικῶν προκατασκευασμένων οἰκιῶν, διὰ νὰ ἀντικαταστήσουν 18 χωρία μὲ σκηνὰς αἱ ὁποῖαι ἐστήθησαν εὐθὺς μετὰ τὸν σεισμόν. 158 οἰκίαι ἡγοράσθησαν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου, χάρις εἰς τὰς δωρεὰς τῶν Ε.Σ. 'Η πρώτη ἀποστολὴ ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου 49 Ε.Σ. εἶχον προσφέρει βοήθειαν εἰς χρῆμα και εἰς εἶδος, ἀξίας 6 ἑκατομμυρίων περίπου ἐλβετικῶν φράγκων.

ΣΤΑΘΗ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΔΕΚΑΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΕΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΔΕΚΑ ΕΤΗ ἔχουν παρέλθει ἀπὸ τὸ 1959, ἔτος τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλου «κατέλαβεν ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὴν 'Ιστορίαν τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ και ὅλως ἰδιαίτεραν εἰς τὴν τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ». Τρία γεγονότα ἐώρτασεν ἡ παγκόσμιος 'Ερυθροσταυρικὴ Οἰκογένεια κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο : τὴν 131ην ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ 'Ερρίκου Ντυνὰν (8 Μαΐου 1828)· τὴν 40ὴν ἐπέτειον τῆς ιδρύσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν 'Ερυθρῶν Σταυρῶν (5

Μαΐου 1919) και τὴν 100ὴν ἐπέτειον τῆς συλλήψεως τῆς 'Ιδέας τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ (24 'Ιουνίου 1859).

'Η συμμετοχὴ τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ εἰς τοὺς ἐορτασμούς αὐτοὺς ὑπῆρξεν εὐρυτάτη και πολύμορφος. 'Ηδὴ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, συνοδούμενος ὑπὸ τινων τῶν ἐν τῇ Διοικήσει Συνεργατῶν του, ἤρchiσε σειρὰν ἐπισκέψεων εἰς διαφόρους πόλεις, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως τὸ νωθὴν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπαρχια-

κῶν Τμημάτων και δοθῇ μεγαλυτέρα ἐπισημότης εἰς τὸν κατὰ τόπους ἐορτασμόν.

'Εναρξιν τῶν ἐπισκέψεων ἔκαμεν ὁ κ. Πρόεδρος ἀπὸ τὴν 'Αλεξανδρούπολιν, αἰσθανόμενος, ὅπως εἶπε, «τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἡ πρώτη τελετὴ τῆς 100ετηρίδος λάβῃ χώραν εἰς τὴν ἀκριτικὴν ἐκείνην περιοχὴν, τῆς ὁποίας ἡ ἐλληνικότης διὰ μέσον 30 και πλέον αἰῶνων ὑπῆρξεν ἀνόθευτος και τὰ τέκνα τῆς ἀπετέλεσαν τὴν ἀσπίδα τοῦ 'Εθνους ἐναντίον τῶν ἀπὸ Βορρᾶ ἐχθρῶν». 'Ηκολούθησαν ἐπισκέψεις εἰς Λαμίαν, Βόλον, Λάρισαν, Τρίκαλα, Καρδίτσαν, Αἴγιον, Πάτρας, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Μυτιλήνην, Σέρρας, και Θεσσαλονίκην.

Συνέπεια αὐτῆς τῆς Σταυροφορίας — «'Ερυθροσταυροφορίας» κατὰ κυριολεξίαν τοῦ κ. Προέδρου — ὑπῆρξεν εἰς Πανελλήνιος συναγεμώσις, μία πράγματι δλόφωχος συμμετοχὴ εἰς τὸν ἐορτασμόν τῆς 'Ιδέας. Εἰς τὸ 'Ηράκλειον, τὰ Χανιά, τὰ 'Ιωάννινα, τὴν Κέρκυραν, τὴν Κεφαλληνίαν, τὴν Ρόδον, τὴν Σῆρον, τὴν Φλώριαν, τὴν Κομοτηνὴν, τὴν 'Εδεσσαν, τὴν Πύλον, τὴν 'Αμαλιάδα, τὸ Καρπενήσι και εἰς ἄλλας πόλεις τὰ ἐκεῖ Τμήματα τοῦ Ε.Ε.Σ. ὠργάνωσαν τελετάς, κατὰ τὰς ὁποίας, παρουσίᾳ τῶν 'Αρχῶν και πλήθους ἀκροατῶν ἐξ ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, οἱ ὁμιλεῖται ἐξήραν τὴν σημασίαν τῆς 'Ιδέας, τὴν ὁποίαν συνέλαβεν ὁ 'Ερρίκος Ντυνὰν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης

τοῦ Σολφερίνο (1859).

Εἰς τὰς 'Αθήνας ὁ ἐορτασμός ἐτελέσθη τὴν 24 'Ιουνίου μὲ ἐπισημότητα και μεγαλοπρέπειαν, ἡ ὁποία οὐδέποτε εἶχε σημειωθῇ εἰς ἀναλόγους ἐκδηλώσεις. Χίλια περίπου 'Αδελφαί τοῦ Ε.Ε.Σ., 'Εθελονταί και Διπλωματοῦχοι ἐν στολῇ, παρήλασαν διὰ τῆς μεταξὺ Ζαπείου και 'Εθνικοῦ Κήπου ὁδοῦ, μὲ κατεύθυνσιν ἀπὸ τὴν λεωφόρον 'Αμαλίας πρὸς τὸ Στάδιον. 'Ηκολούθησαν Τμήματα Σαμαρειτῶν Ε.Ε.Σ., Τμήματα 'Ελλήνων Προσκόπων και 'Ελληνίδων 'Οδηγῶν και πολλαὶ ἑκατοντάδες 'Ερυθροσταυριτῶν μαθητῶν και τῶν δύο φύλων. Εἶχον προηγηθῇ τὰ μηχανοκίνητα μέσα τοῦ Ε.Ε.Σ. (Φορητὰ Νοσοκομεῖα, ἀσθενοφόρα, αὐτοκίνητα Αἱμοδοσίας κ.λ.π.). 'Εκτὸς τῶν 'Επισήμων, χιλιάδες θεατῶν παροηκολούθησαν τὴν παρέλασιν και αἱ ἐκδηλώσεις τοῦ ἐθνουσιασμοῦ τῶν ὑπῆρξαν ζωηρόταται.

Τὴν ἐπομένην (25 'Ιουνίου) διεξήχθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρασσός» τελετὴ, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Πρόεδρος κατέθεσε κλάδον «ἐκ τῆς ἐν 'Ολυμπίᾳ καλλιστεφάνου ἑλαίας» πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ 'Ερρίκου Ντυνὰν και ἀπέδωσε φόρον σεβασμοῦ και ἐγγνωμοσύνης εἰς τὴν μνήμην του, εἰπὼν τὰ ἐξῆς : «Πρὸ 2.700 ἐτῶν οἱ 'Ελληνες συνέλαβον τὴν 'Ιδέαν τῆς Εἰρήνης και εὗρον ὡς μέσον ἐξασφαλίσεως αὐτῆς τοὺς ἐν 'Ολυμπίᾳ στεφανίτας 'Αγῶνας, τῶν ὁποίων προηγεῖτο ἡ 'Ιερὰ 'Εκχειρία. 'Η χριστιανικὴ ψυχὴ Σου, ἐμποτισμένη ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου, Σὲ ὠδήγησεν εἰς τὴν σύλληψιν και ἐφαρμογὴν ἄλλου μέσου, δι' οὗ παραλλήλως ἐπιδιώκεται ὁ αὐτὸς σκοπός. Δι' αὐτὸ ἡμεῖς οἱ 'Ελληνες σήμερον, ὅτε ἡ 'Ιδέα Σου ἀποτελεῖ σκοπὸν τῶν προσπαθειῶν 120.000.000 ἀνθρώπων, καταθέτομεν εὐλαβῶς πρὸ τῆς Εἰκόνης Σου κλάδον τῆς ἐν 'Ολυμπίᾳ 'Ελαίας, διὰ νὰ συμβολίσωμεν τὴν κοινὴν τοῦ 'Ολυμπισμοῦ και τοῦ Ε.Σ. ἐπιδίωξιν και νὰ στέψωμεν τὸν 'Ιδρυτὴν τοῦ δευτέρου μὲ τὸν ἄθλον τῶν Νικητῶν. Διότι ἐνίκησες τὴν βαρβαρότητα ἐν πολέμῳ και ἐπέβαλες τὸ σύνθημά Σου : «Inter arma caritas».

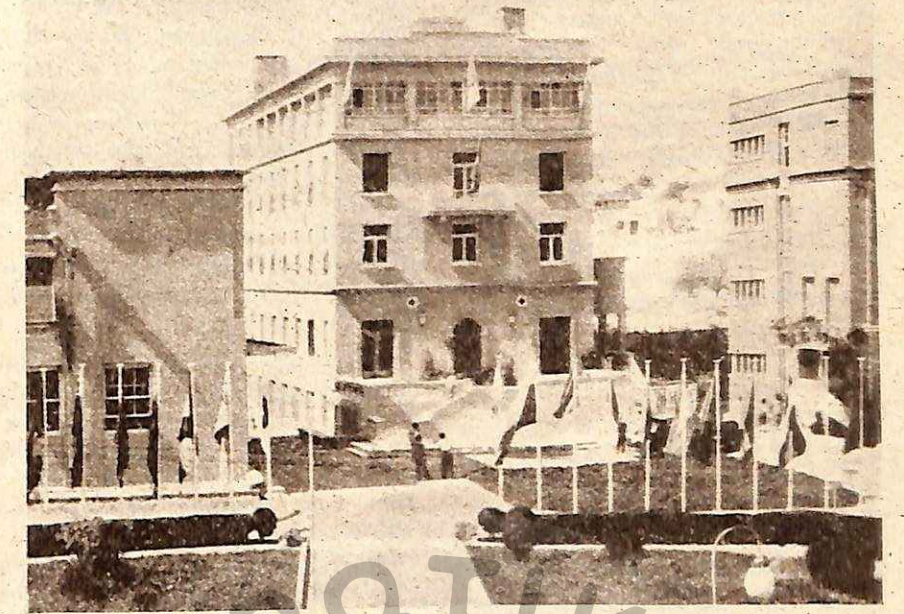
Ταυτοχρόνως, ὁ 'Ελληνικὸς 'Ερυθρὸς Σταυρός, δι' 'Αντιπροσωπείας τῆς ὁποίας μετείχον ἡ αείμνηστος Μεγάλῃ 'Αδελφῇ 'Αθηνᾷ

Μεσολωρᾷ, ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις αἱ ὁποῖαι εἶχον ὁργανωθῇ ἐν 'Ιταλίᾳ και συγκρομηένως εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο και εἰς τὸ Καστιλιόνε, ὅπου εἶχον ἐγκατασταθῇ τότε πρόχειρα χειρουργεῖα και νοσοκομεῖα.

ΑΛΛΑ τὸ σημαντικώτερον γεγονός τοῦ ἔτους ἐκεῖνον ὑπῆρξεν ἡ ἐν 'Αθήναις συγκρότησις τοῦ 25ου Συμβουλίου τῶν 'Αντιπροσώπων τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, δηλαδὴ τοῦ 25ου Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ε.Σ. 'Η

τελεῖ εὖοσμον ἄνθος, τὸ Συνέδριον θὰ λάβῃ τὴν μορφήν ἱερᾶς μυσταγωγίας.

«Εἰς τὰς 'Αθήνας, ὅπου ὁ Σωκράτης ὑπῆρξεν ὁ πρὸ Χριστοῦ Χριστιανὸς και ὁ Πλάτων και ὁ 'Αριστοτέλης ἀνύψωσαν τὸ πνεῦμα τοῦ 'Ανθρώπου πρὸς τὰς εὐγενεστέρας 'Ιδέας και πρὸς τὰς 'Επιστήμας, ἐδῶ ὅπου ὁ 'Απόστολος τῶν 'Εθνῶν ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον, πιστεύομεν ὅτι πᾶσα πρέπει νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως οἱ κ.κ. Συνέδριοι συνειδητοποιήσουν τὸ ἱστορικὸν με-

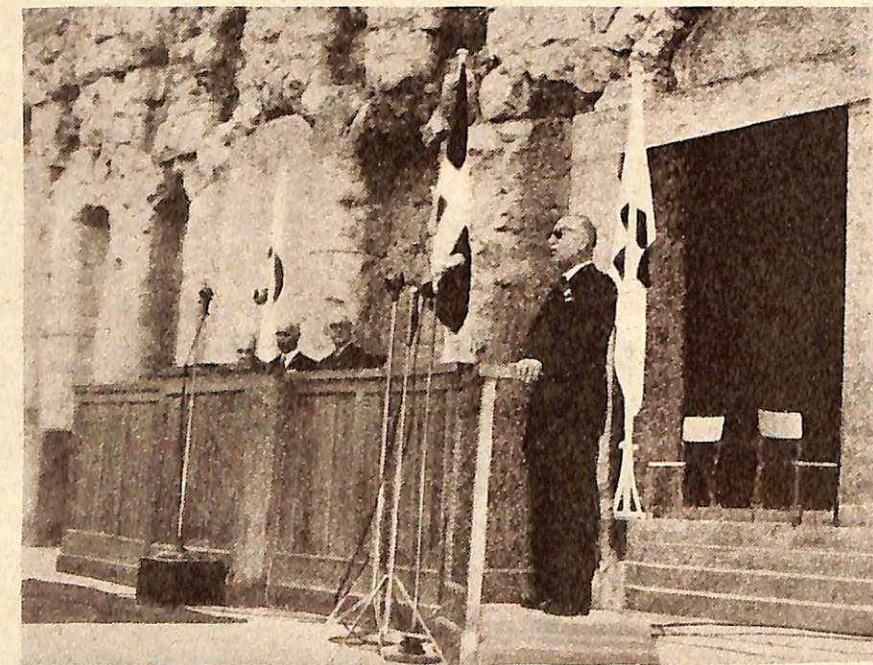
Τὸ «Δρακοπούλειον» μετὰ τῶν Σημαιοῶν τῶν μετασχόντων τοῦ Συμβουλίου Ε.Σ.

προτίμησις τῶν 'Αθηνῶν ὡς τόπον συνόδου τοῦ Συνεδρίου ἀπετέλεσεν, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, σημαντικὴν ἐπιτυχίαν, διότι ὑποψηφιότητα εἶχον θέσει ἡ Ρώμη και τὸ Παρίσι.

Τὴν σημασίαν τῆς προκρίσεως τῶν 'Αθηνῶν ὑπεγράμμισε τότε ὁ κ. Πρόεδρος ἐν ἐγγράφῳ του πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας, ἐν τῷ ὁποίῳ μεταξὺ ἄλλων ἐγραφε : «Τὰ προσηγμένα 24 Συνεδρία συνεκλήθησαν εἰς πόλεις ὅλων σχεδὸν τῶν 'Ηπειρῶν. Οὐδὲν ὅμως ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἀνωτέραν πνευματικὴν σημασίαν ἣν θὰ προσλάβῃ τὸ ἐν 'Αθήναις Συνέδριον. Εἰς τὴν Χώραν ὅπου ἡ ἀνθρωπίνη Σκέψις ἤγγισε τὰ ὅρια τῆς Γνώσεως και ὁ 'Εθνικὸς πολιτισμὸς τῆς ἀπέβη παράδειγμα και ὁδηγὸς δι' ὅλην τὴν Ἀνθρωπότητα, ἡ συνάντησις τῆς εὐγενεστέρας 'Ιδέας ἣν ἐδημιούργησεν ὁ 19ος αἰὼν μὲ τὸ 'Ελληνικὸν πνεῦμα, τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἀπο-

γαλεῖον τῆς συναντήσεως μιᾶς Νέας 'Ιδέας μὲ τὰς αἰωνίας 'Ιδέας ἐξ ὧν ἀπέρρευσεν αὐτὴ και νὰ μεταφέρῃ εἰς τὰς Πατρίδας τῶν τὸν θαυμασμόν και τὴν τιμὴν ἥτις ὀφείλεται εἰς τὴν Πατρίδα τοῦ Πνεύματος».

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου — διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν 'Ιστορίαν τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ — διεξήχθησαν εἰς χώρον 'Ερυθροσταυρικόν, εἰς τὸ Δρακοπούλειον μέγαρον τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων και 'Επισκεπτριῶν 'Αδελφῶν τοῦ Ε.Ε.Σ., ὡργανώθη δὲ ἐν αὐτῷ φιλοξενία τῶν διαφόρων 'Επιτροπῶν και τῆς 'Ολομελείας ὡς και τῶν ἐξυπηρετούντων τοὺς Συνέδρους γραφείων (Ταχυδρομεῖον, Τράπεζα, ΟΤΕ κ.λ.π.) κατὰ τρόπον ἱκανοποιήσαντα πλήρως τὸ Προεδρεῖον τοῦ Συνεδρίου και ἅπαντας τοὺς Συνέδρους. 'Αντιπροσωπεῖται 66 'Ερυθρῶν Σταυρῶν και ἐκ τῶν πέντε ἡπειρῶν,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος προσφωνῶν τοὺς Συνέδρους.

μετέσχον του Συνεδρίου, μεταξύ δε τούτων περιλαμβάνοντο προσωπικότητες διεθνούς περιωπής, ως οι αείμνηστοι Δικαστής Έμιλ Σάντ-στρόμ, Πρόεδρος του Συνδέσμου των Έρυθρών Σταυρών και του Σουηδικού Ε.Σ., και Καθηγητής Λεοπόλντ Μπουασσιέ Πρόεδρος του Διεθνούς Έρυθρου Σταυρού, ο στρατηγός Άλφρεντ Γκρούντερ, Πρόεδρος του Αμερικανικού Ε.Σ., ο Πρίγκιψ Άλβέρτος του Βελγίου, Πρόεδρος του Βελγικού Έρυθρου Σταυρού, η Κόμισσα Λίμερικ, Πρόεδρος του Βρετανικού Ε.Σ., ο Πρεσβευτής Αντρέ Φρανσουά Πονσέ, Πρόεδρος του Γαλλικού Ε.Σ., ο Καθηγητής Βόν Αλμπερτίνι, Πρόεδρος του Ελβετικού Ε.Σ., η αείμνηστος ποιητίστρια Άμριτ Καούρ, Πρόεδρος του Ινδικού Ε.Σ., ο Δονξ Ντέ Χερνάνι, Πρόεδρος του Ισπανικού Ε.Σ., η Κάρα Γκρόν-κι, σύζυγος του τότε Προέδρου της Ιταλικής Δημοκρατίας, ο Καθηγητής Τζ. Μιτερίβ, Πρόεδρος του Ρωσικού Ε.Σ. και πολλοί άλλοι.

Την μόνην δημοσίαν αλλά και πλέον επιβλητικήν εκδήλωσιν των εργασιών του Συνεδρίου απέτελεσεν η πανηγυρική έναρξις των εργασιών αυτού εν τῷ Ὡδεῖῳ Ἡρώδου του Ἀττικοῦ, ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν, τὸ ἀπόγευμα τῆς 25 Σεπτεμβρίου, ἐνώπιον πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτοῦ κοινῶν ἐξ ἐπισήμων, Συνεργατῶν καὶ φίλων τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ δισχιλίων Ἀδελφῶν αὐτοῦ, Ἐθελοντῶν, Διπλωματούχων καὶ Μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ἀπασάν ἐν στολῇ.

Ἐπ' εὐκαιρία τῆς συγκεντρώσεως ἐκείνης ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐνεφάνισε τὴν ἐσωτερικὴν σχέσιν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξύ τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς Ἰδέας καὶ τῶν ἰδανικῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀπόσπασμα τοῦ μνημειώδους ἐκείνου λόγου παρατίθεται ἐδῶ, διότι τὰ τότε λεχθέντα ἔχον ἀξίαν διαρκή καὶ πρέπει νὰ ἀποθησαυρισθοῦν εἰς τὴν μνήμην παντός Ἐρυθροσταυρίτου.

«Τὸ 25ον Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ συνέρχεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς Χώραν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, συμπύκνεται ἐν συγκλήσει αὐτοῦ μετὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον ἐορτάζεται ἡ 100ετηρίς τῆς Ἰδέας ἥν, συλλαβὸν ὁ Ἑρρῖκος Ντυνάν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης

τοῦ Σολφερίνο τῆς Ἰταλίας, ὠδήγηθη εἰς τὴν ἰδρύσιν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

«Τὰ δύο ταῦτα γεγονότα ἀποτελοῦν ἀφορμὴν εὐλόγου καὶ βαθείας ἱκανοποιήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

«Ἐξαίρων τὰ τιμητικὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα γεγονότα ταῦτα, ὀφείλω νὰ τονίσω συνάμα ὅτι τὸ Συμβούλιον τῶν Ἀντιπροσώπων, συνελθὼν ἐν Ἀθήναις διὰ τὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ Ἰδανικὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὴν Ἰδέαν τοῦ Ἑρρῖκου Ντυνάν, εὐρίσκει ἐπὶ τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ τῆς ἀτμοσφαιρᾶς ἐντὸς τῶν ὁποίων, εἰς διάδοξιν ἐθνικοῦ βίου τεσσαράκοντα αἰώνων, ἐβλάστησαν Ἰδέαι ἀνυπερβλήτου ἠθικοῦ ὕψους, καταναγκάζουσαι καὶ σήμερον ἀκόμη τὴν Ἀνθρωπότητα μετὰ τὸ πνευματικόν των Φῶς.

«Ἀπὸ τὰς Ἰδέας αὐτάς, ἃς μοὶ ἐπιτραπὴ ν' ἀναφέρω μόνον καὶ ἐν λακωνικῇ συντομίᾳ τὰς συγγενεῖς πρὸς τὴν Ἰδέαν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

«Πρὸ 3.500 ἐτῶν ἰδρύετο ἐν Ἀνθήλῃ καὶ παρὰ τὰς Θερμοπύλας ἡ Πυλαία Ἀμφικτυονία, περιλαμβανούσα μεταξὺ τῶν σκοπῶν τῆς μέγα μέρους τῶν σημερινῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Τὸ ἔργον τῆς συνεχίσθη ὑπὸ τῆς Δελφικῆς Ἀμφικτυονίας. Πρὸ 2.400 ἐτῶν, θεσμός ἀφάστου πνευματικοῦ μεγαλείου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνεδίπλωθη ἡ σύγχρονος Ἀνθρωπότης διὰ τὰ προβάλλη ἐδγενη καὶ ὕψηλά Ἰδανικὰ εἰς τὴν νεολαίαν τῆς, ὁ Ὀλυμπισμός καθιέρωσε τὴν Ἱερὰν Ἐκεχειρίαν, ἵνα ἐν συνεχείᾳ ἐξασφαλίσῃ τὴν Εἰρήνην μεταξύ τῶν Ἑλληνικῶν Πόλεων, διὰ συνθηκῶν ὑπογραφομένων εἰς τὸ Ἱερὸν Ἄλσος τῆς μητρὸς τῶν καλλιστεφάνων Ἀγώνων, τῆς Ὀλυμπίας.

«Ὀλίγον βραδύτερον, τραγικὸς ἐκ τῶν μεγίστων, ἔθετεν εἰς τὰ χεῖλη τῆς ἀγνῆς Ἀντιγόνης, τῆς ὁποίας τὴν τραγωδίαν θὰ ἴδῃτε, κύριοι Συνεδροί, εἰς τὸν χώρον τοῦτον τὸ προσεχὲς Σάββατον, μίαν φράσιν ἣτις καὶ μόνη δύναται ν' ἀποτελέσῃ φωτεινὸν ἔμβλημα ἐνὸς ὑπερόχου πολιτισμοῦ.

«Ὅστοι συνέχθην, συμφιλεῖν ἔφην». Ἐγεννήθη διὰ ν' ἀγαπῶ καὶ ὅχι διὰ νὰ μισῶ.

«Αὐτὸ ἐπιζητεῖ καὶ ὁ Ἐρυθρὸς

Σταυρός. Νὰ ἐκτοπίσῃ τὸ μῖσος ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ φωτίσῃ αὐτὰς μετὰ τὸ αἶσθημα τῆς Ἀγάπης».

«Ἐδῶ πλησίον, ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, ὁ Παῦλος, «σταθεὶς» ἐκήρυξε πρὸ 1908 ἐτῶν πρὸς τὴν κατείδωλον Πόλιν τῶν Ἀθηνῶν τὴν θρησκείαν τῆς Ἀγάπης καὶ διὰ μιᾶς βραχυτάτης φράσεως, προσβλέπων εἰς τὸν ὅπο τῶν Ἀθηναίων ἰδρυθέντα βωμὸν «τῷ Ἀγνώστῳ Θεῷ», ἀποκαλύπτει αὐτόν: «Ὅν οὖν ὑμεῖς ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον καταγγέλλω ὑμῖν».

«Εἰς τὴν πόλιν ταύτην οἱ τρεῖς Μεγάλοι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Φωστήρες ἐκπαυθέντες, ἀπεκόμισαν τὴν σοφίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὁ δὲ ἐξ αὐτῶν Οὐρανοφάντωρ Βασίλειος ὁ Μέγας, διὰ τῆς ἰδρύσεως ἐν Καισαρείᾳ τοῦ «Πτωχοτροφείου καὶ νοσοκομείου» καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς Βασιλείας, ἐθεμελίωσε μέγα ἔργον ἀνθρωπιστικῆς ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖον εὐλόγως θεωρεῖται ὡς ἀπαρχὴ τῆς πραγματοποιήσεως Ἰδανικῶν, ὡς τὰ προβαλλόμενα καὶ ἐξυπηρετούμενα σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

«Κύριοι Ἀντιπρόσωποι,

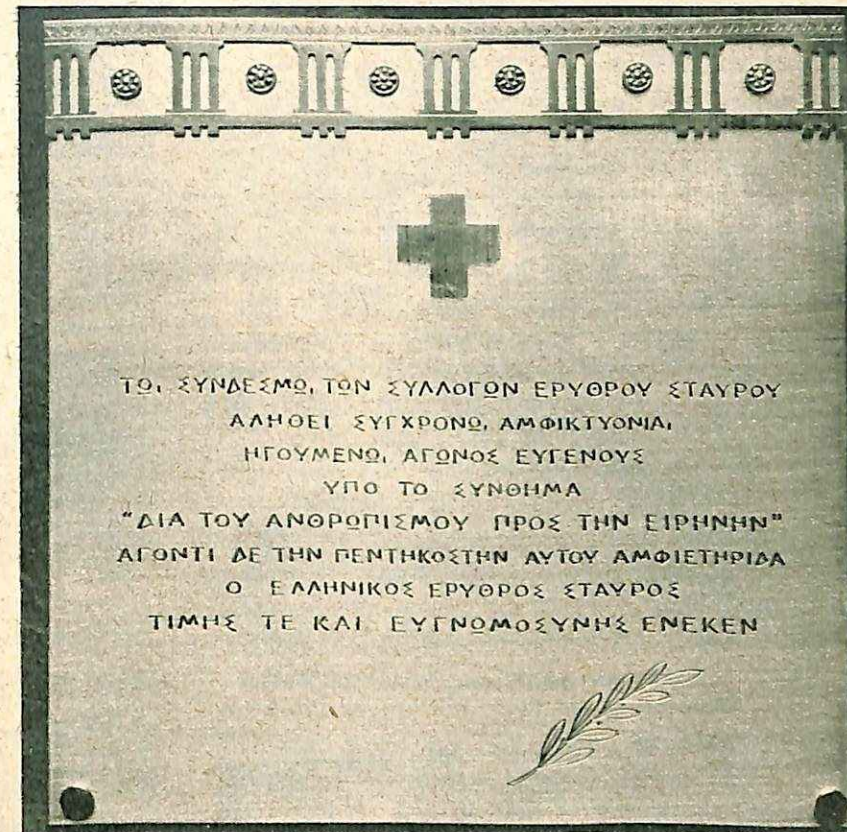
Ἡ συγκέντρωσις ὑμῶν εἰς τὸν Χώρον τοῦτον, τὸν ὁποῖον ἐπιστέφει ὁ Παρθενὸν καὶ τὰ σωζόμενα κτίσματά του, ὑπερθυμίζων ἱστορίαν δεκάδων αἰώνων, ἀποτελεῖ μίαν ὑπέροχον Ἐρυθροσταυρικὴν ἐπίτευξιν. Κατ' αὐτὴν αἱ δέσμαι τοῦ πνευματικοῦ φωτός, αἱ ἐκπεμπόμεναι ἀπὸ τὴν Γενεὴν, ἐναγκαλίζονται τὸ ἀνέσπερον Φῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ».

ΣΤΑΘΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλὰ εἶναι τὰ θύματα, κυρίως μεταξύ τῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀγνοία τοῦ σοβαρωτάτου κινδύνου περιεργάζονται ἐγκαταλελειμμένα πολυμερῆδια (χειροβομβίδες, νάρκες κ.λ.π.). Γι' αὐτὸ τονίζομεν καὶ πάλιν ὅτι δὲν πρέπει νὰ περιεργάζωνται τέτοια ἀντικείμενα, οὔτε ν' ἀφήνουν ἄλλους νὰ τὰ πλησιάζουν, ἀλλὰ μόνον τ' ἀντικρύζουν νὰ εἰδοποιούν ἀμέσως τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἢ στρατιωτικὴν Ἀρχήν.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ Ε.Σ.

Τὴν 24 Ἀπριλίου ἐ.ε. ἐν Γενεύῃ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελετῆς τῆς 50ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συνδέσμου Ἐρυθρῶν Σταυρῶν (1919 - 1969), προσεφέρθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀνεκτιμῆτου ἀξίας λήθυκος τοῦ 5 π.Χ. αἰῶνος, ἡ ὁποία φέρει παραστάσεις ἐξόχως καλλιτεχνικές.

Ἡ λήκυθος διετέθη εἰς τὸν Ε.Ε.Σ., ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἀρχαιοτήτων, ἐπετέλεθ δὲ ὡς τὸ καταλληλότερον δῶρον, διότι αἱ παραστάσεις τῆς ἐκφράζουν τὸ πνεῦμα ποὺ κατευθύνει τὸν Σύνδεσμον τῶν Ε.Σ., τὴν σύγχρονον αὐτὴν Ἀμφικτυονίαν.

Τὸ ἀρχαῖον ἀριστούργημα, συνοδούμενον ὑπὸ τῆς εἰκονιζομένης ἀναμνηστικῆς πλακός, ἀπεστάλη μετὰ τῆς κάτωθι ἐπιστολῆς εἰς τὸν ἐν Γενεύῃ ἀντιπρόσωπον τοῦ Ε.Ε.Σ. παρὰ τῷ Συνδέσμῳ κ. Μιχ. Πεσμαζόγλου ἵνα παραδώσῃ τοῦτο: Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἀπριλίου 1969 Ἀγαπητὲ Κύριε Πεσμαζόγλου,

Εὐχαρίστως γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία, κατόπιν τῆς γνωστῆς ὑμῖν αἰτήσεώς μας, παρεχώρησεν μόλις χθές, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἀρχαίαν λήκυθον, (ἥς ἀκριβὴ περιγραφὴν εἰς ἑλληνικὴν καὶ γαλλικὴν

γλῶσσαν ἐσωκλείομεν) ἵνα τὴν προσφέρωμεν εἰς τὴν Ligue des Sociétés de Croix-Rouge ὡς δῶρον ἐπὶ τῇ 50ετηρίδι τῆς.

Τὴν λήκυθον καὶ τὴν βάσιν τῆς, ἐφ' ἧς ἡ ἐπὶ μεταλλίνων πλακῶν ἀφιέρωσις, ἀποστέλλομεν εἰς παραλαβὴν σας εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Interkontinental, μέσῳ τῆς Swissair αὔριον Τρίτην 22 τρέχοντος μηνός. Συνάπτομεν ἀντίγραφον τῆς ἀφιέρωσός εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Γαλλικὴν.

Ἡ λήκυθος, ἔργον ἐξόχου τέχνης τοῦ 5ου π.Χ. αἰῶνος, ἥς περιγράφονται εἰς συνημμένον σημείωμα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας αἱ παραστάσεις, ἔχει διὰ τὸν Ε.Σ. ἰδιαίτεράν σημασίαν:

α) Διότι ἐμφανίζει τὸν λόγιον Ἑρμῆν πτερωτόν, μετὰ κηρύκειον, β) τὸν Διόνυσον μετὰ 2 ἀκολουθούς του, κρατοῦντα τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας, ἐξασφαλίζούσης τὴν ἐπαρκείαν τῶν ἀγαθῶν ὑπὲρ τῆς Ἀνθρωπότητος καὶ τέλος

γ) τὸν Ἀπόλλωνα, θεὸν τοῦ Φωτός καὶ τῆς Ἀρμονίας, προστάτην τῶν Δελφικῶν Ἀμφικτυονίων, ὃν τὸ ἔργον ἀνέλαβε νὰ συνεχίσῃ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρός.

Νομίζομεν ὅτι τὸ δῶρον ἔχει

πέραν τῆς ἀρχαιολογικῆς, καὶ πνευματικῆς μεγάλῃς ἀξίας καὶ συνδέεται μετὰ τὸ νέον σύνθημα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Μετὰ φιλικωτάτου χαιρετισμοῦ

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ κ. Πεσμαζόγλου ἡ προσφορά ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτή καὶ προεκάλεσεν θερμότηας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

*

Ο Ο.Η.Ε. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Εἰς τελετὴν ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κέντρον Πληροφοριῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὁ Δρ. Τζάκομπ Λαντάου, ἐκτελὼν καθήκοντα Ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπάρχοντος Ἀρμοστοῦ τοῦ Ο.Η.Ε. διὰ τοὺς Πρόσφυγας, προσέφερεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Λουκάν Πάτραν ἀντίτυπον τοῦ νέου δίσκου ποὺ ἐξέδωκεν ἡ Ὑπάρχουσα Ἀρμοστεία τοῦ Ο.Η.Ε. διὰ τοὺς Πρόσφυγας, προτιθεμένη νὰ διαθέσῃ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεώς του προϊόν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν προσφύγων ὅλου τοῦ κόσμου.

Μετὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἐγκαινιάσθη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐκστρατεία πωλήσεως τοῦ δίσκου «Παγκόσμιον Φεστιβάλ Ἀστέρων», εἰς τὸν ὁποῖον συμμετέχουν 16 διάσημα ὀνόματα τοῦ διεθνούς καλλιτεχνικοῦ κόσμου.

Κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ δίσκου, ἐνώπιον ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν ὀργάνων τῆς κοινῆς γνώμης, ὁ Δρ. Λαντάου ἐξέφρασε τὴν βέβαιον ἐλπίδα, ὅτι ἡ πώλησις τοῦ δίσκου εἰς τὴν Ἑλλάδα — χώραν τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἀγαποῦν τὴν μουσικὴν καὶ πάντοτε μετὰ προθυμίαν προσέτρεξαν πρὸς βοήθειαν τῶν ἐνδεῶν — θὰ ἔχῃ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν διεβεβαίωσε τὸν Δρ. Λαντάου, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ συνεχίσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὅπως ἐπράξε κατὰ τὸ παρελθόν, νὰ ἀκολουθῇ τὰς παραδόσεις φιλοξενίας καὶ ὑποστηρίξεως τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐνεγράφη διὰ τοὺς πρώτους 25 δίσκους, τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων ἀρκεῖ διὰ τὴν μόνιμον ἀποκατάστασιν ἐνὸς πρόσφυγος.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Βοήθεια εις σεισμοπλήκτους καί ένδεείς
Help to earthquake victims and the needy

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεταξάτων Κεφαλληνίας
Juniors of Elem. School Metaxata Kefallonia

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Χίου
Juniors of Elem. School Chios

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηλέων Σάμου
Juniors of High School Samos

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λογγανίκου Λακεδαιμόνος
Juniors of Elem. School Longanikon

Ε.Σ.Ν. Οίκ. Γυμν. Ίεραπέτρας
Juniors of Fin. High School Ierapetra Krete

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Άνω Μητρούσης Σερρών
Juniors of Elem. School Ano Metroussa

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Ίεραπέτρας Κρήτης
Juniors of 3rd Elem. School Ierapetra Krete

Ε.Σ.Ν. 8ου Δημ. Σχολ. Καλαμαριάς Θεσ(νίκης)
Jun. of 8th Elem. School Kalamaria Macedonia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κ. Άποστόλων Παιονίας
Juniors of Elem. School K. Apostole Macedonia

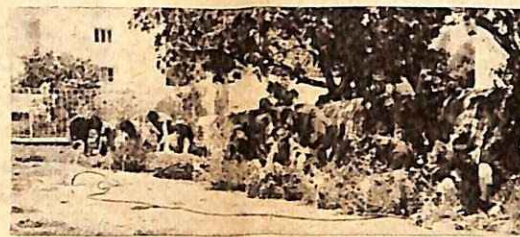
Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Κιάτου Κορινθίας
Juniors of 1st Elem. School Kiaton Korinth

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Καταφυγίου Ίκαρίας
Juniors of Elem. School Katafygion Ikaria

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαρασίων Όρεστιάδος
Juniors of Elem. School Marasia Orestias

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Πεύκης Άττικής
Juniors of 1st Elem. School Pephki Attica

Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολ. Περιστερίου Άττικής
Juniors of 5th Elem. School Peristeri Attica

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βασιλουδίου Θεσ(νίκης)
Juniors of Elem. School Vassiloudi Macedonia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Όδηγητριάς Σιντικής
Juniors of Elem. School Odigitria

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

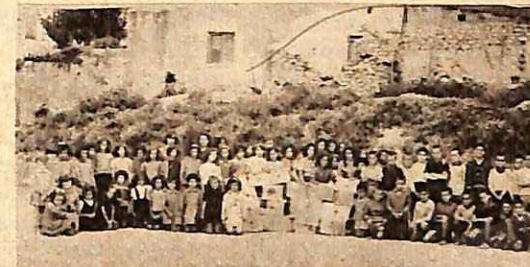
Βοήθεια εις Κοινότητα καί σχολεία.
Health in the Home

Ε.Σ.Ν. 36ου Δημ. Σχολ. Πειραιώς
Juniors of 36th Elem. School Pireaus

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λεπτής Όρεστιάδος
Juniors of Elem. School Lepte Orestias

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τυλίσου Μαλεβυζίου Κρήτης
Juniors of Elem. School Tyliiso Krete

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ποντοκόμης Έφορδαίας
Juniors of Elem. School Pontokome Eordea

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δρυοφύτου Πρεβέζης
Juniors of Elem. School Dryophyton Preveza

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μοναστηρακίου Δράμας
Juniors of Elem. School Monasteraki Drama

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Δρομίστης Άμφιλοχίας
Juniors of Elem. School Dromista Amphilochia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πύλης Άμφιλοχίας
Juniors of Elem. School Pyle Amphilochia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παναγίας Θηβών
Juniors of Elem. School Panayia

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Συκής Μαγνησίας
Juniors of Elem. School Syké Volos

Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Υπό ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

Κανένας δὲν θὰ ἀνιστορήσῃ τὸν ἀνιστόρητο καμμό, κὰν μὲ τοῦ νοῦ τὴν πλέρια κρίσι κὰν μὲ τῆς Τέχνης τὸν ρυθμό. Κανένας δὲν θὰ ἀνιστορήσῃ τὸν ἀνιστόρητο καμμό!

ΡΗΓΑΣ ΡΑΓΙΑΣ
(Μιχαὴλ Ἀργυρόπουλος)

Ὁ θάνατος τοῦ τελευταίου Βασιλέως εἰς τὴν Πύλιν τοῦ Ἀγίου Ρωμανοῦ δὲν εἶναι τὸ σάβανον τῆς Ἑλληνικῆς Μεσαιωνικῆς Χριστιανικῆς Αυτοκρατορίας ἢ — ἀπλούστερα καὶ καλύτερα — τῆς Ἑλληνικῆς Αυτοκρατορίας, ἀφοῦ ποτὲ ἄλλοτε παρὰ μόνον εἰς τὸν Μεσαιῶνα ἐπραγματοποιήσαμεν Αυτοκρατορίαν. Ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος δὲν εἶναι ὁ νεκροθάπτης τοῦ ἑλληνικοῦ βίου. Εἶναι ὁ τελευταῖος μεσαιωνικὸς καὶ συγχρόνως ὁ πρῶτος νέος Ἕλληνας. Εἶναι ἡ γέφυρα ποὺ ἐνώνει τὸν μεσαιωνικὸν πρὸς τὸν νεώτερον βίον τοῦ Γένους. Εἶναι ὁ ἄγγελος τῆς νέας ζωῆς.

Τὴν ὥραν ποὺ πίπτει μαζί μὲ τὸν Αυτοκράτορα τὸ πολιτικὸν κράτος τῶν Ἑλλήνων, ἀναδύεται τὸ θρησκευτικὸν κράτος μὲ ἀρχηγὸν τὸν Πατριάρχην, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι πλέον Ἐθνάρχης: Διότι ἐντὸς τοῦ θρησκευτικοῦ κράτους θὰ περισωθῇ καὶ ὁλόκληρος ἡ συνείδησις τῆς πεσούσης Βασιλείας, τὴν ὁποίαν κατευθύνει ἡ πολιτικὴ διαθήκη τοῦ Κωνσταντίνου. Δὲν ἐγγράφη βεβαίως μὲ μελάνην ἡ διαθήκη αὐτή. Ἐγγράφη μὲ τὸ αἷμα τοῦ Βασιλέως. Διὸ καὶ εἶναι ἀνεξίτηλος. Καὶ ἡ ἐπιταγή τῆς ἡτοῦ ἡ ἀνασύστασις τῶν ἐρειπίων, ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν δούλων. Εἶναι ἡ αἰωνία προσταγή τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας. Ἡ προσταγή ποὺ πρῶτος ὁ Ἡρόδοτος ὠνόμασεν «Ἑλληνικὴν Ἐλευθερίαν». Καὶ ἡ ὁποία μᾶς ἐπιβάλλει διὰ μέσου τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θριάμβων δύο καθήκοντα: τὴν ἀμυναν τοῦ πατρίου ἐδάφους καὶ τὴν υπεράσπισιν τῶν ἐλευθέρων πολιτικῶν θεσμῶν, τοὺς ὁποίους πλαισιώνει ὁ Νόμος. Ἐπιβάλλει δηλαδὴ δύο καθήκοντα, τὰ ὁποῖα πρῶτῃ ἡ Ἑλλάς ἐγνώρισε, διὸ καὶ ἐδίδασκεν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου: τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὸν Νόμον.

Καὶ ἡ διαθήκη τοῦ Κωνσταντίνου, ἀφοῦ εἶναι συνέχεια τῆς παλαιᾶς

ὁδηγητρίας Ἰδέας τῶν Ἑλλήνων, εἶναι φυσικὸν νὰ συνδυαζέται τὰς ψυχὰς τῶν δούλων καὶ νὰ τοὺς δεικνύῃ ἀδιακόπως τὸ μαγικὸν ἀνάκτορον τῆς ἐλπίδος — τῆς ἀπελευθερώσεως. Διὰ τοῦτο καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀλωσιν ἀναπτύσσονται οἱ συγκινητικώτεροι τῶν θρύλων καὶ δίδουν τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ὠραίας αὐγῆς. Καὶ ἐνῶ ὁ λαϊκὸς τραγουδιστὴς σπαράσσεται ἀπὸ τὴν δουλὸσύνην εἰς τοὺς θρήνους, τοὺς περιφήμες «Θρήνους τῆς Ἀλώσεως», ὅμως δὲν ἀπομακρύνεται οὐδὲ στιγμὴν ἀπὸ τὸ ὄραμα τῆς ἀναστάσεως. Ἡ ἀνάστασις, κάποιον Πάσχα τοῦ Γένους, εἶναι ὁ πολικὸς ἀστὴρ ποὺ κατευθύνει τὸν ἀνώνυμον Ὀρθρινὸν καὶ χύνει τὸ βάλαμον τῆς παρηγορίας εἰς τοὺς δούλους, ἀλλὰ κληρονόμους τῆς μεγάλης Αυτοκρατορίας, τῆς ἑλληνοχριστιανικῆς Βασιλείας μὲ τὰ δύο τῆς σύμβολα: τὴν Παναγίαν τὴν Ἀθηνιώτισσαν — τὸν ἀρχαῖον Παρθενῶνα — εἰς τὸν Ἰλισόν, καὶ τὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας εἰς τὸν Βόσπορον. Ἰδεολογικὴ συναίρεσις τῶν δύο τούτων Παρθενῶνων εἶναι ἡ μεσαιωνικὴ μας Βασιλεία!

Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον, ὅτι δὲν ἔγινε πιστευτὸς ὁ θάνατος τοῦ τελευταίου Βασιλέως, ἐνῶ εἶχε πιστευθῇ ὁ θάνατος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Καὶ ὁ «Μαρμαρωμένος» ἐδείκνυε συνεχῶς εἰς τοὺς δούλους τὸ χρέος. Καὶ ἐξηγοῦνται ἐστὶ τὰ ἐλευθερωτικὰ κινήματα ποὺ ἀρχίζουν ἕνα μὲτὰ τὸ ἄλλο μετὰ τὴν Ἀλωσιν. Δέκα ἀκριβῶς ἔτη μετὰ τὴν Ἀλωσιν τῷ 1463 καὶ δύο ἔτη μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Αυτοκρατορίας τῆς Τραπεζούντος (1461) ἔχομεν εὐρύ, εὐρύτατον κίνημα κατὰ τοῦ δυνάστου ἀπὸ τοῦ Δουναβέως μέχρι τοῦ Ταϊνάρου. Ἡ ἐνδοξὸς ἀποτυχία δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τοὺς Ἕλληνας νὰ ἐξεγερθοῦν καὶ πάλιν τῷ 1481 καὶ νὰ διεκδικήσουν τὸ ὑπατον ἀγαθόν, τὴν ἐλευθερίαν. Ὁ Βορειοηπειρώτης ἥρωας Κορκόνδilos Κλαδάς, ποὺ θὰ δοξασθῇ ὡς ὀπλαρχηγὸς τῆς Πελοποννήσου, ὁ Θεόδωρος Μπούας, ὁ Ἰωάννης Καστριώτης, οἱ δὲ Γεωργίου Σκενδέρμπε, θὰ ἀναστατώσουν τὸν δούλον ἑλληνικὸν χῶρον. Καὶ ἀκατά-

βλητοὶ οἱ Ἕλληνες, ἀπτόητοι ἐνώπιον τῶν ἐρειπίων ποὺ συγκομίζονται ὕστερα ἀπὸ κάθε ἐξέγερσιν, θὰ προχωροῦν ἀπὸ κινήματος εἰς κίνημα καὶ θὰ ἀκολουθοῦν, χωρὶς νὰ παρεκκλίνουν, τὴν πορείαν ποὺ ἐχάραξεν ὁ πεσὼν ἀλλὰ ζῶν Βασιλεύς. Πλὴν ἀτελεσθέντων μικρῶν ἐκτάσεων προσπαθειῶν, θὰ συνταράξουν καὶ πάλιν οἱ δούλοι τὸν τύραννον τῷ 1495, τῷ 1496, τῷ 1499, τῷ 1532, τῷ 1574, τῷ 1585, τῷ 1606, τῷ 1612, τῷ 1669, τῷ 1684.

Αἰμόφυρτον τὸ Γένος! Καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, 1684, ὁ νεαρὸς ἱεροκήρυξ Ἡλίας Μηνιάτης θὰ γίνῃ εἰς τὴν Βενετίαν ὁ φορεὺς τοῦ παραπόνου τῶν δούλων ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Παναγίαν τὴν Ἐλευθεώτριαν: «Ἐως πότε, Πανακῆρατε Κόρη, τὸ τρισάθλιον γένος τῶν Ἑλλήνων ἔχει νὰ εὐρίσκειται εἰς τὰ δεσμὰ μιᾶς ἀνυποφόρου δουλείας; Ἐως πότε ἔχουσι νὰ βασιλεύονται ἀπὸ ἡμισυ φεγγάρι αἱ χῶραι ἐκεῖναι, εἰς τὰς ὁποίας ἀνέτειλεν εἰς ἀνθρωπίνην μορφήν ἀπὸ τὴν ἡγιασμένην σου γαστέρα ὁ μυστικὸς τῆς Δικαιοσύνης ἥλιος; Ἀχ, Παρθένε, ἐνθυμήσου πῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα πρότερον παρὰ εἰς ἄλλον τόπον ἔλαμψε τὸ ζωοφόρον φῶς τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Τὸ ἑλληνικὸν γένος ἐστάθη τὸ πρῶτον, ὅπου ἤνοιξε τὰς ἀγκάλας καὶ ἐδέχθη τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ. Τοῦτο ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τοὺς διδασκάλους, οἱ ὅποιοι μὲ τὸ φῶς τῆς διδασκαλίας τῶν ἐφώτισαν τὰς ἡμαρωμένας καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Λοιπὸν, εὐσπλαγχνε, Μαριάμ, παρακαλοῦμεν διὰ τὸ χαῖρε ἐκεῖνο, ὅπου μᾶς ἐπροξένησε τὴν χαράν, διὰ τὸν ἀγγελικὸν ἐκεῖνον εὐαγγελισμόν, ὅπου ἐστάθη τῆς σωτηρίας μας τὸ προοίμιον, χάρισέ του τὴν προτέραν τιμὴν! Σήκωσέ το ἀπὸ τὰ δεσμὰ εἰς τὸ σκήπτρον, ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὸ βασίλειον!».

Θὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι ὀδυνηροὶ ἀγῶνες. Καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ «Μεγάλη Ἐπανάστασις». Τὸ εὐλογημένον Εἰκοσιένα. Καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ σιγά-σιγά ἡ ρήτρα τοῦ Μάρτυρος τοῦ 1453. Τὸ Γένος θὰ ὑψώνεται ἀπὸ τὰ δεσμὰ εἰς τὸ σκήπτρον, ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν εἰς τὸ βασίλειον!».

Ο ΜΑΗΣ ΜΕ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

«Ἐμπῆκε ὁ Μάης, ἐμπῆκε ὁ Μάης, ἐμπῆκε ὁ Μάης ὁ μήνας. Ὁ Μάης μὲ τὰ τριαντάφυλλα καὶ ὁ Ἀπρίλης μὲ τὰ ῥόδα. Ἐτσι ἀρχίζει ἕνα ὠραῖο δημοτικὸ τραγούδι γιὰ τὸ Μάη, αὐτὸν τὸν ἀκούραστο ἀνθοφυτευτὴ καὶ ἀνθοπώλη! Ἦρθε πάλι ὁ Μάης νὰ στήσῃ μιὰ τεράστια λουλουδένια γέφυρα ἀνάμεσα στὴν Ἀνοιξὶ ποὺ θὰ φύγῃ μὲ τὴ στερεὴ μέρα τοῦ Μάη καὶ στὸ Καλοκαίρι ποὺ θ' ἀρχίσῃ. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ λαϊκὸς ποιητὴς μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸ τραγουδάει τὸν ἐρχομὸ τοῦ Μάη. Σ' ἕνα μόνον στίχο, τὸν πρῶτο, τρεῖς φορὲς τὸν ὀνοματίζει τὸν Μάη, σὰ νὰ μὴ χορταίνῃ νὰ λή τὸ δυσύλλαβο αὐτὸ ὄνομα τοῦ πιὸ χλοεροῦ μας μήνα: «Ἐμπῆκε ὁ Μάης, ἐμπῆκε ὁ Μάης, ἐμπῆκε ὁ Μάης

Σχεδ. ΡΑΛΛΗ ΚΟΥΪΔΗ

ὁ μήνας...». Τὶ ἄλλο περισσότερο μπορούμε νὰ χαροῦμε αὐτὸν τὸν μήνα, ἀπὸ τὸν ἀπάνταστο πλοῦτο τῶν πολυχρωμῶν λουλουδιῶν, ποὺ ἀνάμεσα σὲ πρασιναδὲς πυκνές, σκεπάζουν τὴ φρέσκια, δροσερὴ, καρπόφορη γῆ. Λουλούδια ἄγρια καὶ λουλούδια ἡμερα, λουλούδια τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν κάμπων, παπαροῦνες καὶ χαμομήλια καὶ μαργαρίτες ἄσπρες καὶ κίτρινες καὶ καμπανάκια καὶ σκυλάκια μώβ, καὶ καλλιερημένα μεγάλα λουλούδια τῶν κήπων ἢ μέσα σὲ γλάστρες, τριαντάφυλλα λογῆς λογῆς χρωμάτων καὶ γαρύφαλα μελαψὰ ἢ ἀνοιχτορόδινα καὶ κρίνοι λυγεροί, καὶ ζουμποῦλια. Κ' ἡ χλόη ψηλὴ καὶ παχιά γύρω ἀπὸ τὰ γέφυρα δέντρα, ποὺ ἔτσι καθὼς τ' ἀγκαλιάζει, τὰ κάνει νὰ φαίνονται σὰν ξανανιωμένα.

Μὰ καὶ τὰ θεόρατα πλατάνια στὶς ρεματιές καὶ οἱ λεῦκες μας, ἔχουν πετάξει ὅλα τους τὰ φύλλα, καὶ αὐτὰ μεγάλα, πράσινα, διάφανα καὶ δροσερά, φιλτράρουν τὸ δυνατό φῶς τοῦ ἡλίου μέσα ἀπὸ τὶς ἀραχνιές ἴνες τους καὶ ρίχνουν στὴ γῆ τὴν ἀπαλὴ σκιά ποὺ ξεκουράζει τοὺς ξωμάχους καὶ τοὺς ἐκδρομείς καὶ τὰ κοπάδια. Κι ὅταν φυσάει τὸ ἀνοιξιὰτικο ἀεράκι μέσα ἀπὸ τὰ φυλλώματα τῶν δέντρων, εἶναι σὰ νὰ τραγουδᾷ ἀγγελοὶ ἀπὸ ψηλὰ καὶ νὰ μᾶς δροσιζοῦν κουνώντας τὰ φτερά τους. Μὰ καὶ οἱ πηγὲς τώρα ἐκχύνουν πιὸ πολλὰ νερά. Κι αὐτὰ, σὰ νὰ ἦταν σκιλαβωμένα ὅλον αὐτὸ τὸν καιρὸ βαθιά μέσα στὴ γῆ, τρέχουν κυματιστά, κατρακυλᾷ χαρούμενα στὶς πλα-

γιές, ποτίζουν λουλούδια καὶ βοτάνια καὶ δέντρα καὶ τραγουδοῦν κελαρύζοντας. Ἐνα σωρὸ φτερωτὰ τοῦ καλοῦ Θεοῦ, μέλισσες, σφήκες, πεταλοῦδες, φτεροκοπᾷ βομβίζοντας ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ λουλούδια καὶ τίς χλωρασιές καὶ τὰ νερά, καὶ ὅπως λέει ὁ Σολωμός, «χύνονται μέσ' στὴν ἄβυσσο τὴ μοσχοβολισμένη καὶ παίρνουνε τὸ μύσχο τῆς καὶ ἀφήνουν τὴ δροσιά τους».

Ὅλα, αὐτὸν τὸν μήνα, εἶναι μιὰ ἀνταλλαγὴ ἀνοιξιὰτικων ἀγαθῶν: τὸ φῶς δίνεται στὸ χρῶμα, τὰ χρώματα στὸ φῶς, ὁ ἦχος στὸν ἀέρα, ὁ ἀέρας στὰ φυλλώματα, τὸ κῦμα σκάει ἀπαλὰ στὴ στεριά, ἡ στεριά λούζεται στὴ δροσερὴ θάλασσα ποὺ μυρίζει κιόλα καλοκαίρι. Ἐνα χέρι προσφέρει σ' ἕνα ἄλλο χέρι ἕνα μπουνκέτο ὠραῖα φρέσκα λουλούδια, ποὺ μοσχοβολᾷ ἀναστημένη Φύσι, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀναμεταξύ τους ἀνταλλάζουν τὰ πιὸ ἀγνά τους χαμόγελα καὶ τὰ πιὸ καλὰ καὶ γενναῖα τους αἰσθήματα. Ἀχ, νὰ μπορούσαμε ὅσο κρατοῦσε ὁ Μάης, νὰ ζούσαμε ἔξω στὴ Φύσιν καὶ νὰ ἡμεροβραδιαζόμαστε σὲ τέτοια τοπία!

Ναί, ὠραῖα θὰ ἦταν, πολὺ ὠραῖα! Ἀλλά... ἀλλά, ἡ ζωὴ, παιδιά μου, δὲν εἶναι μιὰ ἀδιάκοπη διασκέδασι, ἔστω καὶ ἡ πιὸ ἀγνή, ἡ πιὸ ὠφέλιμη, ὅπως εἶναι ἡ ζωὴ μέσα στὴ Φύσιν. Αὐτὸς ὁ λουλουδιασμένος, ὁ μοσχοβόλος Μάης, μὲ τὸ ἕνα τοῦ χέρι μᾶς προσφέρει ὠραῖα λουλούδια, ἀλλὰ μὲ τὸ ἄλλο του, μᾶς καθηλώνει στὰ θρανία μας καὶ μᾶς λέει: «Παιδιά, ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ, μαζί σας! Μὲ βλέπετε καθρεφτισμένον στὸν οὐρανὸ, κοιτάζοντας ἀπὸ τὰ παρὰθῶρα τῶν σχολείων μὲ βλέπετε στὸ γρασίδι καὶ στὰ λουλούδια τῆς ἀγλῆς, τίς Κυριακές, μπορείτε νὰ ρηθετε ὀλημέρα στὰ χλοερὰ παλάτια μου νὰ σᾶς φιλοξενήσω μὲ ὅσα ἄνθινα καὶ ἄλλα πλοῦτη ἔχω! Ἀλλά ζητῶ ἀπὸ σᾶς δουλειά, ἐργασία, ἐπιμέλεια, ἀφοσίωση στὰ μαθήματά σας! Κουράγιο! Ἐχετε καθεμέρα ἕνα βάζο λουλούδια μαγιάτικα στὸ γραφεῖο τῆς μελέτης σας, στὸ σπῆτι σας, καὶ μελετᾶτε! Εἶμαι ὁ τελευταῖος μήνας τῶν ἐφετινῶν σπουδῶν σας! Μετά, ἀρχίζουν οἱ διαγωνισμοί! Ὅ, τι μάθετε πιὸ καλὰ, θὰ τὸ μάθετε στὶς ἡμέρες μου! Διαβάστε μὲ σύστημα, ἥρεμα καὶ προσεχτικά, γιὰ νὰ δώσετε καλὲς ἐξετάσεις... Βέβαια, τὸ ξέρω, θὰ σᾶς ταλαιπωρήσῃ κάμποσο καὶ αὐτὸς ὁ Ἰούνιος ποὺ θὰ μὲ διαδεχθῇ καὶ ποὺ μοῦ μοιάζει ἀρκετά, γιὰτὶ διατηρεῖ καὶ αὐτὸς τὰ λουλούδια μου, ἀλλὰ τί νὰ κάνουμε; Ἐτσι εἶναι τὰ πράγματα, παιδιά μου! Τὸν Ἰούνιο, θὰ τὸν περάσετε δίνοντας ἐξετάσεις, ἀλλὰ τόσο πιὸ ἀνετα θὰ ἐξετάζεστε, ὅσο πιὸ καλὰ θὰ ἔχετε προετοιμασθῇ ἐπὶ τῶν ὠραίων καὶ λουλουδιασμένων ἡμερῶν μου! Κ' ὕστερα... ἀντίο Μάη μου, ἀντίο Ἰούνιε! Ὅ, πᾶτε, τὸ ξέρω δᾶ, νὰ πέσετε στὶς ἀγκαλιές — λέγε καλύτερα στὶς θάλασσες — τοῦ Ἰουλίου, τοῦ Αὐγούστου καὶ τοῦ Σεπτεμβρίου. Ναί, αὐτοὶ εἶναι οἱ πιὸ ἀγαπημένοι σας, οἱ πιὸ χαρούμενοι μήνες σας! Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς, χωρὶς νὰ μὴ σᾶς δίνουμε καὶ μπόλικες χαρὲς καὶ χάρες — τόσες γιορτές, τόσες διακοπές — εἴμαστε γιὰ σᾶς οἱ πιὸ χρήσιμοι μήνες! Γιὰτὶ σᾶς προετοιμάζουμε γιὰ τὴν ζωὴ. Καὶ τώρα, γειά σας! Καλὸ καλοκαίρι, ἀγόρια μου, καὶ ἐσεῖς δεσποινίδες, πᾶρτε αὐτὰ, τὰ λουλούδια μου νὰ στολίσετε τὰ μαλλιά σας! Καὶ τοῦ χρόνου!

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΟΜΠΑΖΗΣ ΚΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

«Μαρτυράτε το Φοαντζέζοι,
πείτε το και σεις Ίγγλέζοι :
ή γολέττα του Τομπάζη
την Τουρκιά τήνε τρομάζει».

Δημοτικό

Ο ΙΑΚΩΒΟΣ ΤΟΜΠΑΖΗΣ ήταν ο πρώτος ναύαρχος του Έλληνικού Στόλου κατά το 1821. Τον έψηφισαν οι πλοίαρχοι της Ύδρας και τον έδεχθηκαν οι ηγέτες κι όλοι οι καπεταναίοι των Σπετσιώτικων και των Ψαριανών караβιών.

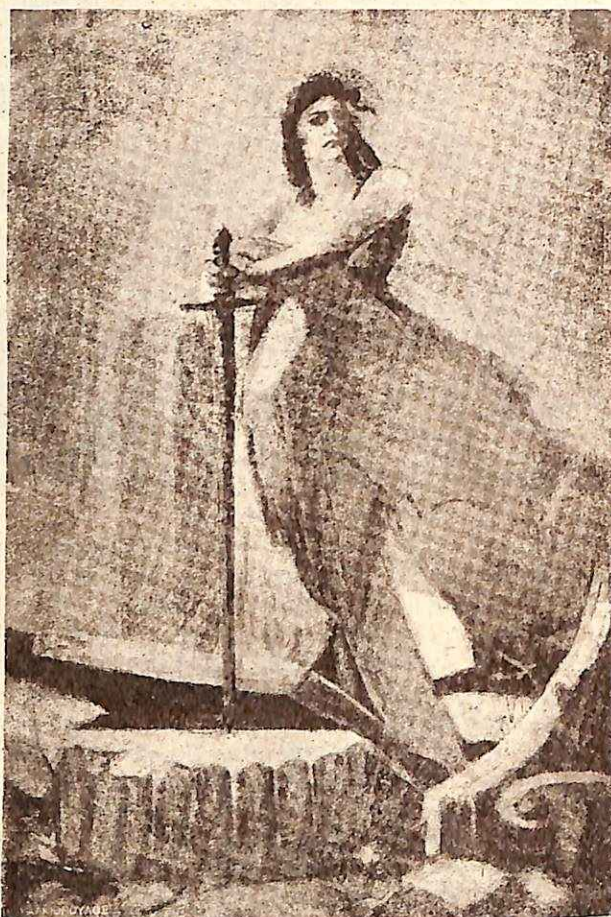
Πρωτότοκος γιός του πλοιοκτήτη Νικόλα Γιακουμάκη (Τουμπάζι ή Τομπάζι λεγόταν ένα είδος ιστιοφόρου, κι απ' αυτό του δόθηκε το νέο επώνυμο), είχε πολύ μορφωθή και ταξιδεύει. Με την εξυπνάδα, την δραστηριότητα και την τόλμη που τον διέκριναν, έγινε ένας από τους πλουσιώτερους Ύδραίους. Το καλύτερό του πλοίο, ο «Θεμιστοκλής», ήταν το πιο μεγάλο απ' όλα τα ελληνικά της εποχής εκείνης κ' είχε αρματωθή με 20 κανόνια των 10 λιτρών, ένα μάλιστα οβιδοβόλο του ήταν των 48 λιτρών.

Στην Πόλη, που ταξίδευε συχνά, κατηχήθηκε το 1818 κ' έγινε μέλος της Φιλικής Έταιρίας. Από τότε ο Τομπάζης, αδιαφορώντας για τα εμπορικά κέρδη, αφωσιώθηκε στην ιδέα της Λευτεριάς. Φρόντισε να μνήση πολλούς αξιόλογους πατριώτες, και σκορπίζοντας άφθονο χρήμα να συμβάλει στην προετοιμασία του Ξεσηκωμού. «Όλα του τα πλοία είχαν εξοπλισθή γερά πριν από το '21, όπως και πολλών άλλων θαλασσινών, με την άδεια των τουρκικών αρχών, εξ αιτίας της πειρατείας, που ώργιζε τότε στη Μεσόγειο.

Μόλις ανέλαβε την αρχηγία του ελληνικού στόλου ο ατρόμητος θαλασσομάχος, που τόσους κουρσάρους είχε καταβάλει, άρχισε την περιπολία, αποφασισμένος να χτυπήσει την τουρκική άρμάδα όπου την πετύχει. Ένα μεγάλο έχθρικό δίκοτο, που βρέθηκε μπροστά στο «Θεμιστοκλή», χτυπήθηκε τόσο δυνατά, που αναγκάστηκε να καταφύγει στο λιμάνι της Μυτιλήνης για να γλυτώσει. Λίγο αργότερα (Μάιος του 1821) ο ελληνικός στόλος κ' η τουρκική άρμάδα βρέθηκαν αντιμέτωποι. «Αν κ' η υπεροπλία του έχθρου ήταν πολύ μεγάλη, ο Τομπάζης αποφάσισε να δεχθί την αναμέτρηση, έδωσε μάλιστα σήμα να παραταχθούν τα πλοία για ναυμαχία. «Ήξερε πως και λιγώτερα και αδυνατότερα ήταν τα ελληνικά πλοία και τα πληρώματα και τα πυροβόλα, βασιζόταν όμως στον ψυχικό παράγοντα, που από τα πανάρχαια χρόνια βοηθήσε την Ελλάδα ν' ανθίξει στις επιδρομές του βαρβάρων και να μην καμφθί. Είχε όμως και κάτι άλλο στο νου του ο ναύαρχος Τομπάζης : το «μπουρλότο». Σ' ένα ταξίδι που είχε κάνει πριν από λίγα χρόνια είχε ακούσει να γίνεται λόγος για το όπλο αυτό και «τό είχε δέσει στο νου του». Έχοντας την πληροφορία ότι ακολουθούσε το στόλο ένας δάσκαλος της πρακτικής ναυτικής και καλός τεχνίτης, ο Παρ-

γιανός Γιάννης Δημουλίτσας, που ήταν γνωστότερος με το παρατσούκλι Πατατούκος, τον εκάλεσε, κι αφού βεβαιώθηκε πως ήταν ικανός να μετατρέψει σε πυρπολικά μικρά σκάφη άσημαντης αξίας, του ανέθεσε να ετοιμάσει μερικά απ' αυτά.

Δίχως καθόλου να χάσει καιρό ο Τομπάζης έδωσε εντολή να ριχτούν 2-3 πυρπολικά έναντιον του μεγάλου πολεμικού δικρότου, που αποτελούσε την προφυλακή της αράδας. Αυτό, ενώ είχε βάλει πλώρη κατά το στενό της Χίου, στράφηκε απότομα προς

Έλαιογραφία Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΗ

τη Λέσβο και σίμωσε στην ακτή της Έρεσσου. Βλέποντάς το οι δικοί μας από μακριά, έντυπωσιάστηκαν από τον όγκο, τον αριθμό του πληρώματος και το βάρος του όπλισμού του (84 μεγάλα κανόνια), μα δεν έδειλιασαν. Για να φέρουν σ' απόστασι βολής τη γολέττα του Τομπάζη, άρχισαν να την τραβάνε με βάρκες. «Έπειτα ρίξαν όβιδες στο έχθρικό πολεμικό, καθώς όμως εκείνο είχε πολύ ισχυρότερες, αναγκάστηκαν να ξεμακρύνουν. Στο μεταξύ το μεγάλο πολεμικό του τουρκικού στόλου άραξε στο λιμάνι της Έρεσσου, κ' έβγαλε στη στεριά πολεμο-

«Έν αρχή ην ο λόγος»

«Έν αρχή ην ο λόγος», με τον Πατέρα «γην κι ουρανόν ποιήσας», και αιωνία «ην έν αύτῳ ζωή», πῶς ήτο, ημέρα και νύχτα που φωτάει. Τοῦτο «ή σκοτία»

άρνήθηκε, σκεπάζοντας την ξέρα του στήθους των, που άφάνισε ή άμαρτία. Είς τον Σταυρόν τον κάρφωσαν, μα «ή πτέρνα ὄφιν τηρεῖν» και εγείρεται ή έκκλησία.

«Και οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς πύλαι Ἄδου». Κι' αν Γραμματεῖς, κι' ο πράττων έργα φαύλου Ἀγίας Γραφῆς μισεῖ τὰς λαμπηδόνας,

σὰ διεστραμμένος που είναι και μωρός, «κέντρα λακτίζει», γιατί ο Ἰησοῦς Χριστός «χθές, σήμεραν ο αὐτός και εις τούς αἰῶνας».

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

φώδια και απόσπασμα για ένισχυσι των φρουρίων. Στη σύσκεψη που έγινε τη νύχτα παραδέχθηκαν όλοι οι πλοίαρχοι πως με τα μέσα που είχε στη διάθεσί του ο πανίσχυρος έχθρός. Ήταν αδύνατον να νικηθί χωρίς το «μπουρλότο».

Πραγματικά, δυο πυρπολικά δοκίμασαν την επομένη να κάψουν το τουρκικό δίκοτο, αλλά δεν επέτυχαν. Ένα τρίτο, όμως, που κυβερνούσε ο περίφημος για την τόλμη του Ψαριανός πλοίαρχος Δ. Παπανικολής έχοντας βοηθό και τον δαιμόνιο τεχνίτη Πατατούκο, κίνησε με πρίμον αέρα τη νύχτα της 27 Μαΐου και, μ' όλο που το χτυπούσαν οι Τούρκοι και εφρόντιζαν να το απομακρύνουν, εκόλλησε καλά στην πλώρη του θαλασσινού κολοσσού, που άμέσως άρχισε να καίγεται. Πριν προφθάσουν να σβήσουν τις φωτιές οι σαστισμένοι Τούρκοι, άκούστηκαν εκρήξεις φοβερές : τα κανόνια, που είχαν ανάψει, σκάζανε σκορπίζοντας τον τρόμο και τον όλεθρο. Τέτοια ήταν ή αναστάτωση στο μεγάλο πολεμικό, που πολλοί πέφταν από ψηλά στη θάλασσα φορτωμένοι τ' άρματα τους, για να σωθούν' άλλοι ρίχναν χάμου και πατούσαν συναδέλφους τους, όπως έτρεχαν, κι ο κυβερνήτης του Ἀρναούτ Ικέττε νά του ρίξουν μια βάρκα στη θάλασσα για να γλυτώσει. Φουρκισμένος ένας βαθμοφόρος από τη στάσι του, του τράβηξε μια μαχαιριά στο λαιμό. Λίγα λεπτά αργότερα πήρε φωτιά ή μπαρουταποθήκη κι όλο το σκάφος έγινε στάχτη! Από τους 1100 άντρες που κουβαλούσε, μόνον 8 είχαν σωθί κι από όλα του τα εξαρτήματα δεν έμεναν παρά μερικά ξύλα άπάνου στη θάλασσα. Ἀπό τους δικούς μας κανείς, δεν έπαθε τίποτα.

«Τό άπροσδόκητον τοῦτο κατόρθωμα, γράφει ο ιστορικός Σπυρίδων Τρικούπης, κατεφόβισε τους Τούρκους και εξέλιπασε και αὐτούς τους Ἕλληνας και έπλήρωσε χρηστῶν έλπίδων τὰς καρδιάς των».

Ο Ἰάκωβος Τομπάζης, άναγνωρίζοντας την ύπεροχή του συμπέθερού του Ἀνδρέα Μιαούλη, παρέδωσε στο μεγάλο εκείνο ναύαρχο την αρχηγία κατά τον δεύτερο χρόνο της Ἐπαναστάσεως και ύπηρετησε τὸ Ἔθνος ως πληρεξούσιος κ.λ.π. Πέθανε στην Ὑδρα τὸ 1829, σὲ ηλικία μόλις 47 ετών.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΜΑ·Ι·ΟΥ

Οί Πλανήται :

Ο Ἐρμῆς εὐρίσκεται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαΐου τὸ ἀπόγευμα ὀπισθεν τοῦ δύνοντος Ἡλίου μεταξὺ τῶν Πλειάδων και τοῦ Λαμπαδίου — τοῦ ἄλφα τοῦ Ταύρου. — Τὴν ὄην Μαΐου εὐρίσκεται περὶ τὴν μίαν και ἡμίσειαν ὥραν ὀπισθεν τοῦ δύνοντος ἡλίου. Τὴν 15ην τὸ φῶς του ἐξασθενίζει. Τὴν 17ην εὐρίσκεται 4 μοίρας νοτίως ἀπὸ τὴν αὐξουσαν μὴνην τῆς Σελήνης και τὴν 29ην εὐρίσκεται εἰς κατωτέραν συνόδον πρὸς τὸν ἥλιον και γίνεται ἀόρατος.

Ἡ Ἀφροδίτη κατὰ τὸν Μάϊον εἶναι πρωϊνὸς ἀστὴρ. Τὴν 13ην Μαΐου εὐρίσκεται πλησίον τῆς ἡ φθίνουσα μὴνη. Τὴν 14ην ἀποκτᾷ τὴν μεγίστην τῆς λάμπειν και εἶναι ὁρατὴ ἀκόμη και κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας.

Ο Ἄρης κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἀνατέλλει ἀργὰ τὸ βράδυ, περὶ τὴν 11ην νυκτερινήν. Τὴν 4ην Μαΐου εὐρίσκεται πλησίον τοῦ ἡ Σελήνη. Καθ' ὅλον τὸν μῆνα εἶναι ὁρατὸς τὴν νύκτα ὡς λαμπρὸς ἀστὴρ πλησίον και ἀριστερὰ τοῦ ἐπίσης λαμπροῦ Ἀντάρεως — ἄλφα τοῦ Σκορπίου — εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Σκορπίου. Τὴν 31ην εὐρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ἡλιον. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν και ἡ Σελήνη ὡς Πανσέληνος εὐρίσκεται ἐπίσης εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ἡλιον. Διὰ τοῦτο ὁ Ἄρης και ἡ Πανσέληνος θὰ εἶναι πολὺ πλησίον μεταξὺ των.

Ο Ζεὺς κατὰ τὴν ἐσπέραν εὐρίσκεται ἐνωρὶς ὑψηλὰ πρὸς νότον τοῦ ὀρίζοντος και εἶναι ὁρατὸς κατὰ μέγα μέρος τῆς νυκτός. Περὶ τὰ μέσα τοῦ Μαΐου δὺει μεταξὺ 2ας και 3ης πρωϊνῆς ὥρας και κατὰ τὰ τέλη μίαν ὥραν ἐνωρίτερον πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ τοῦ ὀρίζοντος. Τὴν 26ην εὐρίσκεται πλησίον τῆς Σελήνης.

Ο Κρόνος, που ἦτο ἀόρατος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἀπριλίου λόγω τῆς συνόδου του πρὸς τὸν Ἡλιον, θὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Μαΐου ὡς πρωϊνὸς ἀστὴρ πρὸς τὰ ΑΒΑ μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου, ἀλλὰ λόγω τῆς μικρᾶς του λαμπρότητος κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν δυσκόλως θὰ διακρίνεται εἰς τὸ λυκαυγές.

Ο Οὐρανός, ὁ ἀπομακρυσμένος πλανήτης, εὐρίσκεται καθ' ὅλον τὸν Μάϊον ὡς ἀστὴρ ἀσθενῆς θου μεγέθους πρὸς τὰ ΝΑ τοῦ Διὸς και εἰς ἀπόστασιν 4 μοιρῶν (ἐκάστη μοῖρα ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἑκτασιν δύο πανσελήνων). Εἶναι ὁρατὸς μόνον με διόπτρας.

Οί Ἀπλανεῖς

Κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ὥρας τοῦ Μαΐου οἱ φωτεινότεροι ἀστέρες τοῦ στερεώματος που βλέπομεν δὲν εἶναι ὀλίγοι. Πρὸς Βορρᾶν με κέντρον τὸν Πολικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀρκτοῦ διακρίνομεν τοὺς ἀειφανεῖς ἀστερισμοὺς τῆς Μεγάλης Ἀρκτοῦ πρὸς Α και τῆς Κασσιόπης πρὸς Δ. Πρὸς τὰ ΑΒΑ χαμηλὰ λάμπει ζωηρὸς ὁ Ἀρκτοῦρος, ἦτοι ὁ ἄλφα τοῦ Βοώτου, πρὸς νότον πολὺ ὑψηλὰ λάμπει ὁ Βασιλίσκος, ἦτοι ὁ ἄλφα τοῦ Λέοντος, πρὸς τὰ ΝΔ χαμηλὰ ὁ ὑπερλαμπρὸς Σείριος, ἦτοι ὁ Κύνων τοῦ Ὠρίανος, πρὸς Δ ὑψηλὰ μὲν οἱ Δίδυμοι και χαμηλὰ ὁ Λαμπαδιάς, ἦτοι ὁ ἄλφα τοῦ Ταύρου, και πρὸς τὰ ΒΔ ἀπέναντι τοῦ Λαμπαδίου ἡ Αἴξ, ἦτοι ὁ ἄλφα τοῦ Ἡνιόχου.

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Επὶ τῇ δευτέρᾳ ἐπετείῳ τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 ἐγένοντο συγκεντρώσεις εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομεῖον, εἰς τὸ ἐν Βούλᾳ Ἀσκληπιεῖον καὶ εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν, εἰς ᾧ παρέστησαν μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐφορειῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἀνωτέρω Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐν τοῖς Κεντρικοῖς Γραφείοις τοῦ Ε.Ε.Σ. συγκέντρωσιν ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐτόνισεν ὅτι ὁ Ε.Ε.Σ. μετέχει τῶν εορταστικῶν τούτων ἐκδηλώσεων συνεπῆς πρὸς τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1965 διεθνῶς καθιερωθὲν Σύνθημα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ «ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ».

Ὁ ἀγὼν διὰ τὴν συνειδητοποίησιν τοῦ συνθήματος τούτου ὑπὸ τῶν Λαῶν, ἔχων ὡς στόχον τὴν ὑπ' αὐτῶν κατανόησιν τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ ὡς οὗτος ἀνεπτύχθη εἰς τὴν Πατρίδα μας ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ὠλοκληρώθη διὰ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγάπης καὶ τῇ δι' αὐτῆς ἐξασφάλισιν τῆς Εἰρήνης, ἀποτελεῖ Ἀποστολὴν δι' ὅλους τοὺς Ἐθνικοὺς Συλλόγους τοῦ Ε.Ε.Σ., ἥτις πρέπει νὰ διεξαχθῇ μετὰ πίστεως καὶ δραστηριότητος ἵνα ὁ γενικὸς πόθος περὶ καταπαύσεως τῶν πολέμων καὶ ἐπικρατήσεως ἐπὶ Γῆς Εἰρήνης καὶ ἐν Ἀνθρώποις εὐδοκίας πραγματοποιηθῇ τὸ ταχύτερον.

Ἡ νεώτερα Ἑλλάς, συνεχίζουσα τὰς Ἐθνικὰς παραδόσεις τῆς, δὲν διεξήγαγεν οὐδὲ μετέχει εἰς πολέμους κατακτητικούς. Ἡγωνίσθη διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ διὰ τὴν ἀπόκρουσιν ἐπιθέσεων βαρβάρων κατακτητῶν, ἐπιδιωκόντων τὴν κατάρτησιν τῶν ἱερῶν ἐδαφῶν τῆς καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ Λαοῦ τῆς. Διεξήγαγε τοὺς ἀπελευθερωτικούς καὶ ἀμυντικούς πολέμους τούτους μετὰ τὸν Ἐθνικὸν τῆς Στρατόν, εὐλαβούμενον τὰς συμβάσεις τῆς Γενεύης καὶ τὰς πατροπαράδοτους δι' αὐτὸν ἀνθρωπιστικὰς ἀρχάς, καίτοι οἱ ἀντίπαλοί του ἐξετράπησαν εἰς φρικαλέα ἐγκλήματα κατὰ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ,

προκαλοῦντα τὴν ἀγανάκτησιν παντὸς τιμίου ἀνθρώπου.

Αἱ ἀντιλήψεις αὗται τοῦ Ἔθνους μας ὠδήγησαν αὐτὸ εἰς τὴν Μεγάλῃν ἀγωνιστικὴν Συμμαχίαν τοῦ ΝΑΤΟ, ἥς ἀποκλειστικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ ΕΙΡΗΝΗ καὶ ἡ ἀπόκρουσις κάθε κατ' αὐτῆς ἐπιβουλῆς.

Ἐπομένως ὁ Ε.Ε.Σ. ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ πῶθεν προέρχονται ἐπιβουλαὶ κατὰ τῆς Εἰρήνης καὶ ὑπονομεύσεις τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ καὶ νὰ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Συνθήματός του καὶ διὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡκούσατε, συνέχισε ὁ κ. Πρόεδρος, ἀπὸ τὸ ἀναγνώσθην ἐν ἀρχῇ μῆνυμα τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ποῖα ὑπῆρξαν τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα ὑπεχρέωσαν τὰς Ἐθνικὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις μας, προστάτιδας τῆς Ἐλευθερίας τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ πατρίου Ἐδάφους, νὰ ἐπέμβουν ἵνα ἀποσοβῇσιν τὴν εἰσβολὴν τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Πατρίδα μας, ἥτις καὶ προσφάτως ἐδοκιμάσθη τραγικώτατα ἀπὸ τοιαύτην ἐπιβουλὴν καὶ ἵνα διὰ τῆς ἀναιμάκτου Ἐπαναστάσεώς του ὁδηγήσῃ τὸ Ἔθνος πρὸς τὴν πραγματικὴν Δημοκρατίαν, ἥτις ἐχρησιμοποίητο οὐχὶ ὡς τὸ ἀληθὲς περιεχόμενον τῆς ἀλλ' ὡς δόλωμα διὰ τὴν κάλυψιν ἀντεθνικῶν ἐπιδιώξεων.

Ἀναφερόμενος εἰς τὸν Ἀνθρωπισμὸν διὰ τῆς Εἰρήνης ὁ κ. Γεωργακόπουλος εἶπεν ὅτι εἰδικῶς δι' ἡμᾶς τοὺς Ἑλλήνας ὁ ὑπὲρ τοῦ συνθήματος τοῦ Ε.Ε.Σ. ἀγὼν ἔχει βαθύτερα ἱστορικὰ αἷτια καὶ ἀντιμετωπίζονται δι' αὐτοῦ εὐρυτέρας σημασίας κίνδυνοι.

Διὰ τοὺς Ἑλλήνας ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ VII μ.Χ. αἰῶνος εἰς μόνιμος κίνδυνος : ἡ προσπάθεια τῶν Σλάβων νὰ κατέλθουν εἰς τὴν Μεσόγειον, ὑποδουλοῦντες καὶ ἐξαλείφοντες Ἐθνη καὶ πολιτισμούς. Ἡ Θεία Πρόνοια διεφύλαξε τὸν Ἑλληνισμόν ἀπὸ τὸν τρομερὸν τοῦτον κίνδυνον καὶ μετὰ συγκινήσεως βαθείας καὶ κατανύξεως ψάλλομεν τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον πρὸς τὴν Ὑπέρμαχον Στρατηγόν, ἐπικαλούμενοι ὅπως ἔχη ἀπροσμάχητον τὸ κράτος «ἵνα ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ παντοίων κινδύνων». Καὶ ὁ κίνδυνος οὗτος εἶναι συνεχής, ἐπὶ 13 αἰῶνας,

καὶ μέγας. Μεγαλύτερα ὅμως εἶναι ἡ ἀπροσμάχητος δύναμις τοῦ Κυρίου ἥτις μᾶς προστατεύει.

Ἡ προστασία εἶναι προφανής. Εἰς πλεῖστα Κράτη ὅπου ἡ Δημοκρατία καὶ ὁ Κοινοβουλευτισμὸς εὐρίσκονται ἐν λειτουργίᾳ τυπικῇ, πράγματι δὲ κυβερνᾷ τὸ κόμμα, ἐξέσπασεν ἡ θύελλα τῶν Ἀναρχικῶν, Μηδενιστῶν καὶ κομμουνιστῶν νέων καὶ ἡ ἀποδιοργάνωσις τῶν Κρατῶν τούτων βαίνει ραγδαίως πρὸς τὴν καταστροφὴν. Ἡμεῖς ὅμως χάρις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ὁμόφωνον ἀντίληψιν τῶν 92,10% τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἐκδηλωθεῖσαν διὰ τοῦ ἀδιαβλήτου Δημοψηφίσματος τῆς 29.9.68, ἔχομεν Εἰρήνην. Ἡ τάξις καὶ ἡ Ἀσφάλεια βασιλεύουν καὶ αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις τῆς Χώρας ἀναπτύσσονται ταχέως καὶ ἱκανοποιητικῶς. Θεία ἐπομένως ὑπῆρξεν ἡ ἐμπνευσις τοῦ Ἐθνικοῦ μας Στρατοῦ νὰ ἐπέμβῃ ἐγκαίρως καὶ νὰ ἀποσοβῇσιν καταστροφὰς καὶ καθήκον ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων εἶναι νὰ εορτάζωμεν τὴν ἐπέτειον τῆς ἀποφάσεώς του, τὴν 21 Ἀπριλίου. Ὁ κ. Πρόεδρος ἀνεφέρθη ἀκολουθῶς εἰς τὴν 50ετηρίδα τοῦ Συνδέσμου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ εἶπεν : «Ἐποφειλοῦμαι τῆς εὐκαιρίας τῆς σημερινῆς συγκεντρώσεώς μας διὰ νὰ σὰς ἐπιδείξω ἐν ἀριστοῦργημα Ἀττικῶν τοῦ V π.Χ. αἰῶνος, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις, τῇ αἰτήσῃ μας καὶ προτάσει τοῦ Ὑπ. τῆς Προεδρίας κ. Βοβολίνης, καὶ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Ἀρχαιοτήτων Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μαρινάτου διέθεσεν εἰς τὸν Ε.Ε.Σ. ἵνα τὸ δωρήσῃ εἰς τὸν εορτάζοντα τὴν 50ετηρίδα του Σύνδεσμον τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν. Ὡς βλέπετε, στέλλομεν εἰς Γενεὺν τὴν λήκυθον ταύτην ἐφ' ἧς ὑπάρχουν παραστάσεις ἐξόχου Τέχνης. Ὁ λόγιος Ἐρμῆς φέρων Κηρύκειον καὶ πτεροφόρα πέδιλα, ὁ Διόνυσος κρατῶν τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ δύο σεμνὰς ἀκολουθοῦς του καὶ ὁ θεὸς τοῦ Φωτὸς καὶ τοῦ πνεύματος, ὁ Προστάτης τῆς Δελφικῆς Ἀμφικτυονίας Ἀπόλλων, κρούων τὴν ἐκφράζουσαν τὴν Ἀρμονίαν λύραν του. Αἱ παραστάσεις αὗται ἐκρίθησαν ἰδιαιτέρως κατάλληλοι διότι ἔχουν ἐπὶ πλεόν τὴν ἀξίαν νὰ ἐμφανίζον τὸ πνεῦμα τὸ ὁποῖον κατευθύνει τὸν Σύνδεσμον τῶν Ἐρυ-

θρῶν Σταυρῶν, τὴν ἀληθῶς σύγχρονον Ἀμφικτυονίαν.

Θὰ φωτίσῃ τὴν τελετὴν τῆς 50ετηρίδος τὸ Ἀπολλώνιον Φῶς, ἐκπέμπον τὰς ἀκτῖνας του ἀπὸ τὴν δοξασμένην Πατρίδα μας, ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1959. Τότε ἐπὶ τῇ 100ῃ ἐπετείῳ τῆς μάχης τοῦ Σολφερίνο, ὅπου ὁ μέγας Ἑλβετὸς Ἐρρίκος Ντυνὰν συνέλαβε τὴν Ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, συνεκεντρώθησαν, προσκεκλημένοι τοῦ Ε.Ε.Σ. οἱ Ἀντιπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς Διεθνούς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ 68 Ἐθνικῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, εἰς τὸ Ὡδεῖον τοῦ Ἡρώδου Ἀττικοῦ, ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα καὶ τὸν βράχον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐφ' οὗ σταθεῖς ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν εἶπεν : «ὦν οὖν ὑμεῖς ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον καταγγέλλω ὑμῖν», εορτάσαμεν τὴν Ἀ' Ἐκατονταετηρίδα περιβαλλόμενοι ἀπὸ τὰ

ἀφθάρτου τελειότητος Μνημεῖα 40 αἰῶνων καὶ φωτιζόμενοι ἀπὸ τὸ ἄσβεστον Φῶς τοῦ Αἰωνίου Ἑλληνικοῦ Πνεύματος.

Εἶναι μία εὐτυχὴς σύμπτωσης τὸ γεγονός ὅτι μετὰ τὴν Ἐπέτειον τῆς Ἐθνικῆς Ἐπαναστάσεως εορτάζεται καὶ ἡ 50ετηρὶς ἐνὸς πολυτίμου συμπαράστατου τῆς Χώρας μας, τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ὅστις ἀγωνίζεται ὑπὸ τὴν Σημαίαν δύο Ἰδανικῶν, ὀφειλομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν μακραιῶνα Πολιτισμὸν τῆς, τῶν ἰδανικῶν τοῦ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ καὶ τῆς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Μὲ τὴν συνειδήσιν τῆς ἀνωτέρας πνευματικῆς καὶ ἱστορικῆς ἀξίας τῆς συμπτώσεως ταύτης καὶ τὴν βαθεῖαν συγκίνησιν, ἣν προκαλεῖ ἡ προβολὴ τῆς Ἑλλάδος, ἀναφωνῶ μαζί σας, ἀγαπητοί μου Συνεργάται καὶ Συνεργάτιδες, «ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΜΑΣ».

ΜΕΤΑΞΥ 111 ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΤΗΣ ΥΦΗΛΙΟΥ Ο Ε.Ε.Σ. ΕΞΕΛΕΓΗ ΜΕΛΟΣ 5ΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν ἐν Γενεῇ τὴν 24ην Ἀπριλίου συγκέντρωσιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἀρξαμένου εορτασμοῦ τῆς 50ετηρίδος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, συνεζητήθησαν θέματα σχετικὰ μετὰ τὴν συνεργασίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν προσεχῇ Σεπτέμβριον Διεθνῇ Συνδιάσκεψιν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν.

Συνεκεντρήθη πενταμελὴς Ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας μέλη ἐξελέγησαν, μετὰ τῶν 111 Ἐρυθρῶν Σταυρῶν τῆς ὑψηλίου, οἱ Ἐρυθροὶ Σταυροὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ κύριον θέμα τῆς Συνδιασκέψεως «Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ὡς παράγων εἰρήνης».

Τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ἐξεπροσώπησεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν ὁ ἀπὸ 35ετίας Ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ πλησίον τῶν Διεθνῶν Ἐρυθροσταυρικῶν Ὁργανώσεων κ. Μιχαὴλ Πεσμαζόγλου.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κωνσταντῖνος Γεωργακόπουλος ἀπένευμεν ἐσχάτως τὰς ἐξῆς τιμητικὰς διακρίσεις :

1. Χρυσὸν Σταυρὸν τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς τὸν Πανιερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ναυπλίου κ. Ἀρτέμιον, διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν παρασχεθεῖσαν καὶ παρεχομένην πολύτιμον συμβολὴν του εἰς ἔργα ἐμπνεόμενα ὑπὸ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης.

2. Χρυσὸν Σταυρὸν εἰς τὸν κ. Βρασίδαν Σγουρδαν, διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν παρασχεθεῖσαν καὶ παρεχομένην πολύτιμον συμπαράστασιν

του εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὡς Συμβούλου καὶ Προέδρου Ἐφορειῶν αὐτοῦ.

3. Χρυσὸν Σταυρὸν εἰς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Βαμβέτσον, δικηγόρον, διὰ τὴν πολύτιμον συμπαράστασιν του εἰς τὸ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.

4. Ἀργυροῦν Σταυρὸν μετὰ 2 ἀστέρων εἰς τὸν κ. Παναγιώτην Καμπέρων, ἀνώτερον ὑπάλληλον Τραπεζῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν συνεχῶς παρεχομένην πολύτιμον συμπαράστασιν του εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.

5. Χρυσὸν Σταυρὸν εἰς τὴν Ἑλβετικὴν Ὁργάνωσιν «Σεκονύ».

6. Ἀργυροῦν Σταυρὸν εἰς τὸν κ. Ζιλπερ Φιλίππεν, ἐν Ἑλλάδι ἐκπρόσωπον τῆς «Ὑπηρεσίας ἀνεγέρσεως», Ἑλβετικῆς Ὁργανώσεως ὑπὲρ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

καὶ 7. Ἀργυροῦν Μετάλλιον εἰς τὸν κ. Ἀλεξ. Βέμπερ, ἀρχηγὸν Ἀποστολῆς Ἑθελοντῶν τῆς «Σεκονύ», διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἐν Θεσπρωτίᾳ ἔργον βοηθείας πρὸς τοὺς ἀπόρους κατοίκους τοῦ Νομοῦ τούτου, ἀποτελοῦν ὠραίαν ἐκδήλωσιν ἀνθρωπιστικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τῶν νεαρῶν ἐθελοντῶν.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ὁ Σταθμὸς Πρώτων Βοηθειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξυπηρετήσῃ διὰ τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν του κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Μάρτιον 9.312 ἀσθενεῖς καὶ τραυματίαι, ἐκ τῶν ὁποίων 1.155 ἐξηκριβωμένοι περιπτώσεις ἡσφαλισμένων Ι.Κ.Α. Οἱ ἐξυπηρετηθέντες κατὰ κατηγορίας ἔχουν ὡς ἐξῆς : α) Τραύματα, κατάγματα 4.314, β) Παθολογικὰ νοσήματα 3.802, γ) Λοιπαὶ περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, ἐγκαύματα κ.λ.π.) 1.196.

Χαρακτηριστικαὶ περιπτώσεις

Δηλητηριάσεις τροφικαί, φαρμακευτικαί 115. Δηλητηριάσεις διὰ μονοξειδίου τοῦ ἀνθρακικοῦ 10. Καρδιολογικὰ νοσήματα 502. Λοιμώδη νοσήματα 49. Ἐγκαύματα 159. Μέθη 67. Ἡλεκτροπληξίαι 2.

Παροχὴ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἱατρικῶν ὁδηγιῶν εἰς παντοπόρα πλοῖα δι' ἀσθενούντα μέλη τῶν πληρωμάτων τῶν 43. Τὸ Κέντρον Αἱμοδοσίας Ε.Ε.Σ. παρέσχε δωρεὰν δι' ἀπόρους φιάλας αἵματος 221.

ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Τὴν 30ην Μαρτίου εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονικῇ αἰθούσας τοῦ Ε.Ε.Σ. ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ τῆς παραδόσεως αὐτῷ ἐνὸς ἀσθενόφρου ὀχήματος ΦΙΑΤ, ἀξίας 100.000 δρχ. ὑπὸ τῆς «Α.Ε. — Κ. Μουτζίδης».

Ἡ τελετὴ ἤρξατο μετὰ ὁμιλίαν τοῦ Προέδρου τοῦ προΐσταμένου τμήματος Ε.Ε.Σ. Κεντρικῆς Μακεδονίας καθηγητοῦ κ. Καρόλου Ἀλε-

Ξανδρίδη, καθ' ἣν οὗτος ἀνεφέρθη εἰς τὴν ὡς ἂν δωρεάν, εἰς τὴν πολυσχιδῇ δρᾶσιν τοῦ Ε.Ε.Σ., εἰς τὰς ὁσημέραι αὐξανομένας πολλαπλὰς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας, ὡς καὶ εἰς δημιουργουμένας παραλλήλως ποικίλας ἀνάγκας του, αἵτινες καθίστουσιν αὐτόχρομα προβληματικὴν τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισίν των, λόγω τῶν περιωρισμένων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ε.Ε.Σ.

Μετὰ ταῦτα ἀπηύθυνε θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς ὁλόκληρον τὸν λαὸν Βορείου Ἑλλάδος, ὅπως οἱ εὐποροῦντες πολῖται, μιμούμενοι τοὺς τιμωμένους σήμερον δωρητὰς Ἀδελφούς Μουμτζίδη, συνδράμωσιν ὅσον δύνανται τὸ ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ., ἐκδηλοῦντες οὕτως ἐμπράκτως τὰ αἰσθήματα ἀγάπης, φιλαλληλίας καὶ ἀνθρωπισμοῦ πρὸς τὸν πάσχοντα ἢ κινδυνεύοντα συνάνθρωπόν των.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Ἀλεξανδρίδης, ἀφοῦ νῦν ἠχαρίστησε καὶ συνεχάρη τὴν δωρητρίαν ἑταιρίαν, ὡς καὶ τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντιπρόσωπον τῶν ἐργοστασίων αὐτοκινήτων Φιάτ κ. Νικ. Ζαρντινίδη διὰ τὴν παραίτησιν του ἀπὸ τῶν κερδῶν τῆς προμηθείας τοῦ δωρηθέντος ἀσθενοφόρου ὀχήματος, ἀπένειμεν εἰς τὴν ἑταιρίαν Κ. Μουμτζίδη τὸν ἀργυρὸν Σταυρὸν τοῦ Ε.Ε.Σ., εἰς ἐνδειξὴν ἀναγνωρίσεως τῆς πράξεώς της.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς δωρητρίας ἑταιρίας κ. Θεόδωρος Μουμτζίδης νῦν ἠχαρίστησε τὸν Πρόεδρον τοῦ Προϊστ. Τμήμ. Δ. Μακεδονίας τοῦ Ε.Ε.Σ. διὰ τὴν προσγενομένην αὐτῷ τιμὴν καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὡς ἀνθρωπὸς ἔπραξε τὸ καθήκον του, διακαῶς δὲ ἐπιθυμία του εἶναι ὅπως καὶ οἱ υἱοὶ του ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα του.

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ δωρηθέντος ἀσθενοφόρου καὶ ἐπηκολούθησεν δεξίωσις. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ κρίνομεν σκόπιμον, ὅπως διατυπώσωμεν τὰς κατωτέρω γενικὰς ἀπόψεις μας περὶ τῆς Θεαρέστου καὶ Φιλανθρώπου δωρεᾶς τῶν ἀδελφῶν Μουμτζίδη.

Εἰς τὴν σημερινὴν μας ἐποχὴν, καθ' ἣν ἐπικρατεῖ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον καὶ ἡ ἐγωκεντρικότης, ἐκδηλώσεις ὡς ἡ ἐν προκειμένῳ τῆς Α.Ε. — Κ. Μουμτζίδη ἀποτελοῦν τὸ καλὺτερον παράδειγμα διὰ τὴν νέαν γενεάν, ἥτις πιστεύομεν ὅτι δὲν ἔπαυσε νὰ ἐμπνέεται καὶ διατηρῇ

τοὺς ὠραίους καὶ εὐγενεῖς προσανατολισμούς τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἐπιαναφέρει εἰς τὴν μνήμην μας τοὺς Μεγάλους Ἑθνικοὺς Εὐεργέτας καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀναζωπύρησιν τοιούτων Φιλανθρωπικῶν χειρονομιῶν.

Ἐν κατακλείδι συγχαίρομεν ἐγκαρδίως τοὺς Δωρητὰς διὰ τὴν τοιαύτην γενναιοδωρον καὶ ἑλληνο-χριστιανικὴν προσφορὰν των.

ΔΗΜ. ΓΑΛΑΚΤΙΔΗΣ

ΤΕΛΕΤΗ ΕΝ Τῷ ΠΛΑΙΣΙῳ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΠΡΟ-Ι-ΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Κ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Τὴν Τετάρτην 19ην Ἀπριλίου εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοῦ Προϊσταμένου Τμήματος Κεντρ. Μακεδονίας τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐγένετο ἐπιβλητικὸς Ἀγιασμός, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τῆς νέας σειρᾶς ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν, τελεσθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Στεφάνου καὶ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τοῦ ὡς ἂν Τμήματος Καθηγητοῦ κ. Καρόλου Ἀλεξανδρίδου, τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Ἀλεξ. Κουσκολέα, τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ἐμμ. Κολιούσκα καὶ τῶν Μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κ.κ. Ἡρ. Μοσχῶφ καὶ Ἀλεξ. Χατζηθανασίου, τῆς Ἀντιπροέδρου τῆς Ἐφορείας Ἀδελφῶν κ. Ἑλ. Ἀλτσιτζόγλου, τῆς κ. Πόπ. Σιμοπούλου, Μέλους τῆς ὡς ἂν Ἐφορείας, τῆς Διευθυνούσης Ἀδελφῆς Ε.Ε.Σ. Δος Αἰκατ. Σαγκούνη καὶ πεντήκοντα περίπου ὑποψηφίων μαθητριῶν.

Μετὰ τὸν ἀγιασμόν, τὰς ὑποψηφίους ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς προσε-

φώνησε καταλλήλως ὁ κ. Ἀλεξανδρίδης, ἀναπτύξας τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀρχικῆς συγκροτήσεως τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρὰ τοῦ εὐγενοῦς τέκνου τῆς Ἑλβετίας ἀειμνήστου Ἐρρίκου Ντυνάν, τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερεν τὸ Σῶμα τῆς Ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν εἰς τὸ ἔθνος, τόσον κατὰ τὰς εἰρηνικὰς, ὅσον καὶ κατὰ τὰς πολεμικὰς περιόδους καὶ τὰς ἐλπίδας πού στρέφοντα πρὸς τὰς προσερχομένας νέας ὑποψηφίους, αἵτινες παραδειγματίζονται ἀπὸ τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερον αἱ προηγούμεναι ἀδελφαί, ἐπωμίζονται μίαν μεγάλην καὶ βαρεῖαν κληρονομίαν, τὴν ὁποῖαν καὶ προσκαλοῦνται νὰ συνεχίσουν. Ἐν τέλει συνεχάρη ἀπάσας τὰς ὑποψηφίους Ἀδελφὰς, εὐχόμεναι πρὸς αὐτὰς καλὴν καὶ καρποφόρον σταδιοδρομίαν, ἐθελουσίαν καὶ αὐταπάρησιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐρυθροσταυρικῆς αὐτῶν ἀποστολῆς.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΠΤΥΧΙΩΝ

ὀργανωθείσα ὑπὸ τοῦ ἐν Πειραιεὶ Τμήματος τοῦ Ε.Ε.Σ., διεξήχθη τὴν 7ην Μαΐου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δέσχης τῆς ἐκεῖ Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος κ. Κρ. Δηλαβέρης ἐξῆρε τὸ ἔργον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἰδιαίτερώς τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ νῦν ἤθη ὅπως ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐνισχύσῃ αὐτὸ, εὐδοκίμενον καὶ συνεχῶς ἀναπτυσσόμενον ὑπὸ τὴν δημιουργικὴν πνοὴν τοῦ Προέδρου κ. Κ. Γεωργακοπούλου.

Ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλος ἐχαίρετρε τὴν εἰσοδὸν τῶν νέων Ἀδελφῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ε.Ε.Σ., ὑπεγράμμισε τὸ γεγονός τοῦ συνεορτασμοῦ τῆς 50ετηρίδος τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν καὶ τῆς Παγκοσμίου Ἡμέρας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ νέου συνθήματος «Διὰ τὸ ἀνθρωπισμὸν πρὸς τὴν εἰρήνην». Ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην προσηλώσεως τῶν Ἀδελφῶν εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν, τὴν Πα-

τρίδα καὶ τὴν οἰκογένειαν καὶ τῆς δι' αὐτῶν μεταθέσεως τῆς πίστεως ταύτης εἰς εὐρὺν κύκλον, παρεκάλεσεν ἐν τέλει τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τῆς πόλεως ὅπως καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν προσέλκυσιν περισσοτέρων ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ε.Ε.Σ.

Ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Σκυλίτσης, ὁμιλήσας ἐν συνεχείᾳ, ἀνεγνώρισε τὴν ὀρθότητα τῆς συστάσεως τοῦ κ. Προέδρου καὶ ὑπεσχέθη ὅτι, μετὰ τὴν βοήθειαν καὶ τῆς Ἐκκλησίας, θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν Πειραιεὶ Ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν Ἑλλήνων. Ἐρ. Σταυροῦ. Ἠκολούθησεν ἐπίδοσις διακρίσεως καὶ προαγωγῶν εἰς παλαιὰς ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς καὶ πτυ-

χίων εἰς τὰς νέας τοιαύτας, αἵτινες συνεπλήρωσαν τὴν ἐκπαίδευσίν των.

Διακρίσεις :

Ἀπενεμήθησαν εἰς 2 Ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς : 1) τὴν Δα Λιλὴν Μαρούλη, 2) τὴν Δα Μαρίαν Κυριαζή.

Προαγωγαί :

Εἰς 6 Ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς : 1) τὴν Καν Μοῖραν Κοκόση, 2) τὴν κ. Ἑλλήν Φραγκοῦλη, 3) τὴν Δα Βιργινίαν Ἀρεάλη, 4) τὴν Δα Μαρίαν Ροδόλακη, 5) τὴν Δα Στέλλαν Σταύρου, 6) τὴν Δα Λιλὴν Μαρούλη.

Πτυχία :

Εἰς τὰς ἐξῆς 10 ἐθελοντὰς Ἀδελφὰς : 1) τὴν Καν Μαρίαν Βασιλᾶ, 2) τὴν Δα Μαρίαν Γαλιώτου, 3) τὴν Δα Εὐφημίαν Γεωργίου, 4) τὴν Δα Ἀναστασίαν Δημητρακοπούλου, 5) τὴν Δα Ἀγγελικὴν Δρίτσα, 6) τὴν Καν Εὐγενίαν Καραντζή, 7) τὴν Δα Μαρίαν Κυριαζή, 8) τὴν Καν Ζωὴν Λιούλια, 9) τὴν Καν Παρασκ. Μοῖρα, 10) τὴν Δα Ἀθανασίαν Σταυράκη.

*

Γράμματα πρὸς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

19 Μαρτίου 1969

Θέμα : Διεθνεῖς Ἐκθέσεις

Σὰς εὐχαριστῶ καὶ πάλιν διὰ τὴν πολυτίμην συμβολήν σας πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν τῶν ἀδελφῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος εἰς τὸν τομέα τῆς Διεθνούς φιλίας.

Μετὰ τιμῆς
EUGENE KIRCHOFFER
Δ/ντῆς Γραφείου Νεότητος
τῆς LEAGUE

*

ΕΛΒΕΤΙΚΟΣ Ε.Ε.Ν.

Γενεὺς 31-3-69

Ἐλάβομεν τὸ θαυμάσιον λεύκωμα, τὸ ὁποῖον ἐφιλοτέχνησαν οἱ μαθηταὶ τῆς Ἰδιωτικῆς Σχολῆς Τυχοπούλου, Ἀθηνῶν. Τοῦτο προσέκαλε τὸν θαυμασμόν τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς τοῦ κ. Η. Reder εἰς Boudru πρὸς τὴν ὁποῖαν ἐστάλη.

Οἱ Ἑλβετοὶ Ἐρυθροσταυρίται ἐτοιμάζουν εἰς ἀπάντησιν λεύκωμα διὰ τοὺς ὡς ἂν Ἑλλήνας φίλους των, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ἀποστείλωμεν εὐθὺς ὡς ληφθῇ.

Μετὰ τιμῆς
MARCEL JENNI
Δ/ντῆς Ἑλβετικοῦ Ε.Ε.Ν.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

(μέσω Ε.Ε.Σ.Ν.)

Τὸ Ἑλ. Δημ. Σχ. Waihlingen Γερμανίας, δρχ. 673,55 διὰ σεισμοπαθεῖς Ἀρτῆς. 2) Τὸ 4ον Δημ. Σχολ. Κηφισιάς, δρχ. 170 ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ. 3) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Κορινθοῦ Πιερίας δρχ. 100 ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ. 4) Τὸ Γυμνάσιον Διδυμοτείχου δρχ. 500 ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων τῆς Μπιάφρα. 5) Τὸ Δημ. Σχολ. Σωτηρίτσας Λαρίσης δρχ. 70 ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. 6) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ «Παλλάδιον» Ἀθηνῶν δρχ. 2.682 ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ. 7) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Ἀγγουρίδου Ἀμφιάλης Πειραιῶς δρχ. 750 διὰ τὸν ἄπορον ἀσθενῆ τοῦ Ἀσκλ. Βούλας Ε. Μπούρα. 8) Τὸ Γυμνάσιον Τσαριτσάνης Ἐλασσόνας δρχ. 250 ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων τῆς Μπιάφρα. 9) Τὸ Δημ. Σχολ. Λαμποκάμπου Μολάων δρχ. 37 ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων τῆς Μπιάφρα. 10) Τὸ Δημ. Σχολ. Μάτζης Χανίων δρχ. 200 ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων τῆς Μπιάφρα. 11) Τὸ Δημ. Σχολ. Πολυδρόσου Φιλιατῶν δρχ. 262 ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων τῆς Μπιάφρα. 12) Τὸ Δημ. Σχολ. Χιονάτων Κεφαλληνίας δρχ. 400 ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων τῆς Μπιάφρα. 13) Τὸ Δημ. Σχολ. Χιονάδων Ὁρεστιάδος δρχ. 300 ὑπὲρ τῶν λιμοκτονούντων τῆς Μπιάφρα. 14) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Τυμπακίου Κρήτης δρχ. 155 εἰς Ε.Ε.Σ.Ν. δι' ἄπορους μαθητὰς. 15) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀσκηνοῦ Ἰστιάς δρχ. 267 εἰς Ε.Ε.Σ.Ν., δι' ἄπορους μαθητὰς. 16) Τὸ Δημ. Σχολ. Δύστου Κύμης δρχ. 300 ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ. 17) Τὸ Δημ. Σχολ. Χαλκίδος δρχ. 400 ὑπὲρ τοῦ Τάματος τοῦ ἔθνους. 18) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀρχαίας Κορίνθου δρχ. 320 εἰς Ε.Ε.Σ.Ν., δι' ἄπορους μαθητὰς. 19) Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Κρήτης δρχ. 375 ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Ε.Ε.Σ. 20) Ὁ Κορ καὶ ἡ Κα Ἀλ. Κύρου δρχ. 500 ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., εἰς μνήμην Β. Παπαδάκη Πρεσβευτοῦ.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

(ἀπ' εὐθείας)

1) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Αἰγινίου Πιερίας δρχ. 300 εἰς Ἱερὰν Μοῆν Ν. Μάκρης, διὰ τὸ Ὁρφανοτροφεῖον. 2) Τὸ Δημ. Σχολ. Κοκ-

κίνης Μαγνησίας δρχ. 120 εἰς τὸν ἀσθενῆ Σωτ. Μπόττη, μαθητὴν τοῦ Δημ. Σχολ. Κοκκοτῶν Μαγνησίας. 3) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης δρχ. 685 εἰς τὸν ἔρανον τῆς «Ἀγάπης». 4) Τὸ Γυμνάσιον Ὁρφατῶν δρχ. 750 εἰς ἄπορους πόλεως Σάμου. 5) Τὸ 59ον Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν δρχ. 1.180 εἰς «Ὁρφ»φείον Ἡ ἀγάπη» Ἀγ. Παρασκευῆς Ἀθηνῶν. 6) Τὸ Δημ. Σχολ. Πραστοῦ Κυνοουρίας δρχ. 80 εἰς ἔρανον ἐπιτροπὴν διὰ τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ. 6) Τὸ Δημ. Σχολ. Λοφίσκου Κύμης δρχ. 100 εἰς ἄπορον μαθητὴν, 140 εἰς ἄπορον νέον τοῦ χωρίου καὶ 170 διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτήρος. 7) Τὸ 2ον Δημ. Σχολ. Πέρου Τροιζηνίας δρχ. 1.250 διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτήρος. 8) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀγ. Γεωργίου Ἰωλκοῦ δρχ. 300 εἰς ἀσθενῆ μαθητὴν τοῦ Δημ. Σχολ. Κοκκοτῶν Μαγνησίας καὶ 400 ὑπὲρ σεισμοπαθῶν Λήμνου. 9) Τὸ Δημ. Σχολ. Δύστου Κύμης δρχ. 400 εἰς Ἑσπλ. Ὁρφ»φείον Κύμης. 10) Τὸ Δημ. Σχολ. Ἀργύρας Πατρῶν δρχ. 250 εἰς Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν Ναὸν τοῦ Σωτήρος. 11) Τὸ 1ον Δημ. Σχολεῖον Σάμου δρχ. 300 εἰς Γηροκομεῖον Σάμου. 12) Τὸ Δημ. Σχολ. Πηνειᾶδος Τρικάλων δρχ. 267 διὰ τὸ Τάμα τοῦ ἔθνους.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΕΙΤΕ ΟΤΙ :

- 1) Πρέπει νὰ συμπληρωθῶν καὶ νὰ μᾶς σταλοῦν τὸ τελεῖον: τὸ Γενικὸν Δελτίον ἐγγραφῆς τοῦ σχολείου εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν.
- 2) Ἐπιστροφὰ φιλλαδίων Περιδικῶν γίνονται δεκταὶ μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου μηνός, δηλ. τέλη 5-1969 θὰ γίνονται δεκτὰ μέχρι τέλους 6-1969.
- 3) Τὰ ἐμβλήματα διὰ τὸ Περιδικὸν νὰ μὴ στέλλονται προσωπικῶς, ἀλλὰ ἀποστέλλονται : α' Ἑλλήνων Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος, β' ὁδὸς Λυκαβηττοῦ 1.
- 4) Πρέπει νὰ στέλλετε εἰς τὰ γραφεῖα μας σύντομον περίληψιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως τῶν μαθητῶν διὰ νὰ δημοσιεύωμεν εἰς τὸ Περιδικὸν καὶ νὰ ἐνημερώνωμεν σχετικῶς τὴν Γενεήν.
- 5) Αἱ ἀποστέλλόμεναι πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι νὰ ἀπεικονίζουσι Ἐρυθροσταυρικὴν δρᾶσιν καὶ νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν παραστατικότεραι, ὅστε ἡ ἐπεξηγήσις νὰ εἶναι σχεδὸν περιττὴ καὶ τὰ πρόσωπα νὰ φαίνονται τελείως ἀπεροφημένα ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποῖαν ἐτελοῦν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Συνοπτική Έκθεσις Πεπραγμένων 1968

ΕΦΟΡΕΙΑ

Πρόεδρος: Παναγιώτης Γεωργούντζος
Αντιπρόεδρος: Δημήτριος Τσιροπινάς
Γεν. Γραμματέας: Χριστόδουλος Παπαδόπουλος

ΣΤΜΒΟΤΛΟΙ

Ευστάθιος Σπηλιωτόπουλος
Αντώνιος Παπανικολάου
Ιωάννης Κιτσάρης
Ιωάννης Κουσούννης
Σπυρίδων Παναγιωτόπουλος
Ελένη Ποταμιάνου
Σταυρούλα Παπαμικρούλη
Αλεξάνδρα Κύρου
Ελένη Κωνσταντινίδου
Διευθυντής: Καλλιρρόη Παπαδοπούλου

Και κατά το έτος 1968 έπετεύχθησαν ικανοποιητικώτατα αποτελέσματα εις την προσπάθειαν εξαπλώσεως και έμπεδώσεως των ανθρωπιστικών ιδεωδών του Έρυθρου Σταυρού μεταξύ των μαθητών των Σχολείων όλοκληρου της Χώρας, χάρις εις την γόνιμον συνεργασίαν των Έλλήνων Εκπαιδευτικών Λειτουργών, πολυτίμων συνεργατών του Ε.Ν.Σ. Νεότητος και την συμβολήν των Τοπικών Επιτροπών Ε.Ε.Σ. Νεότητος.

Τά έπιτευχθέντα αποτελέσματα έχουν κατά τομείς δραστηριότητος ως ακολούθως.

Α' ΚΙΝΗΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τά μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, μαθηταί της Στοιχειώδους, Μέσης και Ανωτέρας Εκπαιδεύσεως της Χώρας ανήλθον κατά το σχολικόν έτος 1967—1968 εις 497.500. συγκροτήσαντα 32.000 Έρυθροσταυρικάς ομάδας.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΕΧΕΙ ΩΣ ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ

Περιφέρειαι	Μέλη	Ομάδες
Αθήναι-Πειραιεύς	101.591	7.677
Μακεδονία	101.102	5.970
Θράκη	18.586	1.083
Ήπειρος	36.251	2.366
Θεσσαλία	42.987	2.803
Πελοπόννησος	75.189	4.442
Στερεά Έλλάς	35.331	2.313

Κρήτη	34.610	2.066
Νήσοι Αιγαίου	21.915	1.337
Νήσοι Ιονίου	12.091	896
Εύβοια	10.339	639
Δωδεκάνησος	7.407	403

Σύνολον 497.508 32.000
έναντι 488.118 31.366
τού 1967

Β' ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τά μέλη του Ε.Ε.Σ. Νεότητος, ανταποκριθέντα προθύμως εις την πρόσκλησιν αυτού, πρὸς έντασιν της Έρυθροσταυρικής δραστηριότητος κατά το έτος 1968 ανέπτυξαν, την ακόλουθον δρασίαν, άξίαν πάσης έξάρσεως κατά τās εκθέσεις και έγγραφους πληροφορίας των επί κεφαλής των Έρυθροσταυρικών ομάδων, υπευθύνων Εκπαιδευτικών και των Διευθυντών των Σχολείων, εις εφαρμογήν του Πενταετούς Προγράμματος του Έρυθρου Σταυρού Νεότητος 1965 — 1970.

α) Εις τόν τομέα της Υγιεινής: 15.549 ομάδες έμερίμνησαν διά την καθαριότητα των συμμαθητών των, του σχολικού χώρου και της κοινότητός των.

3.920 έλαβον μέρος εις άναδασώσεις, φυτεύσασαι συνολικώς 468.893 δενδρύλλια.

3.286 Ομάδες εκαλλιέργησαν σχολικούς κήπους.

3954 Ομάδες κατήρτισαν σχολικά φαρμακεία.

3.253 Ομάδες παρηκολούθησαν μαθήματα Πρώτων Βοηθειών και Οίκοι Νοσηλείας, (περιποιήσεως άσθενούς και φροντίδος διά την Μητέρα και τὸ Βρέφος), γενόμενα υπό Ιατρών Εκπαιδευτικών και Διπλωματούχων Αδελφών Ε.Ε.Σ. και ήσκήθησαν εις την παροχήν τούτων.

3.851 Ομάδες έφρόντισαν διά την διάδοσιν υγιεινών συνθηδίων και ώργάνωσαν διαλέξεις με θέματα υγιεινής.

3.194 Ομάδες ήσυχολήθησαν με την διάδοσιν της αίμοδοσίας.

2.800 επέδειξαν ενδιαφέρον διά την υγείαν των συμμαθητών των.

6) Εις τόν τομέα της Αλληλοβοήθειας:

3.447 Ομάδες παρέσχον βοήθειαν

εις άπόρους μαθητάς και ένδεή σχολεία της υπαίθρου.

3.225 Ομάδες έπεσκέφθησαν Νοσοκομεία και Φιλανθρωπικά Ιδρύματα, έψυχαγώγησαν τούς νοσηλευμένους άσθενείς και τροφίμους των και διένειμον εις αυτούς μικρά δώρα.

260 Ομάδες έτοίμασαν παιγνίδια δι' άπορα παιδιά.

785 Ομάδες απέστειλαν 1203 δέματα με χρήσιμα είδη εις τούς στρατιώτας των συνόρων, εις Φιλανθρωπικά Ιδρύματα και σεισμοπαθείς.

178 Ομάδες απέστειλαν χαμαίμηλον και άλλα Φαρμακευτικά φυτά εις Νοσοκομεία και Φιλανθρωπικά Ιδρύματα.

246 Ομάδες έλαβον μέρος εις εράνους κοινοφελών οργανώσεων.

50 Ομάδες ίδρυσαν μαθητικά κουρεία και σχολικά βιβλιοθήκας.

γ) Εις τόν τομέα της αναπτύξεως φιλικών δεσμών μετά των ξένων Έρυθροσταυριτών:

Κατά το σχολικόν έτος 1967—1968 άντηλάγησαν μεταξύ των Σχολείων ής Ελλάδος και ξένων χωρών ύπερ τὰ 649 Λευκώματα, έργα χειροτεχνίας, πίνακες ζωγραφικής, κούκλες με έθνικās ένδυμασίας και έπιστολαί σχολικής αλληλογραφίας.

Γ' ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1968 έγένοντο μηνιαίαι εκδόσεις του περιοδικού «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ», καθ' ής έξετυπώθησαν συνολικώς 2.133.660 τεύχη.

Εκ τού συνόλου των έκτυπωθέντων τευχών διετέθησαν επί πληρωμή 2.105.079 συνολικής αξίας δραχμών 2.596.951,30.

Τά υπόλοιπα 28.581 τεύχη διετέθησαν δωρεάν εις διάφορα Φιλανθρωπικά Ιδρύματα της χώρας, ως και εις άκριτικά φυλάκια, μέσω του Γ.Ε.Ε.

Η αύξησις της κυκλοφορίας του Περιοδικού όφειλεται, εκτός της συνεχούς βελτιώσεως της εμφάνίσεως και ύλης του και εις την σταθερώς συνεχιζομένην συνεργασίαν των Έλλήνων Εκπαιδευτικών, πρὸς

όλονέν μεγαλυτέραν διάθεσιν του μεταξύ των μαθητών των.

Ο παρατιθέμενος πίναξ παρουσιάζει την κατά Νομούς κυκλοφορίαν του περιοδικού κατά μήνα Δεκεμβρίου 1968.

1) Αίτωλοακαρνανίας, 8.379. 2) Αργολίδος, 4.133. 3) Αρκαδίας, 7.949. 4) Αρτης, 3.398. 5) Αττικής (πλήν των Αθηνών), 2540. 6) Αχαΐας, 6.883. 7) Βοιωτίας, 3.699. 8) Γρεβενών, 1.193. 9) Δράμας, 3.271. 10) Δωδεκανήσου, 3.634. 11) Έβρου, 5.881. 12) Εύβοίας, 4.444. 13) Εύρυτανίας, 567. 14) Ζακύνθου, 1.398. 15) Ηλείας 5.023. 16) Ημαθίας, 1.432. 17) Ηρακλείου, 7.579. 18) Θεσπρωτίας, 1.796. 19) Θεσσαλονίκης, 12.787. 20) Ιωαννίνων, 4.128. 21) Καβάλας, 3.821. 22) Καρδίτσας, 4.114. 23) Καστοριάς, 1.418. 24) Κερκύρας, 1.903. 25) Κεφαλληνίας, 2.257. 26) Κιλκίς, 2.086. 27) Κοζάνης, 4.302. 28) Κορινθίας, 4.622. 29) Κυκλάδων, 3.391. 30) Λακωνίας, 3.202. 31) Λαρίσης, 8.820. 32) Λασιθίου, 3.396. 33) Λέσβου, 3.234. 34) Λευκάδος, 327. 35) Μαγνησίας, 4.320. 36) Μεσσηνίας, 5.682. 37) Ξάνθης, 1.336. 38) Πειραιώς, 634. 39) Πέλλης, 3.469. 40) Πιερίας, 3.672. 41) Πρεβέζης, 2.298. 42) Ρεθύμνης, 2.315. 43) Ροδόπης, 2.245. 44) Σάμου, 1.863. 45) Σερρών, 4.611. 46) Τρικάλων, 3.557. 47) Φθιώτιδος, 4.012. 48) Φλωρίνης, 1.961. 49) Φωκίδος, 1.858. 50) Χαλκιδικής 1.657. Χανίων, 3.805. 52) Χίου, 2.834. Σύνολον Έπαρχιών 189.336. Τοπική Έπιτροπή Ε.Ε.Σ.Ν. Αττικής 84.762. Γενικόν σύνολον 274.098.

Δ' ΣΤΜΜΕΤΟΧΗ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος συμμετέσχε κατά το σχολικόν έτος 1967—1968 εις την Διεθνή Έρυθροσταυρικήν Κίνησιν, κατά τρόπον άντάξιον της τιμητικής θέσεως, την όποιαν κατέχει εις τόν τομέα τούτον μεταξύ των Έρυθρών Σταυρών Νεότητος όλου του κόσμου, διά της άποστολής εις τās διοργανωθείσας Διεθνείς Εκθέσεις υπό των Έρυθρών Σταυρών χαρακτηριστικών της δραστηριότητος των Έλλήνων Έρυθροσταυριτών εκθεμάτων και φωτογραφιών.

Ε' ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Την 10/9/68 άφίχθη εις Αθήνας όμας Ιαπόνων με επί κεφαλής την Δεσποινίδα SUNA και τόν κ. PICHII ITO.

Κατά την ίσύντημον παραμονήν των ένταύθα έπεσκέφθησαν τὰ Γραφεία Ε.Ε.Σ. Νεότητος και ένήμερώθησαν επί της οργανώσεως και λειτουργίας αυτού.

ΣΤ' ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Την 8ην Μαΐου 1968, «Παγκόσμιον ήμέραν» του Έρυθρου Σταυρού καθ' ήν προεβλήθη υπό του Συνδέσμου των Έρυθρών Σταυρών τὸ σύνθημα «Ο Έρυθρός Σταυρός άφορά εις όλους» ώργανώθησαν εις τὰ Σχολεία όλοκληρου της χώρας, κατόπιν οδηγίων του Ε.Ε.Σ. Νεότητος και ειδικών έγκυκλίων των οικείων Επιθεωρητών της Εκπαιδεύσεως, πανηγυρικοί τελεαί, κατά τās όποιας Εκπαιδευτικοί και Έρυθροσταυρίται μαθηταί έξήραν την προσωπικότητα και τὸ έργον του Ιδρυτού του Έρυθρου Σταυρού ΕΡΡΙΚΟΥ ΝΤΤΝΑΝ, τās πολυτίμους υπηρεσίας του Παγκοσμίου τούτου Οργανισμού πρὸς την Ανθρωπότητα και διεδήλωσαν την προσήλωσιν των εις τὰ Έρυθροσταυρικά ιδεώδη και τὸ πνεύμα των Συμβάσεων της Γενεύης.

Ειδικότερον, ομάδες Έρυθροσταυριτών μαθητών εις 9.013 σχολεία της χώρας έπραγματοποίησαν, έπ' ευκαιρία του Εορτασμού, έργα μαρτυρούντα την συνειδητοποίησιν των Έρυθροσταυρικών ιδεωδών της ανθρωπίνης αλληλεγγύης με τὰ όποια γαλουχούνται και έμπρακτον εφαρμογήν τούτων (πράξεις αλληλοβοηθείας, εκτέλεις έργων κοινής όφελείας, έτοιμασία Λευκωμάτων, χειροτεχνημάτων, επιδείξεις παροχής Πρώτων Βοηθειών κλπ.).

Ζ' ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΩΝ

1) Υπό της οικείας Έπιτροπής άπενεμήθησαν:

Τά Βραβεία του προκηρυχθέντος διά τὸ σχολικόν έτος 1967—1968 Διαγωνισμού «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ» δραχμών 5.000 επί τη δάσει των ύποβληθεισών εκθέσεων των

Επιθεωρητών της Εκπαιδεύσεως, εις τās διακριθείσας Έρυθροσταυρικάς ομάδας: α) 43ου Δημ. Σχολείου Θεσσαλονίκης Γ' Περιφέρειας και β) Δημ. Σχολείου Πετροκεφαλίου Έκπ. Περιφ. Γόρτυνος Κρήτης, ως και τὰ Διπλώματα Τιμητικής διακρίσεως. Ιδιαίτερας Μνείας και Έπαινοι εις τās Έρυθροσταυρικάς ομάδας 288 Σχολείων Αθηνών, Πειραιώς και Έπαρχιών, διά την δρασίαν των κατά τὸ αυτό σχολικόν έτος.

2) Υπό της Έπιτροπής Βραβεύσεως Λευκωμάτων Σχολ. Αλληλογραφίας σχολ. έτους 1967—1968 άπενεμήθησαν 61—Α', 39—Β', 22—Γ', Βραβεία και 4 έπαινοι εις 126 Σχολεία Μέσης και Στοιχειώδους Εκπαιδεύσεως Αθηνών, Πειραιώς και Έπαρχιών, διά τὰ υπό των Έρυθροσταυρικών ομάδων τούτων φιλοτεχνηθέντα Λευκώματα.

Η' ΠΡΟΚΗΡΤΕΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΡΑΣΕΩΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η Έφορεία Ε.Ε.Σ. Νεότητος προεκήρυξε μεταξύ των Έρυθροσταυρικών ομάδων των Σχολείων της χώρας:

α) Διαγωνισμόν εις μνήμην του άειμνήστου Προέδρου του Ε.Ε.Σ. Νεότητος «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ», επί τη δεκάτη όγδόη έπετείφ του θανάτου αυτού κατά τὸ σχολικόν έτος 1968—1969, διά Βραβείον Α' δρχ. 3.000 και Β' δρχ. 2.000, τās όποιας προσέφερεν ο Διευθυντής της Εφημερίδος «ΕΣΤΙΑ» κ. Κύρος Κύρου διά τās ομάδας Έρυθροσταυριτών, αί όποιαι θα αναπτύξουν την καλύτεραν έρυθροσταυρικήν δρασίαν και

β) Διαγωνισμόν Λευκωμάτων Σχολικής Αλληλογραφίας σχολ. έτους 1968—1969.

Θ' ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΙ ΝΟΣΗΛΕΙΑΣ

Κατά τὸ σχολ. έτος 1967—1968 παρηκολούθησαν μαθήματα Πρώτων Βοηθειών, γενόμενα υπό Ιατρών, Εκπαιδευτικών και Διπλωματούχων Αδελφών Ε.Ε.Σ. 3.253 ομάδες Έρυθροσταυριτών μαθητών.

Τά υπό του Ε.Ε.Σ. οργανωθέντα μαθήματα Οίκοι Νοσηλείας (περι-

ποιήσεως ασθενούς και φροντίδος διὰ τὴν Μητέρα καὶ τὸ Βρέφος), παρηκολούθησαν πολλὰ ὁμάδες τῶν Γυμνασίων Ὡθλέων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχιακῶν Πόλεων, με ζοηρὸν ἐνδιαφέρον, μαρτυροῦν κατανόησιν τῆς σπουδαιότητος τῶν μαθημάτων τούτων.

Ι' ΕΝΤΥΠΑ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1967—1968 ἐξετυπώθησαν ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος καὶ ἀπεστάλησαν δωρεὰν εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς χώρας 205.500 ἔντυπα, διὰ τὴν καλλιτέραν ὁργάνωσιν ὁμάδων Ε.Σ. Νεότητος καὶ καθοδήγησιν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καὶ νεαρῶν Ἐρυθροσταυριτῶν, πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος Ἐρυθροσταυρικῆς δράσεως.

ΙΑ' ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΑΝΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Οἱ Ἐρυθροσταυρίται μαθηταὶ τῶν Σχολείων ὁλοκλήρου τῆς χώρας, συνέβαλον μετ' ἀξιεπαίνου προθυμίας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κατὰ μῆνα Δεκέμβριον 1968 διενεργηθέντος Πανελληνίου Ἐράνου τοῦ Ε.Ε.Σ., διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς Ἐραδικὰς Ἐπιτροπὰς.

ΙΒ' ΔΩΡΕΑΙ — ΔΙΑΝΟΜΑΙ

Κατὰ τὸ ἔτος 1968 ἐλήφθησαν

παρὰ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν Νεότητος Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, Καναδᾶ καὶ τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν 1.013 δέματα με σχολικὸν ὕλικόν, εἶδη ὑγιεινῆς καὶ Πρώτων Βοηθειῶν, σχολικὰ δῶρα, παιδικὸν ἱματισμόν, τρόφιμα παιγνίδια, κλπ. συνολικοῦ βάρους 16.113 χιλιογράμμων, διανεμηθέντα εἰς ἀπόρους μαθητὰς Σχολείων ἐνδεῶν περιοχῶν τῆς χώρας.

ΙΓ' ΕΤΑΡΕΣΚΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος εὐρίσκεται καὶ ἐφέτος εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπύλτον αὐτῆς εὐαρέσκειαν πρὸς τὸ Προσωπικὸν τῶν Γραφείων Ε.Ε.Σ. Νεότητος, διὰ τὸν ἐπιδειχθέντα ζῆλον καὶ ἐργατικότητα ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων του καὶ ὅλως ἰδιαίτερος πρὸς τὴν Διεύθυνσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15)2)1969

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας
Ε. Ε. Σ. Ν.

Π. ΓΕΩΡΓΟΤΥΝΤΖΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας
Ε. Ε. Σ. Ν.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ Β' ΠΑΝΕΛ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ

Τὴν 5ην Μαΐου ἐγκαινιάσθη εἰς τὴν «Πάντειον» παρουσίᾳ ἐπισήμων καὶ ἐκλεκτῆς μερίδος τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας τὸ Β' Πανελλήνιον Συνεδριὸν Διπλωματούχων Ἀδελφῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν.

Κατ' ἀρχὰς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἡλόγησε τὴν τελετὴν, μετ' ὃ ὁ Ἱπποκράτης Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Α. Πάτρας ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τοῦ Συνεδρίου. Ἐγένοντο προσφωνήσεις τοῦ προ-Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Ράμμου καὶ

τῆς ἀντιπροσώπου τῆς Παγκοσμίου Ὄργανώσεως Ὑγείας miss M. P. Tito de Moraes. Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Σ. Δ.Ε.Ν. δνὶς Ε. Α. Πατρινέλη, ἡ ὁποία ἐξήρε τὴν σημασίαν τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀνέγνωσε ἐμπνευσμένην ἐπιστολὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου, ὑποχρεωμένου ν' ἀπουσιάσῃ λόγῳ σοβαρᾶς ἀπασχολήσεως καὶ τηλεγράφημα τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εὐρίσκομένου Προέδρου τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Θ. Δοξιάδη. Τὴν τελετὴν ἐκλείσεν ὁ περὶ τὸ τέλος τῆς ἀφίχθεις κ. Κ. Γεωργακόπουλος.

ΤΟ ΧΡΥΣΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ, κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΝ

Τὴν 5 Ἀπριλίου ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐπεσκέφθη τὸ Μεσολόγγιον γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τῶν Ἀρχῶν. Ὁ Δήμαρχος κ. Κ. Βούλγαρης τὸν προσεφώνησεν εἰπὼν ὅτι ἡ Ἱερά Πόλις χαιρετίζει εἰς τὸ πρόσωπόν του τὸν πρωτοπόρον ἀναγνωτὴν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπένειμι δὲ αὐτῷ τὸ Χρυσὸν Μετάλλιον.

Ἀπαντῶν ὁ προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας εἶπεν μετὰ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς : «Ἡ συγκίνησις δὲν με ἀφήνει νὰ ἐκφράσω τὰ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴν μου αὐτὴν τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν πατῶ εἰς τὸ αἵματοβαμμένον ἱερὸν ἔδαφος τοῦ Μεσολογγίου. Ἀναπολῶ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας κατὰ τὰς ὁποίας οἱ πρόγονοί μας διὰ τὴν νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν Ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Πίστιν μας καὶ τὴν καταγωγὴν μας, νὰ μᾶς ἀφήσουν Ἑλλήνας καὶ Ὀρθοδόξους, προέβησαν εἰς ἐκείνην τὴν Θυσίαν ἡ ὁποία συνεκλόνησεν πραγματικῶς τὴν Οἰκουμένην καὶ ἡ ὁποία συνετέλεσεν ὥστε σήμερον ἡμεῖς νὰ δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι, εἰς Ἐλευθερίαν Πατρίδα, ἐνώπιον ἑνὸς μέλλοντος καὶ ὅχι μόνον ἐνώπιον ἐνὸς παρελθόντος καὶ παρόντος. Ἐνῶπιον ἑνὸς μέλλοντος, τὸ ὁποῖον νὰ εἶναι ἀντάξιον τοῦ παρελθόντος τοῦ ἐνδόξου καὶ τοῦ παρόντος τοῦ φερέλπιδος. Τὴν τιμητικὴν αὐτὴν διάκρισιν, τὴν ὁποίαν ἔχω τὴν τιμὴν αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ φέρω ἐπὶ τοῦ στήθους μου, δέχομαι ὅχι ὡς ἀφορῶσαν εἰς τὸ πρόσωπον ἀλλὰ ὡς ἀφορῶσαν εἰς τὴν Πίστιν μας καὶ εἰς ἐκείνην ἡ ὁποία ἐκφράζει αὐτὴν τὴν Πίστιν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας καὶ εἰς τὸν Κλῆρον τῆς.

Σεῖς ἐδῶ εἰς τὸ Ἱερὸν Μεσολόγγι, ὅπου κάθε πέτρα ἀποτελεῖ καὶ ἕνα μάρτυρα τῆς ἱστορίας μας καὶ τοῦ ἐνδόξου παρελθόντος μας, γνωρίζετε ποῖαν σημασίαν ἔχει ἡ Πίστις καὶ ἡ Ἐκκλησία διὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ τοῦ ἔθνους μας ἀλλὰ καὶ ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ὑμῶν. Δι' αὐτὸ λοιπόν, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας μας ἡ ὁποία ἐνσαρκώνει τὴν Πίστιν μας, μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἰδιαίτερας συγκινήσεως ἀποδέχομαι τὴν τιμητικὴν αὐτὴν διάκρισιν».

ΠΑΥΛΟΥ ΦΛΩΡΟΥ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ

Εἶχα καὶ ἄλλη φορὰ τὴν εὐκαιρίαν νὰ γράψω γιὰ τὴν ἰωνικὴ πατρίδα καὶ εἰδικὰ γιὰ τὴν ἀμπελοπολιτεία, τὸν Βουρλά, τῆς Ἐρυθραίας Χερσονήσου, πού ἀπέιχε τέσσερα χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ νησί τῶν ἀρχαίων Κλαζομενῶν. Τὸ 1904 οἱ Βουρλιῶτες ἐφιλοδόκησαν νὰ ξαναχτίσουν τὴν παλαιὰ Ἀναξαγόρειον Σχολὴν τὸν πολὺ μεγαλύτην. Τὸ ὄνομα τῆς ἡ σχολῆς αὐτῇ τὸ ἔχρυσον τοῦ σὸν φιλόσοφο Ἀναξαγόρα πού εἶχε γεννηθῇ στὴς Κλαζομενὲς καὶ ἐστάθηκε φίλος τοῦ Περικλῆ καὶ τῆς Ἀσπασίας στὴν Ἀθήνα τοῦ χρυσοῦ αἰῶνα, πρὶν ἀκόμα ἡ τυφλὴ λύσσα τῶν Ἀθηναίων δημαγωγῶν καὶ ὀχλοκρατῶν ἀπεργασθῇ τὸ γκρέμισμα τῆς Ἑλλάδος. Μὲ τὴν πρόδο τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς καλλιέργειας τῶν ἀμπελιῶν ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τοῦ Βουρλά αὐξάνει χρόνον μετὰ χρόνον. Ἐτσι τὰ παλαιὰ σχολικὰ κτίρια δὲν ἐχωροῦσαν πιά τοὺς χιλίους καὶ περισσοτέρους μαθητὰς. Ἀποφάσισε λοιπόν ἡ ἐφορεία τῆς Ἀναξαγορείου Σχολῆς τὴν ἀνοικοδόμησιν. Δύο θὰ ἦσαν οἱ οἰκοδομῆς : μία γιὰ τὸ ἀρρεναγωγεῖο, δημοτικὸ σχολεῖο καὶ γυμνάσιο, καὶ μία γιὰ τὸ παρθενγωγεῖο. Σύμφωνα μετὰ τὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια ὁ ρυθμὸς θὰ ἦταν νεοκλασικὸς μετὰ μαρμαρινὴ κλίμακα εἰσόδου καὶ σειρά ἀπὸ μαρμαρινὲς στῆλες ἐμπρὸς στὴν κεντρικὴ πύλη, τὸ λεγόμενο προστύλιο. Μεγάλαις αἰθουσὲς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς ἐσωτερικῆς «αὐλῆς», πού ὠδηγοῦσε σὲ πλατεῖα, ξύλινη ἐσωτερικὴ κλίμακα. Αὐτὴ, ἐσχημάτιζε πλάτωμα, ἀπ' ὅπου διακλαδίζετο σὲ δύο βραχίονες πού ἀνέβαιναν σὸν πρῶτον ὄροφος. Κ' ἐκεῖ ἐπάνω ἀπλοχωριά, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ οἱ μεγάλαις αἰθουσὲς τῶν παραδόσεων. Στὴν πρόσοψιν, ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεντρικὴ πύλη, μαρμαρινὸς ἐξώστης, μακρὺς καὶ φαρδύς, ἀπ' ὅπου ἐπώπτευσεν τὸ γήπεδο. Στὸ ἕνα πλευρὸ τοῦ κτιρίου γυμναστικὰ ὄργανα, σὲ ἄλλο ἐλεύθερος χώρος γιὰ σπουδὴν γυμναστικὴν.

Τέτοια ἦσαν τὰ κτίρια τῆς Ἀναξαγορείου Σχολῆς, κυριολεκτικὰ μνημειώδη, εὐάερα, ὑγιεινά, πλημμυρισμένα ἀπὸ τὸν ἰωνικὸν ἥλιο καί, τὴν ἀνοιξί, εὐωδιασμένα ἀπὸ τὰ ἀρώματα πού ἀνάδιδαν τὰ ὀλόγυρα λουλούδια. Οἱ Βουρλιῶτες

ἦσαν ὑπερήφανοι γιὰ τὴν Σχολὴν τὸν καὶ ἐπίστευαν πῶς ἦσαν τὸ πῶς συγχρονισμένο ἐκπαιδευτήριον τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ δὲν εἶχαν ἄδικο.

Ἀλλὰ πῶς κατάφεραν οἱ Ἑλλήνες τοῦ Βουρλά, ἄνθρωποι τοῦ μόχθου στὴν πλειονότητά τους, νὰ οἰκοδομήσουν τέτοιο μέγαρον γιὰ νὰ στεγάσουν τὸ ἐκπαιδευτήριόν τους; Αὐτὸ σκοπεῖται τώρα νὰ σᾶς διηγηθῶ, γιὰ νὰ ἰδῆτε πῶς ὁ ἐνθουσιασμὸς γιὰ ἱερὸν ὑπερατομικὸ σκοπὸ καὶ ἡ αὐτοθυσίαν κάνουν θαύματα.

Πρῶτα πρῶτα οἱ εὐποροὶ ἄστοι, μεγαλέμποροι καὶ κτηματίες πρόσφεραν σημαντικὰ ποσὰ γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς Ἀναξαγορείου Σχολῆς. Ὀνόματα καὶ ποσὰ τῆς δωρεᾶς τους ἐχαράχτηκαν ὑστερώτερα μετὰ χρυσὰ γράμματα σὲ μαρμαρινὲς πλάκες, πού ἐστήθησαν στὸν τοῖχο τοῦ προσόμου. Μετὰ τὴν δωρεὰς αὐτῆς ἀγοράστηκαν ὕλικά πού παραγγέλθηκαν : στὴ Ρουμανίαν ἡ ξυλεία, στὴν Αὐστρίαν τὰ σιδηρικά, στὴν Ἑλλάδα τὰ μάρμαρα, στὴ Γαλλίαν οἱ ἐγκαταστάσεις ὑγιεινῆς. Χτίστες, λογιῆς - λογιῆς μαστόροι μαρμαρκοὶ καὶ ὑδραυλικοὶ, λιθοξόοι καὶ σιδηράδες, ὡς καὶ ἀπλοὶ ἐργάτες ἐδούλευσαν ὠρισμένα ἡμεροκάματα δίχως ἀμοιβή.

Στὴ Σκάλα τοῦ Βουρλά, ἄρχισαν νὰ ρίχνουν ἀγκυρὰ ἐκεῖνα τὰ τρικάρτα ἱστιοφόρα, τετρακάρτα μάλιστα καμμιὰ φορὰ καράβια μετὰ βαρὺ φορτίο γιὰ τὸ χτίσιμον τῆς Σχολῆς. Τὰ καράβια αὐτὰ ἦσαν τὸ τελειότερο ἀπὸ αἰσθητικὴ ἀποψὶ καὶ κομψότερο πλεούμενον πού ἐπενόησε ποτε νοῦς ἀνθρώπου, τελειότερον καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχαίαν τριήρεα. Κ' ἐβλεπεσ τὴς ἡμέρας ἐκεῖνες σωρὸ τὰ σιδηροδοκάρια, τὴς σάνιδες, τὰ μάρμαρα, στοibaγμένα στὴν προκυμαία, ἔως πρὸς μέσση, στὴν πλατεῖαν τοῦ τελωνείου. Ἦσαν τόσος ὁ ὄγκος τῶν ὕλικῶν αὐτῶν, πού ὅσα κάρα καὶ ἂν κατέβαιναν νὰ τὰ παραλάβουν γιὰ νὰ τὰ μεταφέρουν «ἐπάνω», στὸν Βουρλά, 4 - 5 χιλιόμετρα ὡς τὸ σχολεῖο, δὲν ἔφταναν. Τὰ χρόνια ἐκεῖνα δὲν ὑπῆρχον αὐτοκίνητα. Ὅλα τὰ βάρη τὰ ἐφορτωνόταν ὁ ἄνθρωπος ἡ ὁ «ἀραμπᾶς», πού τὸν ἔσεσαν ἕνα ἢ δύο ἄλογα.

Τὶ ἔγινε λοιπόν τότε; Κάποιο σῶμα προερχόμενο ἀπὸ νέον ἐνθου-

σιώδη ἐστάθηκε ἀρκετὸ, γιὰ νὰ ξεκινήσουν ἀπὸ τὸν Βουρλά ἑφηβοὶ καὶ ἀγόρια, μετὰ ἀλαλαγμοῦ καὶ χαρῆς, σέρνοντας διάφορα ἀμάξια τὸν κατήφορον τοῦ δρόμου, πρὸς τὸ λιμανάκι τῆς Σκάλας. Ἀδραχναν τὰ σίδερα, τὰ δοκάρια, τὴς μαρμαροπλακῆς μέσα στὸ κάμα τοῦ μεσημεριοῦ καὶ τὰ ἐφόρτωναν στὰ αὐτοσχέδια ἀμάξια τὰ δίχως ἄλογο. Ποτάμι ἐκυλοῦσε ὁ ἰδρώτας στὰ πρόσωπα καὶ στὰ στήθη τους, οἱ μορφὲς τους ἐγυάλιζαν, μαυρισμένες, στὸν ἥλιο. Στὰ μάτια ὁμῶς τῶν φτωχῶν αὐτῶν παιδιῶν ἄστραφτε ἡ ἱερὴ φλόγα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τοῦ θερμοῦ ζήλου στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπόδουλου Ἑλληνισμοῦ, πού ἔπρεπε νὰ μάθῃ γράμματα γιὰ νὰ προκόψῃ καὶ γιὰ νὰ στηρίξῃ τὴν κοινὴ ἑλληνικὴ πατρίδα.

Καὶ ὕστερα δύο - δύο, τρεῖς - τρεῖς ἐξείονταν στὸ κάρο, γιὰ νὰ τὸ σύρουν τὸν ἀνήφορον, ἐνῶ ἄλλοι ἀπὸ ὀπίσω τὸ ἐσπρωχναν γιὰ νὰ προχωρῇ εὐκολώτερα. Καὶ ἦσαν χερσὶν ἐκεῖνα τὰ παλληκάρια τοῦ Βουρλά.

Ἐτσι λοιπόν, ὅλοι οἱ Βουρλιῶτες, πλούσιοι καὶ φτωχοί, ἄστοι καὶ χωριάτες, ἔμποροι καὶ τεχνίτες, ἑφηβοὶ καὶ μεστωμένα ἀγόρια πρόσφεραν τὸ κατὰ δύναμιν, ἄλλος τὸ χρῆμα, ἄλλος τὴν τέχνην, ἄλλος τὴν μισθοῖαν καὶ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν του, γιὰ τὸν κοινόν, μεγάλο σκοπόν : Νὰ ὀρθωθῇ «καλλιμάρο» τὸ κτίριον τῆς Ἀναξαγορείου Σχολῆς. Ὅλοι τους οἱ Βουρλιῶτες ἐκαμάραν ὕστερα, ὅταν τὴν ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς ἐφώνησε ἕνα ἕνα τοὺς μαθητὰς νὰ τοὺς ἐγγειρίσῃ τὸ ἐνδεικτικὸν τῆς χρονίᾳς. Ἀκολουθοῦσαν ἀπαγγελίες καὶ «ᾠδαί» πού ἀντιβούζαν ἐπίσημα μέσα στὴν μεγαλόπρεπην ἐσωτερικὴν αὐλὴν τοῦ κτιρίου. Καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς ταπεινοὺς ἐκείνους ἐφήβους καὶ τὰ ἀγόρια, πού εἶχαν μετὰ τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν τοὺς συνετέλεσαν στὸ ἔργο, εὐρίσκονταν ἐκεῖ παρόντες, ἀνατρίχιαζαν ἀπὸ ὑπερηφάνειαν καὶ ἠθικὴ ἱκανοποίησιν. Ἡ ἰδέα, πού εἶχε ἀνάψει τὸν ἱερό τους ἐνθουσιασμό, εἶχε καρποφορήσει. Καὶ τέτοια καρποφόρα εἶναι ἀπὸ τὰ εὐγενικώτερα φαινόμενα στὴ ζωὴ τῶν κοινωνιῶν.

ΣΤΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

... Μόλις σουρούπωνε, ή θεία Εύρύκλεια, ο αδελφός μου Φίλιππος κ' εγώ πήγαμε στην πρώτη μας «αγάπη», όπως ονομάζονται αυτές οι συγκεντρώσεις. Γίνονται στο σπίτι μιας πλούσιας χήρας που λέγεται Δάμαρις και που μας δέχθηκε με μεγάλη συμπάθεια μόλις της είπε ή θεία μου ποιοι είμαστε. Είδα κι άλλους νάρχωνται μαζί με μās κι ο καθένας έφερε κάτι, άλλος ένα

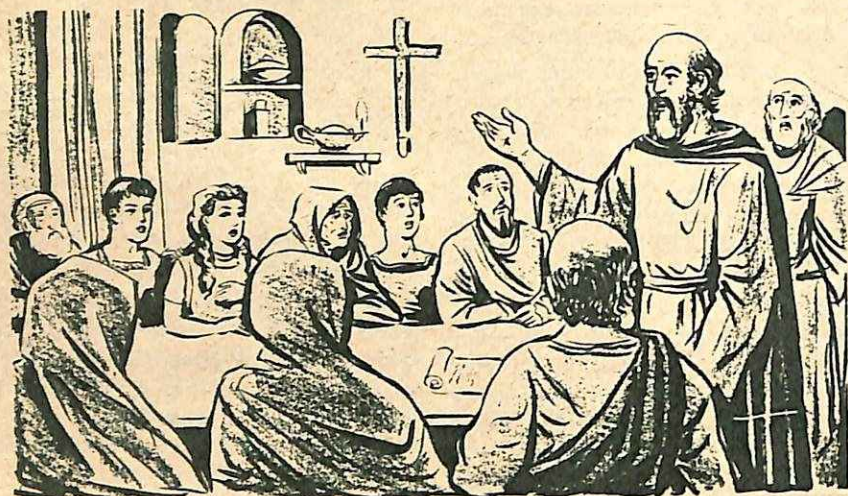
ψωμιά, που αφού τὰ έκοψε με τὸ χέρι του είπε νὰ μās τὰ μοιράσουν κ' ύστερα ένα μεγάλο κύπελλο κρασί, που αφού τὸ γεύτηκε, τὸ πέρασε στὸν διπλανό του, ὡσπου έκανε τὸν γύρο ὅλου τοῦ τραπέζιου.

— Αυτό τὸ κάνουμε γι' ἀνάμνησι τοῦ τελευταίου δείπνου τοῦ Χριστοῦ, είπε ή θεία Εύρύκλεια. Δέν πειράζει, ἀν δέν καταλαβαίνεις ἀκόμα πολλὰ πράγματα. Σύντομα θὰ τὰ μάθεις.

συγκινηθῇ τόσο πολύ, που ὁ Φίλιππος μοῦ έσφιξε τὸ χέρι και μοῦ είπε : «Πᾶψε νὰ κλαῖς, μās κοιτάνε».

“Όταν τελείωσε τὴν ὁμιλία του ὁ Διονύσιος, είπε πὼς ὁ Θεὸς μās φυλάει ὅπως ή κλωσσα τὰ κλωσσοπούλια της κάτω ἀπὸ τὴς φτερούγες της. Τέτοια γαλήνη και παρηγοριά είχε πλημμυρίσει τὴν καρδιά μου, που ένοιωσα ὅλη τὴν πίκρα γιὰ τὸν θάνατο τοῦ πατέρα μου νὰ λειώνη. Γύρισα και κοίταξα τὸν Φίλιππο, και μοῦ φάνηκε κ' εκείνος ἀλλαγμένος. Δέν έσφιγγε πιά τὰ χείλη του ὅπως ὅλον τοῦτο τὸν τελευταῖον καιρό, και τὰ μάτια του δέν ήταν πιά σκοτεινά. Ἀκόμη και στῆς θείας Εύρύκλειας τὸ πρόσωπο είχε χυθῇ μιὰ οὐράνια γαλήνη.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίο της «ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΛΙΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΩΝΟΣ», Βραβεῖο Γυναικείας Λογοτεχνικῆς Συντροφιάς, πὺ κυκλοφορεῖ σὲ καλαίσθητη έκδοσι τοῦ Οἴκου Ι. Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ)

Σχεδ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ

ψωμί, άλλος ένα καλαθάκι φρούτα, άλλος ένα σταμνάκι λάδι ή κρασί. Ἡ θεία μου μοῦ εξήγησε πὼς αὐτὴ ήταν ή συνήθεια, ὁ καθένας, πλούσιος ή φτωχός, νὰ φέρνῃ τὴ συνεισφορά του σ' αὐτὰ τὰ δείπνα τῆς ἀγάπης, και πὼς ή Δάμαρις τὴν ἄλλη μέρα τὰ μοίραζε ὅλα στοὺς φτωχοὺς.

Εἴχαμε μαζευτῇ καμμιὰ τριανταριά πρόσωπα μέσα στὴ μεγάλη αἴθουσα, ὅπου ήταν στημένα δυὸ στενόμακρα τραπέζια. Μās έβαλαν και καθήσαμε μαζί ἄντρες και γυναῖκες, μὰ εγὼ κρατοῦσα σφιχτὰ τὸ χέρι τοῦ ἀδελφοῦ μου γιατί δέν ήθελα νὰ μās χωρίσουν. Μόλις είχαμε τακτοποιηθῇ, ὅταν μπῆκε μέσα ένας ἄντρας με φαρὰ γένεια κ' επιβλητικὸ παράστημα και ὅλοι σηκώθηκαν νὰ τὸν χαιρετήσουν.

— Εἶναι ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, μοῦ ψιθύρισε ή θεία μου. Ἦρθε νὰ μοιραστῇ μαζί μας τὸ ψωμί και τὸ κρασί, και νὰ τὰ εὐλογήσῃ.

Κι ἀλήθεια, οἱ δοῦλοι πῆγαν και τοῦ παρουσίασαν ένα καλαθὶ με

Μās πρόσφεραν ένα πολύ ἀπλὸ ἄλλα καλομαγειρεμένο δείπνο, και ὅσο τρώγαμε παρατηροῦσα αὐτοὺς που ήταν καθισμένοι στὸ τραπέζι μας. Οἱ πιδ πολλοὶ έμοιαζαν ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ. Εἴχαν βασιανισμένα πρόσωπα, κ' ήταν λιγώτεροι οἱ νέοι και περισσότεροι οἱ ἡλικιωμένοι και μάλιστα γυναῖκες. Σ' ὅλων τὰ μάτια έφεγγε τὸ ἴδιο φῶς, που τοὺς έδινε μιὰ παράξενη ὁμορφιά.

“Όταν τελείωσε τὸ φαγητὸ και σήκωσαν τὸ τραπέζι, ἄρχισε ὁ Διονύσιος νὰ μιλά. Δέν καταλάβαινα πολλὸ ὅσα έλεγε, ὅχι μονάχα γιατί τ' ἀκουγα γιὰ πρώτη φορά, μὰ ἀκόμη γιατί ήταν τόσο διαφορετικὰ ἀπ' ὅσα είχαμε μάθει γιὰ τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου, που λατρεύουμε στοὺς ναοὺς και τοὺς προσφέρουμε θυσίες και δῶρα. Ξέρω μονάχα πὼς ὅταν μίλησε γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ και γιὰ τὴν ταπεινὴ γέννησί του σὲ μιὰ σπηλιά, ἀνάμεσα σ' ένα βόδι και σ' ένα γαῖδουράκι, γιὰ τὰ θαύματά του και γιὰ τὸν ἀτιμωτικό του θάνατο ἐπάνω στὸ σταυρὸ και γιὰ τὴν θαυμαστὴ Ἀνάστασί του, είχα

Πρωτομαγιά

Πρωτομαγιά, πρωτομαγιά! Μοσχομυρίσαν τὰ κλαδιά, λουλουδίσαν ὅλοι οἱ κάμποι και ὁ οὐρανὸς γελᾷ και λάμπει.

Τοῦ ἡλιοῦ ἐπῆρε τὰ φιλιὰ κι ἄνθισε κ' ή τριανταφυλλιά, και γεμίσαν μοσχοβόλια, σπῖτια, αὐλὲς και περιβόλια.

Σὲ κάθε δέντρο και κλαδὶ μικρὸ πουλάκι κελαηδεῖ, και πηδοῦν ἀπ' τὰ βραχάκια τοῦ ρυακιοῦ τὰ βατραχάκια.

Χαρὰ Θεοῦ στὴν ἐξοχή, χαρὰ και μέσα στὴν ψυχὴ, που ξεσπᾷ με τραγουδάκια στὰ πουλιὰ και στὰ παιδάκια.

ΝΙΚΟΣ ΣΦΥΡΟΕΡΑΣ

(Ἀπὸ τὴν ἀνέκδοτη συλλογὴ : «Τέσσερα ἀδέλφια στὸ Χορό»).

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

B'

Κατὰ τὸ γεῦμα ὁ Πατριάρχης, ὅστις ήτο σὲ ξεχωριστὴν «ἀποκοπτῇ» τράπεζαν με τὸν βασιλέα, εὐλογοῦσε τὴν τράπεζαν και κατόπιν κάθε προσκομιζόμενον φαγητόν. Ἀλλὰ προηγουμένως ἤρχοντο τὰ «κουκουμάρια», δηλαδὴ πολυτελεῖς χρυσὲς κανάτες γεμάτες κρασί και ἀπ' αὐτὲς ἐπιναν μιὰ ποτηριὰ ἀπνευστὶ ὁ βασιλεὺς και ὁ Πατριάρχης γιὰ χαιρετισμό. Τὸ ἴδιο ἐγίνετο και στὸ τέλος τοῦ γεύματος και σὲ κάθε συνάντησι μεταξὺ βασιλέως και Πατριάρχου σὲ ἐπίσημον γεῦμα. Μετὰ τὸν χαιρετισμόν αὐτόν εἰσήγοντο στὴν αἴθουσα οἱ προσκεκλημένοι «φίλοι», οἱ ὅποιοι παρεκάθηντο στὴ μεγάλη τράπεζα και στὰ παρατράπεζα κατὰ τάξιν ἱεραρχίας.

Τὴν Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου ἐτελεῖτο, ὅπως και σήμερα, ή ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου κοντὰ στὴν Κωνσταντινούπολι, ὅπου πολλοὶ ἐθεραπεύοντο ἀπὸ ἀνίατα νοσήματα. Ἡ πηγὴ ὑπάρχει ἐκεῖ και σήμερα ἀκόμη. Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐγένετο και γεῦμα εἰς τὸ Ἱερὸν Παλάτιον, στὸ τρίκλινον Ἰουστινιανοῦ καθὼς και τὸ Σάββατον ἐπίσης.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ)

Τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ ἡ Ἀντιπάσχα ἐτελεῖτο ή ἐορτὴ κατὰ τὰ τυπικὰ τῆς Δευτέρας τῆς Διακαινησίμου στὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. Ὁ Ναὸς αὐτὸς ήτο στὴ θέσι που εἶναι σήμερα τὸ τζαμί τοῦ Μωάμεθ Κατακτητοῦ. Μόνον που ή τελετὴ ἐγίνετο με κλειστὲς πόρτες.

Κατὰ τὴν Κυριακὴν αὐτὴν ἀναγιγνώσκεται, ὡς γνωστὸν, ή περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ Ἰωάννην, ὅπου γίνεται λόγος περὶ τῶν ἀμφιβολιῶν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, ὁ ὁποῖος τελικὰ ἐπέισθη περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μόνον ὅταν ἔβαλε τὸ χέρι του εἰς τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν τῶν καρφίων και τῆς λόγχης, ὅταν ὁ Θεάνθρωπος ἐνεφανίσθη διὰ δευτέραν φοράν εἰς τοὺς συγκεντρωμένους μαθητάς Του τὴν ἐπομένη Κυριακὴν τῆς Ἀναστάσεως, πληροφορήσει κυρίως ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, ὁ ὁποῖος τὸν ὀνομάζει και «Δίδυμον». Αὐτὸ τὸ ὄνομα δέν εἶναι παρὰ μετάφρασις τῆς Ἀραμαϊκῆς λέξεως «θωμά» που σημαίνει «διψυχος», ή διδυμος. Φαίνεται δὲ ὅτι πράγματι ὁ Θωμᾶς ἐγεννήθη διδυμος με κάποιαν ἀδελφὴν του και στὴν Ἰουδαία οἱ διδυμοὶ ἀδελφοὶ διαφόρου φύλου — πράγμα σχετικῶς σπάνιον — ἐθεωροῦντο ὅτι ἔχουν θαυμαστὲς ιδιότητες. Ἀπὸ ἄλλες ἀπόκρυφες πηγές ὁ Θωμᾶς εἶναι γνωστὸς και ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰούδας, ἄσχετος ὅμως ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὁμωνύμους μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ και μάλιστα με τὸν Ἰσακαριώτην.

ΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Ὁ Θωμᾶς ἀγαποῦσε ὑπερβολικὰ τὸν Χριστὸν και δέν ήτο ὀλιγόπιστος, ἀλλὰ μάλλον πνεῦμα ἐρευνητικὸν και περιεργον. Ἦταν πολὺ ἀνήσυχος και τοῦ ἄρεσαν οἱ περιπέτειες. Γι' αὐτό, ὅπως ἐξα-

γεται ἀπὸ τὴς ἀπόκρυφες πηγές, που σήμερα ἐπιβεβαιώνονται και ἱστορικῶς, ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἄλλους μαθητάς δέν ἐνδιεφέρθη με τὴν Δύσιν, ἀλλὰ ἐκέρυξε τὸν Χριστιανισμόν στὴν Παρθία, στὴν Περσία, στὰ Ἰνδίας και Ἰσως και στὴν Αἰθιοπία, ὅπου μάλιστα τιμᾶται πολὺ και ἐορτάζεται και σήμερα ἀκόμη ή Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ με ἐξαιρετικὴ μεγαλοπρέπεια. Στὰς Ἰνδίας τὸ κήρυγμα τοῦ Θωμᾶ είχε μεγάλη ἐπιτυχία μεταξὺ τῶν ἐκεῖ διαφόρων μοναρχιῶν και μεγιστάνων, μὰ στὸ τέλος ἐθανατώθη στὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀπ' ὅπου ἀργότερα τὸ λείψανόν του μετεφέρθη στὴν Ἰταλία. Αὐτὰ και πολλὰ ἄλλα ἀκόμη μās πληροφοροῦν τὰ ἀπόκρυφα κείμενα τῶν Πράξεων τοῦ Θωμᾶ ὡς Ἀποστόλου, φέρεται δὲ και Εὐαγγέλιον ἀπόκρυφον με τὸ ὄνομα τὸν περὶ τῶν παιδικῶν χρόνων τοῦ Χριστοῦ.

Στὰς Ἰνδίας και σήμερα ἀκόμη ὑπάρχουν Χριστιανοὶ τοῦ δόγματός τοῦ Θωμᾶ, ἀνερχόμενοι εἰς 200 χιλιάδας και θεωροῦντες αὐτόν ὡς ἱδρυτὴν τῆς Ἐκκλησίας τῶν, περὶ τῆς ὁποίας γνωρίζομεν ὅτι ὑπῆρχε πολὺ πρὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ με 500 και πλέον Χριστιανικὲς κοινότητες ἀπὸ τὸ περίφημο ταξιδιωτικὸν βιβλίον τοῦ Ἑλλήνος Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεῦστου.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ

Ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς, τοῦ ὁποῖου ή μνήμη ἐορτάζεται και ἰδιαίτερα στὸ τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας μας (6 Ὀκτωβρίου) και ἀπὸ τοὺς Λαβίνους (21 Δεκεμβρίου), εἶναι περισσότερον γνωστὸς στὸ κοινὸν ἀπὸ τὸ ἐπιστάδιον τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, που ἀνέφερα παραπάνω. Τὸ θέμα αὐτὸ οἱ καλλιτέχναι τοῦ Βυζαντίου τὸ παρουσίασαν σὲ θαυμαστὰς εἰκονογραφίαις καὶ μωσαϊκὰ, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ὁρατότερα σώζονται σήμερα στὸ Δαφνί, στὸν Ὅσιον Λουκᾶν, στὴ Θεσσαλονίκῃ («Ἀγ. Ἀπόστολοι») και στὸν Ἀγ. Μάρκον τῆς Βενετίας. Ἀργότερα τὰ πῆραν τὸ θέμα αὐτὸ και οἱ Δυτικοί, οἱ ὁποῖοι παρουσίασαν καὶ ἰδιαίτερες εἰκονογραφίαις τοῦ Ἀποστόλου ὅπως ὁ Ραφαήλ, Τιτσιανός, Βερονέζε, Ρέμπραντ, Ροῦμπενς κλπ.

Ο ΘΩΜΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΛΑΪΚΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς θεωρεῖται κατὰ τὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ μās ὁ προστάτης τῶν ἀνυπάντρων κοριτσιῶν, εἰς τὰ ὁποῖα φανερᾶναι τὸν μέλλοντα σύζυγον. Τὴν πρῶτὴ Δευτέρα μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ σὲ πολλὰ μέρη τὰ καρίτσια νέθουν τὸ πρῶτο ἀδράχτι τοῦ νηματος που θὰ χρησιμεύσῃ γιὰ τὰ προικιά και τὸ ὁποῖον θὰ τοποθετῇ στὸ εἰκονοστάσιον μέχρις ὅτου ἀρχίσουν τὸν ἀργαλειό, ὅποτε θὰ χρησιμοποιηθῇ, πρῶτο, τοῦ Θωμᾶ τ' ἀδράχτι. Σὲ ὅλα μέρη πάλι τὰ μεσάνυχτα τοῦ Σαββάτου τοῦ Θωμᾶ πρὸς τὴν Κυριακὴν οἱ κοπέλλες βάνουν στὰ μαλλιά λιναρόσπορον, γιὰ νὰ ὀνειρευτοῦν τὸν μέλλοντα γαμβρό. Ἐπικαλοῦνται δὲ τὸν Ἀγ. Θωμᾶ πρὸς τοῦτο.

ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ

Σχεδ. ΗΛΕΚ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Εἶναι τὸ πράσινο, παιδιά, πολύτιμο. Καὶ ὕγεια μās δίνει και πολλές σοδειές, στολίζει τὰ τοπία και τὰ γεμίζει ἀρώματα. Γι' αὐτὸ νὰ τὸ ἀγαπάτε : Κλώνους ποτὲ μὴν κόβετε, τὴ χλόη μὴν πατάτε κι ὅσο μπορείτε πιδ πολλά φυτεύετε ἄνθη, δέντρα, στὸν κῆπο σας τὸ σχολικὸ, στὴ χέρσα γῆ, στὰ κέντρα.

Ἐρυθρ. ΓΙΟΥΛΗΣ

* ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟ

Ὁλόχαρο φεγγεροβόλαι τῆς Πλάσης τὸ βασίλειο. Δάση, λαγκάδια και βουνὰ ντυθήκανε τὸν ἥλιο. Ἀνάλαφρος ἀναστασιμὸς βγαίνει ἀπ' τῆς γῆς τὸ χῶμα και σ' ἀγριολούλουδα ή δροσιά δίνει καινούργιο χῶμα. Βοσκῶν φλογέρα λείει μακριὰ παθητικὸ τραγοῦδι. Μέλισσες πλῆθος βόσκουνε στοῦ θυμαριοῦ τὸ χνούδι. Θεία γαλήνη ἀπλώνεται στὴ φύσι, πέρα ὡς πέρα, που ψάλλει μυστικὰ ὡσαννά στὸν Ὑψίστο Πατέρα.

ΠΑΝΟΣ ΦΑΛΑΡΑΣ
Γυμν. Στυλίδος

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ

Μυθιστόρημα του ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

Η αποστολή συνέχισε το δρόμο της, με πολλές δυσκολίες, γιατί το έδαφος ήταν ανώμαλο. Ο Χόμφων σέ μια στιγμή είπε στην κυρία Μπάρνερ: — Βλέπετε πόσο γκρίζος είναι ο ουρανός; Πύκνωσε ή όμίχλη. Σε λίγο θα χιονίσει, δεν αποκλείεται να ξεσπάσουν καταιγίδες. Γι' αυτό βιάζομαι να φθάσουμε στη λίμνη της Μεγάλης Άρκτου.

Προσπάθησαν να προχωρήσουν γρηγορότερα. Βραδιάζοντας άρχισαν να πέφτουν νιφάδες χιονιού. Πριν περάσει μια ώρα το έδαφος είχε σκεπασθεί από χιόνι τριάντα εκατοστών πάχους. Τα σκυλιά άγκομαχούσαν καθώς είχαν κόντρα τον άνεμο. Ακολουθούσαν μια στενή χαράδρα ανάμεσα από βουνά γεμάτα πάγους. Κάθε τόσο γκρεμίζονταν παγετώνες, κάνοντας επικίνδυνη τη διαδρομή. Άδιέξοδο! Ο Χόμφων αναγκάστηκε να διατάξει «άλτ!». «Στους παγετώνες!» έφώναξε. «Όλοι κατάλαβαν τ' ήθελε να πη: "Έπρεπε ν' ανοίξουν στοές στους όγκους των πάγων και να χωθούν μέσα όσο να περάσει το κακό. Κινήθηκαν δραστήρια στο φως των φαναριών και χάθηκαν σε δέκα φωλιές που ή καθεμιά χωρούσε δυό-τρεις ανθρώπους. Έμειναν εκεί τρυπωμένοι τρεις ημέρες. Έπειτα άρχισε να βελτιώνεται ο καιρός. Ξεκίνησαν, και προχωρώντας ύποφερτά, έφθασαν σε πέντε ημέρες στο φρούριο της Έξομολογήσεως. Το ξεκούρασμα στο φρούριο, ύστερα από τόσες περιπέτειες, τους έδωσε νέες δυνάμεις.

ΜΙΑ ΤΡΙΚΥΜΙΑ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ

Το άλλο πρωί ο Χόμφων πήγε να επικοινωνήσει με μερικούς Ίνδους, που είχαν κατασκηνώσει πιο πέρα. Ήταν ακόμη πλωτά τα νερά της λίμνης, μπήκε λοιπόν σε μια βάρκα άντάμα με την Παυλίνα, κ' ένα γερό ναυτικό.

Έκαναν ώραίο ταξίδι με καλόν καιρό. Όταν, τρεις ώρες αργότερα, αποβιβάστηκαν, τρεις Ίνδοι τρέξαν να τους προϋπαντήσουν. Εύτυχως ο στολισμένος με ζωηρόχρωμα φτερά άρχηγός τους μιλούσε άγγλικά. Τους είπε πως όλοι τους ζούσαν από το κυνήγι, που το δίνανε στην εταιρία παίρνοντας είδη χρήσιμα για τη ζωή τους, και τους έδωσε όσες πληροφορίες τους χρειάζονταν. Τον αποχαιρέτησαν εγκάρδια και γύρισαν στη βάρκα, όπου περίμενε ο γερο-ναυτικός. «Πρέπει να φύγουμε ο καιρός χαλάει», τους είπε εκείνος ανήσυχος.

Όσο ν' ανοιχθούν, ή όμίχλη επύκνωσε. Άν και μόλις είχε φουσκώσει το πανί εξ αίτίας της άπνοιας, ή βάρκα κουνιότανε από τη φουσκοθαλασσία. «Μόλις προχωρούμε», στέναζε ο Χόμφων. «Μόλις... άπάντησε ο ναυτικός. Το κακό είναι που δεν έχουμε ορατότητα. Πώς να προσανατολιστούμε;»...

Η θύελλα δεν άργησε να ξεσπάσει. Σφυρίγματα άντηχούσαν και κρασιές τρομαγμένων άγριμιών. Η βάρκα έγειρε, σκεπάστηκε μετά, κ' εύθύς τινάχτηκε στην κορφή ενός κύματος. Εκεί που ο βαρκάρης προσπαθούσε να κατεβάσει το πανί, έχασε το κουράγιο του κ' έβαλε τις φωνές: «Βοήθεια, βοήθεια». Ο Χόμφων και ή Μπάρνερ βάλθηκαν να τον βοηθήσουν, όμως καθώς δεν είχαν ιδέα

από τέτοιες δουλειές, δεν κατάφεραν τίποτα. Η βάρκα κινδύνευε ν' αναποδογυριστή από τη μια στιγμή στην άλλη, γιατί είχε γεμίσει από τα νερά της λίμνης κι από τη ραγδαία βροχή. Άπελπισμένος ο γερο-ναύτης έκραξε: «κόψτε το σκοινί του πανιού. Κόψτε το!». Τότε ο Χόμφων άρπαξε το μαχαίρι από την πρύμνη κ' έκοψε το σκοινί, άλλ' αυτό, που είχε μουςκέψει, δεν γλίστραγε στο καρούλι κ' έτσι ή άντένα έμεινε κρεμασμένη στην κορφή του καταρτιού.

Τα είχαν χρειασθή. Ο Χόμφων και ή Παυλίνα, κολλημένοι στους μπάγκους τους, μουςκεμένοι, τυλιγμένοι από την πάχνη, κοιτούσαν πότε γύρω τους μήπως διακρίνουν στεριά και πότε προς το μέρος του γέρου, που αγωνιζόταν να κρατήσει τη βάρκα στο νερό. Τον άκουσαν να μουρμουρίζει λόγια άκατανόητα και είδαν να βάζη δλη του τη δύναμη για να στρίψει το τιμόνι. Όταν επιτέλους το κατώρθωσε, έβαλε πλώρη κατά το νότο...

Σε λίγο ένα πελώριο κύμα ύψώθηκε πίσω τους και ένα βάραθρο ανοίχτηκε μπροστά τους. Η βάρκα βρέθηκε σχεδόν στο βυθό. Γέμισε νερά. Ο ύπολοχαγός και ή Παυλίνα θάφτηκαν κάτω από το ύγρο εκείνο βουνό, άλλ' άμέσως τινάχτηκαν στην επιφάνεια. Αναζήτησαν το γερό ναυτικό, μα εκείνος είχε εξαφανισθή! Με κίνδυνο της ζωής τους σηκώθηκαν όρθιοι, έρεύνησαν, αλλά τίποτα δεν είδαν. «Πάει, χαθήκαμε!», ξεφώνισε ο Χόμφων! «Α, όχι, θα μς βοηθήσει ο Θεός», τ' άπάντησε ήρεμα. Κι άμέσως άρχισε ν' άδειάζη το νερό από τη βάρκα.

Όσο πήγαινε σκοτεινιάζε περισσότερο. Κατάντησε να μη βλέπουν τα παγόβουνα, που αν δεν κατώρθωναν ν' αποφύγουν θα τους συντρίβανε. Άξαφνα άκούστηκε ένας κρότος. Το πανί ξεκόλλησε από τον δυνατόν άνεμο και πήρε δρόμο σαν άσπρος άτμός. Μια στιγμή αργότερα τους χτύπησε κάποιο τεράστιο παγόβουνο! Η πλώρη άνοιξε και το νερό ώρμησε μέσα. «Εδω είμαι, θα μείνω κοντά σας», έκραξε ο Χόμφων. «Όχι, όχι, του άπάντησε. Μόνος μπορείτε να σωθήτε. Δυό, θα χαθούμε». «Ποτέ!» έκανε άποφασιστικά εκείνος.

Πριν προφτάσει να συνεχίσει, ή βάρκα άρχισε να βυθίζεται. Έξαφανίστηκαν κ' οι δυό μες στη δίνη των νερών, αλλά σε λίγες στιγμές ήρθαν πάλι στην επιφάνεια. Ο ύπολοχαγός κολυμπούσε με το ένα χέρι και με το άλλο κρατούσε την Παυλίνα.

Κάποιος θόρυβος άκούστηκε παράξενος, αλλά τίποτα δεν φάνηκε, ώσπου φωνές ανθρώπων έφτασαν στ' αυτιά τους. Θα έρχότανε κανείς να τους βοηθήσει; Δεν είχαν λαθέψει. Δυό άντρες που βρέθηκαν στη λίμνη είδαν τ' είχε συμβη και τρέξαν άμέσως. Ήταν Έσκιμώοι σ' έλαφρά ξύλινα βαρκάκια σκεπασμένα με δέρματα φώκιας που μόλις άφηναν έξω τα κορμιά Έτσι, το νερό δεν περνούσε μέσα.

Φθάσαν εγκαίρως. Τους τράβηξαν μισοπνιγμένους, από ένα σε κάθε βαρκάκι. Μισή ώρα αργότερα οι δυό ναυαγοί βρέθηκαν στο άμμουδερό άκρογιάλι γεροί. Δεν είχαν χάσει τις αισθήσεις τους αλλά μες στη σκοτεινιά δεν μπορούσαν να διακρίνουν τα χαρακτηριστικά των σωτήρων τους.

(ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.)

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α' ΜΕΡΟΥΣ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑ, Η ΘΕΑ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

ΜΥΘΟΙ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Οι διάφορες ιδιότητες της θεάς ζωντανεύουν στους μύθους, που περιγράφουν περιστατικά από τη ζωή της. Στη Γιγαντομαχία, ή Άθηνά έλαβε ενεργό μέρος και κατώρθωσε να σκοτώσει με το άρμα της, που το έσερναν τέσσερα άλογα, τον Έγκέλαδο. Πολύ γνωστός είναι ο μύθος που αναφέρεται στη Γοργόνα Μέδουσα, μια σκοτεινή θεότητα μ' ένα κεφάλι άπαισιο, τρομερά άσχημο. Στο κεφάλι της φύτρωναν φίδια, αντί για μαλλιά. Τα δόντια της ήταν σαν του άγριογούρουνου και τα μάτια της τόσο τρομερά, που το βλέμμα της πέτρωνε όποιον τολμούσε να τα κοιτάξει. Κάποτε ο Περσεύς, ένας ήρωας του Άργους, βγήκε ν' αντιμετώπιση το τέρας. Για ν' αποφύγη το βλέμμα του, το παρακολουθούσε μέσα από τη χάλκινη άσπίδα του, που ή επιφάνειά της ήταν γυαλιστερή σαν καθρέφτης. Η Άθηνά ώδηγούσε το χέρι του για να χτυπήσει άποφασιστικά και να κόψη το κεφάλι της Γοργώς. Αυτό το κεφάλι, που διετήρησε τη δύναμή του να πετρώνει όποιον το κοίταζε, τό 'βαλε ή θεά στο κέντρο της αιγίδας της. Το αίμα του τέρατος το έδωσε στον Άσκληπιό, το θεό της ιατρικής, για να μπορέ ν' γιατρέυη ή να θανατώνη τους ανθρώπους.

Μια άλλη παράδοσι λέει πως ή Άθηνά χάρισε δυό σταγόνες από το αίμα της Μέδουσας στον Έριχθόνιο. Άλλοι λένε ότι ή Γοργώ ήταν μια πολύ όμορφη κοπέλα, που ήθελε να παραβγή στην όμορφα με τη θεά. Στη διαμάχη τους, νίκησε, φυσικά, ή Άθηνά. Έτσι έξηγείται γιατί σε πολλές παραστάσεις της Άθηνάς το Γοργόνειο, στην αιγίδα της, δεν είναι το κεφάλι του τέρατος, αλλά ή άνέκφραστη μορφή μιας όμορφης γυναίκας, της Γοργώς. Ένα άλλο τρομερό τέρας σκότωσε ή Άθηνά στη Φρυγία, την Αιγίδα ή Αιγήεντα. Από το δέρμα του κατεσκεύασε ή θεά την όμώνυμη άσπίδα της, την αιγίδα.

Άπό την «Έγκυκλοπαιδεία της Έλληνικής Μυθολογίας» των Άντιγόνης Μεταξά και Κώστα Κροντηρά, που κυκλοφορεί σε καλαίσθητη έκδοσι του Οίκου «Μ. Πεχλιβανίδης & ΣΙΑ» Α.Ε.

ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Παρέα με τούς
αξέχαστους φίλους σας

Υέλιο και Χαρά

Περιοδικό για μικρούς και μεγάλους

Θα τούς βρῆτε κάθε Τετάρτη
στούς ἐφημεριδοπώλες καὶ τὰ περίπτερα
Κεντρικὴ πώλησις: «ΑΤΛΑΝΤΙΣ» Α.Ε. — Κοραή 8, Ἀθήναι